

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

S SEZNAMI NA PLAN!

Morda se bo komu zdelo neokusno, če resno razmišljanje začnemo s šalo, ki kroži v tem času med občani, češ da obstoji bojazen, da bo premalo ljudi za delegacije.

Pa je v tej šali precej soli. Samoupravni delegatski sistem je zares usmerjen k čim širši udeležbi občanov v samoupravnem procesu urejanja vseh družbenih zadev. Dejansko je cilj, da naj vsak, ki družbi daje, o svojem deležu vzajemno tudi odloča kot posameznik, član delovne skupnosti, interesne skupnosti in širših družbenih organizmov. Teoretično je takšna možnost z novo ustavo že podana, ker pa je očitno praksa v relativnem zaostanku za idejnimi temelji, bo treba še marsikaj storiti za dejansko spremembo odnosov za ustrezno raven družbene zavesti.

Niso še ustanovljene vse samoupravne interesne skupnosti, kajti seznam skupnih družbenih interesov izgleda neizčrpen. Smo pred vsebinsko in organizacijsko preobrazbo najbolj množične politične organizacije — SZDL — ki naj bi bila organizirana prav tako na delegatskem principu. Zares bi potrebovali seznam evidentiranih občanov, ki bi ne bil zelo izčrpan. Zdaj bi ga morali potegniti iz predalov, če smo zares vzeli sklepe o stalnem in širokem evidentiranju občanov za javno delo. Ze se v določenih krajevnih skupnostih začnemo vrteti v tako imenovanem krogu ustaranih znancev, na pleča posameznikov grozijo zvaliti nove bremena družbenega delovanja — mnogi sposobni, predvsem mlajši ljudje pa so tako ali drugače potisnjeni na stran, hoče ali iz pozabe.

Res je, da interesi ljudi niso razdeljeni po vzorcu: en človek — en interes. So ljudje, ki imajo pravo zbirko interesov, ni pa menda človeka,

ki bi ne imel nobenega. Ne smemo torej izključiti možnosti, da bi vsestransko aktiven občan ne deloval v dveh, treh delegacijah, toda pravilo bi to naj ne bilo...

... Kajti teoretično je mogoč take paradokse, da nekdo igra odločujočo vlogo v celotnem ciklusu samoupravnega procesa, da kot delegat v SZDL sodeluje pri idejnem oblikovanju nalog, ki izhajajo iz potreb določenega okolja, da je kot delegat krajevne skupnosti udeležen pri načrtovanju, kot član izvršilnega organa nalogo uresničuje in se na koncu v kakršni koli obliki pojavi še kot ocenjevalec, družbeni arbiter, ki presoja, kako je bila naloga izpolnjena. Če kaj ni v redu, bo nekaj narobe z idejo in nalogo, ali pa bo kaj navzkriž pri realizaciji. Ker pa je res, da sta toženi ali tožilec pristranska sodnika, je vselej kriv nekdo tretji ali pa objektivni razlogi.

Torej moramo ven iz ozkih okvirjev. Tako širokogrudno, kot širokogrudno in najbrž tudi iskreno sodimo, da je velika večina naših ljudi poštena, da je velika večina za temeljna načela naše nove ustave. Seveda se je treba ozirati tudi po sposobnih! A ker sposobnost moremo spoznati samo v konkretnem delu, bomo morali široko odpreti vrata vsem, ki imajo pravi odnos do temeljnih interesov družbe, ki so s srcem in dejanjem za samoupravno družbeno ureditev, bratstvo in enotnost naših narodov ter politiko nevezanosti v mednarodnih odnosih. Odnos do teh temeljnih vrednot je črta ločnica, ki naj nas loči od tistih, ki jim roke sodelovanja ne moremo ponuditi. Spol, starost, narodnost in vera ne smejo in ne morejo biti ovira.

J. KRAŠOVEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Današnja številka je spet malo debelejša, čeravno je gripa razredčila tudi naše vrste. So bili pa naši zunanji sodelavci bolj pridni in nam poslali precej zanimivih sestavkov iz svojih delovnih sredin. Danes objavljamo prve sestavke z letkega uredništva v Andražu nad Polzelo.

Kot vidite, je naša nagradna igra 10 z 1000 stekla čisto zares. V tej številki na 2. in 3. strani objavljamo prvonagrajene prispevke, vse ostale pa na posebni strani. Odločili smo se, da bomo igro časovno za enkrat podaljšali in da bo kupon objavljen v vsaki drugi številki. Bodite korajžni in primite za pero, saj lahko po objavljenih prispevkih sodite, kakšne zadeve nas zanimajo. Predvsem pa bi radi več prispevkov iz delovnih organizacij — takih tokrat sploh nismo dobili.

V uredništvu se že vneto pripravljamo na novo številko, ki bo posvečena prazniku žena.

Uredništvo

Minuli teden smo z našo letečo novinarsko ekipo obiskali Andraž nad Polzelo. Naša ekipa je cel dan zbiral zanimivosti iz kraja, zvečer pa smo pripravili tudi ustni časopis in vsem zbranim Andražanom povedali, kaj smo izvedeli o njihovem kraju, problemih, delu. Na ustni časopis je prišel tudi najstarejši krajan — Zajčev ata, ki je obudil spomine na rusko fronto. In nato smo skupaj zapeli, vaški godec pa je veselo raztegnil svojo »frajtonerico«. Ne boste verjeli, toda najlepše sta zapela prav Zajčev ata in njegova sosedica Tominškova mama.

Foto: Drago Medved

POPIT V VELENJU

Prejšnji teden je bil na krajšem obisku v Šoštanju in Velenju predsednik CK ZKS France Popit. V Šoštanju si je v spremstvu Borisa Lipužiča in Franca Šalijsa ter predstavnikov družbenopolitičnega življenja velenjske občine ogledal tamkajšnjo šolo Biba Röck, ki je v drugem polletju letošnjega šolskega pouka prešla med prvimi v Sloveniji na celodnevni pouk. Ugodno je ocenil dosedanje prizadevanje na tem področju in se strinjal z ugotovitvijo, da bodo šoštanjske izkušnje vsekakor koristile tudi drugim slovenskim šolam, ki se pripravljajo na prehod na celodnevno šolanje. Po ogledu šole se je France Popit zadržal krajši čas še v Velenju v razgovoru s člani občinskega komiteja ZKS Velenje.

T. Vrabl

VISOKA ŠOLA

S priložnostno slovesnostjo, ki je bila v ponedeljek, je v Velenju začel delovati oddelček za drugostopenjski študij — smer »kvaliteta dela«, ki je v neposredni povezavi z Višjo šolo za organizacijo dela v Kranju. Uvodno predavanje je imel redni učitelj te šole dr. Radovan Andrejčič, katerega je prisostvovalo štiri-deset slušateljev, ki so vpisali to smer študija. Vsekakor je začetek višjega šolstva v Velenju za sam kraj velikega pomena, še zlasti, ker gre za študij smeri »kvaliteta dela«. Velenjski oddelček bo zajemal slušatelje celjsko-koroške regije.

tv

ŠENTJUR: 101. OBČNI ZBOR

Uvodni del zbora je bil posvečen dogajanju ob laski stoletnici, ki so jih tako rekapitulirali: velika taktična vaja je pokazala moč gasilske organizacije in tehnike. Na paradi je bilo 512 gasilcev iz 56 društev s 47 gasilskimi vozili in 52 prapori. Društvo je prejelo občinsko nagrado 18. avgust, plaketo OF in najvišje odlikovanje gasilske zveze Slovenije. Prav tako je zveza podelila visoka odlikovanja najzaslužnejšim članom društva. Na slavnostni akademiji je nastopil gasilski moški pevski zbor in gasilska folklor.

Drugi del zbora je obravnaval pereče probleme požarnovarnostne službe, ki so spričo nagle industrializacije in pospešene stanovanjske izgradnje naselja nenehno prisotni. Kljub razmeroma dobri opremljenosti društva, manjka še vrsta sredstev za osebno zaščito gasilcev, na vodovodnem omrežju manjkajo hidranti, ustrezna lestev za eventualne požare v blokih, itd. Sodelovanje društva s CZ in krajevno skupnostjo je bilo zelo dobro. Izrečena je bila potreba po ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za gasilstvo in o pristopu k pripravi požarnovarnostni načrt v občini 22. februarja.

ERNEST REČNIK

SALON **T** ODPRT DANES
27. FEBRUARJA 1975, OB 10. URI

CELJE: ZDAJ NA POLULAH

Po gradnji nove šole Slavka Slandra na Otoku, novi telovadnici na Dobrni in začetku del, ki pa gredo v Vojniki h koncu, kjer bo osnovna šola poleg novih učilnic dobila tudi novo telovadnico, je zdaj prišla na vrsto osnovna šola Franca Kranjca na Polulah. Vse to v okviru delovnega načrta sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov občine Celje. Torej s sredstvi krajevnega samoprispevka v tistem okviru, ki velja za osnovno šolstvo.

V ponedeljek so namreč delavci celjske Obnove začeli s pripravilalnimi deli za gradnjo prizidka osnovne šole na Polulah. Po usvojenem načrtu bo šola dobila šest specializiranih učilnic, nekaj dodatnih prostorov in skupno garderobo. Za ta dela je v letošnjem finančnem načrtu sklada zagotovljenih 400 milijonov starih dinarjev. Po pogodbi bi morala dela končati do prvega septembra letos.

Tako se osnovnošolski del programa sklada, ki upravlja s sredstvi krajevnega samoprispevka, bliža koncu. Do zaključka tega poglavja ostaja le še nova šola na Ostrožnem.

Odlučitev o uvedbi krajevnega samoprispevka, delo sklada in uresničitev celotnega programa so velik kapital in dokaz, kaj je moč napraviti s solidarnostjo občanov in delovnih ljudi. Novi šoli, če pri tem upoštevamo še šolo na Ostrožnem, dve šolski telovadnici posebej, ter novi učni prostori na Polulah in v Vojniki ter seveda novi otroški vrtci so pomembna zmaga človeške solidarnosti, vsekakor pa pobuda za morebitno nadaljnje reševanje takšnih ali podobnih problemov.

M. B.

ZBORI VOLIVCEV

Javna razprava o splošni in skupni porabi, ki se je prejšnjo nedeljo začela med volivci v okviru krajevnih skupnosti v celjski občini, se bo te dni prevesila v svojo drugo polovico in konec. Tako bodo danes štirje zbori. Prvi se bo začel ob petih popoldne v dvorani prosvetnega doma za volivce Stor, ostali trije pa se bodo pričeli ob 18. uri in to za Lokovec in Zg. Dobrovo v gasilskem domu v Lokrovci, za Novo vas v četrti osnovni šoli ter za Otok-Savinjo v dvorani Ingrad.

Jutri, v petek, 28. t. m., bo enak zbor in sicer ob 18. uri za Medlog in dvorani Opreme. V soboto, 1. marca, se bodo sestali volivci Škofje vas ob 18. uri v gostilni Jerševar. Bolj razglašena bo nedelja, 2. marca, saj je sklicanih kar šest zborov volivcev. Trije se bodo pričeli ob osmih zjutraj: za Strmec v domači osnovni šoli, za Šmartno v Rožni dolini v dvorani prosvetnega doma ter za Vojniki v prostorih krajevnih skupnosti. Ob 8.30 se bosta pričela zbor na Dobrni (v osnovni šoli) ter na Svetini, prav tako v domači osnovni šoli. Ob devetih popoldne pa se bodo zbirali volivci krajevnih skupnosti Pod gradom v osnovni šoli na Polulah.

V ponedeljek, 3. marca, bosta še zbor za Otok, in to za KS Otok — Karla Destovnika ob 18. uri v stranski dvorani Narodnega doma ter ob istem času še za KS Otok — Slavko Slander v dvorani Ingrad.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

FILIP BEŠKOVNIK

DOSEČI ENOTNOST MNENJ

Ze večkrat smo v naših prispevkih govorili o izkušnjah delegatov pri njihovem delu, o oblikovanju stališč delegacij, pa tudi o tem, s kakšnimi težavami se srečujejo delegati pri nabiranju delegatskega gradiva in pri svojem delu sploh. V današnjem prispevku bo o izkušnjah in delu delegatov spregovoril predsednik skupščine občine Slovenske Konjice, Filip Beškovnik.

Kako ocenjujete delo delegacij v konjiški občini?

»V začetku nas je močno skrbelo delo delegatov krajevnih skupnosti, posebej smo z bojaznijo spremljali njihovo sestajanje. Delegacije krajevnih skupnosti se namreč težje sestajajo, saj so krajevske skupnosti razdrobljene in v mnogih primerih so zaselki, kjer prebivajo delegati, močno oddaljeni med seboj. Zato je nekje razumljivo, da imajo delegati temeljnih in drugih organizacij združenega dela boljše pogoje za svoje delo, saj se delavci lahko že na delovnem mestu pogovorijo o problemih in predlogih, ki jih obravnava občinska skupščina. Da bi delo delegacij nekoliko uskladili, smo povabili na skupen razgovor vse vodje delegacij krajevnih skupnosti ter temeljnih in drugih organizacij združenega dela. V razgovoru so nam vodje delegacij razgrnili vrsto problemov in težav,

na katere naletijo pri svojem delu. Tako so izpostavili težave pri prebiranju skupščinskega gradiva, povedali so tudi, da so pri svojem delu preveč odtrgani od skupščine, ter da bi se morali o problemih, ki jih srečujejo pri svojem delu, še večkrat pogovoriti.«

Vsi vemo, da se komunikacijski krog, ki naj bi tekel od delavcev in občanov do delegatov ter nato v skupščino in preko delegatov spet v bazo, pretrga po seji skupščine. Da se delegati ne sestajajo po seji skupščine. Kaj menite o tem?

»Mislim, da smo doslej res prepuščali delegatom nalogo, da obveščajo svoje volivce in ostale delegate o sklepih, ki jih je sprejela skupščina. Toda na podlagi zapisov s seje skupščine bi morali delegati vedeti, katere

sklepe je skupščina sprejela in katere ni sprejela ter o njih obvestiti ostale delegate in seveda tudi delegante. Res pa je, da se delegacije po seji skupščine ne sestajajo in tako pretrgajo krog informacij, ki bi se morali zaključiti z informacijo o sklepih in pripombah skupščine.«

Kakšne so razlike med delom delegacij krajevnih skupnosti in delom delegacij temeljnih in drugih organizacij združenega dela?

»Razlike so predvsem v tem, da delegacije krajevnih skupnosti razpravljajo v glavnem o tistih predlogih skupščine, ki neposredno zadevajo njihov kraj, ki govorijo o komunalnih vprašanjih ali na primer o davščinah. Drugače je v tovarnah. Tam delegati bolj celovito razpravljajo o problematiki občine kot celote. Enotnost mnenj in stališč delegatov pa se je pokazala v naši občini pred nedavnim, ko smo razpravljali o predlogu samoupravnega sporazuma o financiranju krajevnih skupnosti. Predlog omenjenega sporazuma so res temeljito proučili tako delegati krajevnih skupnosti kot tudi delegati proizvodnih organizacij in menim, da bi moral vsak akt, ki ga sprejemamo v skupščini, naleteti na takšen odziv med delovnimi ljudmi in občani, kot je naletel ta sporazum.«

DAMJANA STAMEJCIC

10 x 1000

Rojstni kraj praznika

2. julija 1942 je štajerski bataljon napadel rudnik Huda jama in brez boja razorožil rudniško stražo, pobral orožje, razstrelivo in municijo. Takšen uspeh je bil mogoč zato, ker so domači aktivisti pripravili komandirja straže, da je sodeloval. Besedo je držal in med njegovo stražo je spustil partizane v postojanko.

V spomin na ta dogodek občina Laško že leta praznuje občinski praznik. Letos bo prvič, odkar ga praznuje, v kraju, kjer se je zgodilo tisto, zaradi česar občani laške občine praznujejo. Poleg občinskega odbora za prazno se pridno pripravljajo v kraju samem.

Borci so sklenili, da bodo uredili obeležja na vseh hišah, kjer so se zadrževali aktivisti in borci. Tako na primer pri Deželakovi, kjer se je nekaj časa zadrževal Franjo Vrunč, nekaj časa pa tudi Sergej Kraigher. Gasilci so sklenili, da bodo na svojem domu zidali ploščo z imeni treh gasilcev, ki so padli kot partizani. Velika želja občanov našega kraja je, da bi dobili asfaltno po od tovarne Bor do gasilnega doma. Tudi prebivalci bodo sodelovali, potem upamo, da se za praznik popeljem po brezprašni cesti.

Alojz Leshnik

Rečica pri Laškem

1. nagrada 1.000 ND

SLIVNICA: PRIPRAVE NA SEZONO

Krajevna skupnost Gorica pri Slivnici se pripravlja na pomladansko gradbeno sezono. V bližini hiš in naselij, ki jih je prizadejal lanski potres, odpirajo kamnolome, iz katerih odvažajo na občinske ceste in na dovoze do poškodovanih stavb kamenje. Največji problem, ki je zaviral lanskolletno popravilo poškodovanih cest, so predstavljali prevozi na tem težkem terenu. Sredstva, ki so jih dobili za ureditev cestišč, so skromna, vendar jih prav s temi akcijami zelo smotno izkoriščajo.

E. REČNIK

ZK CELJE

Priznanje komisiji

Pretekli teden se je sestal na svoji redni 15. seji komite občinske konference ZK Celje, ki jo je vodil sekretar komiteja Stane Seničar. Člani komiteja so sprejeli stališča CK ZKS o kadrovske politiki in dodali še osem svojih sklepov, ki se nanašajo na konkretno kadrovske politiko v celjskem območju. Tako so zavzeli stališče do konkretizacije kadrovske politike na celjskem območju, do novih oblik dela in nalog kadrovskih služb v združenem delu. Med naloge komunistov za novo kadrovske politiko sodijo tudi vse oblike zoperstavljanja proti privatizaciji kadrovanja, težnja za demokratizacijo kadrovske politike in bolj strokoven, znanstven pa tudi ideološki pristop pri bodočem kadrovanju zlasti volilnih struktur našega družbeno političnega življenja.

Komite je sprejel na omenjeni seji tudi poročilo komisije za ugotavljanje premoženja, ki jo je ustanovila celjska občinska skupščina 21. aprila 1972. leta. Poročilo je podal njen predsednik Ivan Melik in poudaril, da je komisija v času svojega obstoja opravila obsežno delo, vendar ni zadovoljna z rezultati. Res je, da so pregledali preko 800 prijav, imeli na 157 prijav pripombe in da so od teh obravnavali 31 primerov. Toda obstaja ugotovitev, da približno še 500 občanov ni podalo prijav svojega premoženja, to pa je podatek, ki ne govori v prid morali omenjenih anonimnežev. Ko bodo vsi postopki zaključeni, bo tudi javnost obširneje seznanjena z rezultati dela. Člani komiteja občinske konference ZK Celje so izrekli predsedniku in celotni komisiji priznanje za doslej opravljeno delo, ki pa bo še dolgo trajalo in naporno. Člani komiteja so obenem izoblikovali stališče do vsebinskih rezultatov dela komisije in poudarili, da ne morejo vsega spremeniti samo zakoni, ampak tudi mentaliteta občanov. Stane Seničar je dejal, da komisijo za ugotavljanje premoženja ne moremo in ne smemo pojmovati kot nek zastrašujoč pojav, ampak kot samoupravno telo, ki naj s svojim delom in rezultati tega dela postaja sestavni del vsakdanjih odnosov v našem samoupravnem socialističnem sistemu.

DRAGO MEDVED

ŽALEC: V FERRALITU

JE GRUPAŠTVO!

Pred dnevi je bila v Žalcu skupna seja članov občinskih konferenc vseh družbenopolitičnih organizacij v občini in delegatov družbenopolitičnega zbora skupščine občine, na kateri so oblikovali politično oceno izvedbe decembrskih volitev in referendumov. Medtem ko so izvedbo volitev ugodno ocenili, saj so v celoti uspeli, so bili pri oceni izvedbe referendumov izredno kritični. Referendum je uspel v sedemnajstih od 19 krajevnih skupnosti, oziroma na 48 voliščih. Čeprav je referendum uspel, zanj je glasovalo 60 % vseh volilnih upravičencev, s tem ne kaže biti zadovoljen. Slabšemu uspehu je botrovala vrsta objektivnih razlogov. Med njimi naj omenimo predvsem sorazmerno visok prispevek, ki ga zahteva obsežen program, težavni gospodarski položaj in stabilizacijske ukrepe, neskladja v kmetijstvu, podražitve, nerešene komunalne probleme v posameznih krajevnih skupnostih in podobno. Med drugimi razlogi, ki so jih na seji omenili, pa gre tudi za negativno pojave v zvezi s pretiranim lokalizmom, potrošniško miselnostjo, slabim tolmachenjem solidarnosti in podobno. Bistvena pomanjkljivost je bila po oceni vseh prisotnih v pomanjkljivem obveščanju.

Prvotni program, ki je vzbudil val kritik in tudi objektivnih nasprotovanj, je

bil v javni razpravi dobro obrazložen in pripombe nanj v končni redakciji programa v največji možni meri upoštevane. Napaka pa je bila v tem, da končno oblikovan program delovnim ljudem in občanom niso razlagali po tako široki samoupravni poti, z rednimi izjemami pa so pri obveščanju zatajila tudi sredstva javnega obveščanja. K temu nepravilnostim naj dodamo še nepozorno kadrovanje volilnih štabov, ki se pri agitiranju za referendum niso v polni meri angažirali.

Kar zadeva družbeni dogovor o izločanju sredstev za uresničevanje referendumskega programa, težav ni bilo, razen v primeru Ferralita, ki, kot je znano, edini tega dogovora ni podpisal. Na seji so zato vnovič obsojili ravnanje odgovornih in volilnih delavcev v Ferralitu, predvsem pa ravnanje direktorja Toneta Delaka, ki je z izkrivljenim prikazovanjem dosegel negativno odločitev delavskega sveta te delovne organizacije o podpisu dogovora. Potem, ko so mu izrekli zaradi takšnega ravnanja nezaupnico tako delegati občinske skupščine kot člani družbenopolitičnih organizacij v občini, se je Tone Delak obrnil na CK ZKS in pojasnjeval svoja stališča o težavnih razmerah gospodarjenja, prehudem obremenjevanju gospodar-

skih organizacij in podobno, kar da ni v skladu s politično gospodarske stabilizacije, kot jo narekujejo partijska vodstva.

Na seji so prebrali odgovor Centralnega komiteja, v katerem najvišji slovenski partijski organi v celoti podpirajo občinsko politiko solidarnostnega reševanja skupnih potreb v občini in obsojajo ravnanje v Ferralitu, ki je tipično grupaštvo, ki ruši temeljne ustavne vrednote naše socialistične ureditve — solidarnost, samoupravo in enotnost. V svojem pismu CK ZKS poziva zdrave samoupravne sile v Ferralitu naj se angažirajo za ureditev razmer.

Po krajši razpravi so člani vseh družbenopolitičnih organizacij v občini sprejeli zaključke iz politične ocene volitev in izvedbe referendumov, vnovič pa so najostreje obsodili ravnanje Ferralita in direktorju Tonetu Delaku soglasno izglasovali nezaupnico.

V nadaljevanju seje so obravnavali še predlog rešitve o družbenoekonomski politiki občine v tekočem letu, ki je prav te dni v javni razpravi, obravnavali osnutek statuta SZDL in verificirali pripombe nanj iz javne razprave ter obravnavali predlog družbenega dogovora o skupni in splošni porabi v letu 1975.

BRANKO STAMEJCIC

ZK V TEKSTILNI PREBOLD

VEČ ORGANIZACIJ

Osnovna organizacija Zveze komunistov v Tekstilni tovarni v Preboldu je močna, saj je med 1200 zaposlenimi kar 80 komunistov. Organizacija se je še posebej okrepila lani, ko so sprejeli kar 15 novih članov, pretežno neposrednih proizvajalcev, letos pa načrtujejo še nekaj sprejemov. O delu organizacije smo se pogovarjali s sekretarjem Jožetom Gabršekom.

Kako se je vaša osnovna organizacija vključila v prizadevanja, da se Tekstilna tovarna ustavno ustrezneje organizira?

V Tekstilni tovarni smo se sprva odločili za ustanovitev ene TOZD, ki jo sestavlja 22 delovnih enot. Te enote so osnovne samoupravne celice, kjer delovni ljudje obravnavajo vse materiale za samoupravne organe. Čeprav je dal ta sistem dela dobre rezultate, saj se je izboljšala obveščenost in samoupravni vpliv delavcev na odločanje prek delegatov v samoupravnih organih, smo se odločili, da se organiziramo še prmerneje. Tako bomo v naslednjih mesecih ustanovili dve temeljni organizaciji in skupnost skupnih služb. Obdržali bomo še vse delovne enote in v njih dograjevali samoupravni sistem odločanja.

Novi organiziranosti tovarne se bo prilagodila tudi osnovna organizacija ZK. To bomo razdelili v tri organizacije, kar bo nedvomno prispevalo k še aktivnejšem de-

Jože Gabršek

lu organizacije. Ta je bila že izredno velika in 80 članov ni moglo enako aktivno sodelovati v delu organizacije.

Kje težišče dela vaše organizacije?

V glavnem smo se osredotočili na notranje stvari, čeprav pri delu ne zanemarjamo tudi dogodkov izven tovarne, saj je ta trdno vključena v sistem občine in republike.

S svojim delom smo razgibali politično življenje v tovarni in krajevni skupnosti. Aktivni smo bili zlasti pred kongresi, zavzeli smo se za odločno politiko ZK, za hiter razvoj delegatskih odnosov, za nadaljnje poglobljanje samoupravljanja v kolektivu.

Predvsem pa smo zaostri-

li odgovornost in to ne le v organizaciji. Rezultati takšnega načrtnega dela so že tu in rekli bi, da so komunisti iz naše organizacije izredno aktivni. Ne le v osnovni organizaciji. Se bolj se njihovo delo čuti v samoupravnih organih, v delu delegacij in sindikata. Izredno dragoceno je delo naših komunistov v delovnih enotah, kjer smo iniciatorji vseh razprav in dejansko dosegli veliko. V teh, majhnih enotah, kjer praviloma ni zaposlenih več kot 20 delavcev je lažje razpravljati in bojazen, da delavci ne bodo takoj polni meri izkoristili možnosti vplivanja na odločitve je bila odveč. Razprave na delovnih enotah so dale že plodne predloge in pripeljale do vrste koristnih odločitev. Vrh tega pridejo delegati na seje samoupravnih organov resnično oboroženi z mnenji svojih sodelavcev, ki jih ti oblikujejo na podlagi pripravljenih tez in razprav na sejah delovnih enot.

Kako pa je z delom delavske kontrole?

Komisija delavske kontrole je ustanovljena, sprejela je že tudi svoj program dela, ki ga uresničuje. Kljub temu menim, da mora delo delavske kontrole še mnogo pridobiti na kakovosti in tu bo veliko nalog tudi za komuniste.

Kakšni pa so načrti za delo organizacije ZK letos?

Zavzeli se bomo za poglobljanje samoupravnih odnosov, za kar bo s prehodom na več TOZD veliko možnosti. Drugo torišče dela bo v zvezi z gospodarjenjem in uresničevanjem stabilizacijskega programa. Čeprav ima svoj varčevalni program že vsaka delovna enota, to ni dovolj. Komunisti se bomo zavzeli za uresničevanje stabilizacijskih načrtov, nadzirali bomo potek stabilizacije in programa po potrebi dopolnjevali.

Uredili bomo tudi lastne vrste, se na novo organizirali in poskrbeli za ustrezno izobrazbenost naših članov, saj daje znanje moč in sposobnost za aktivno in kakovostno delo.

BRANKO STAMEJCIC

PRENOVLJENA PARTIZANSKA BOLNIŠNICA

Ker trasa avtoceste Slovenike poteka v neposredni bližini bolnice Zime, je občinski odbor Zveze borcev v Sentiurju sklenil objekt obnoviti. Na skupnem sestanku borcevskih organizacij Sentiurja in Celja, zastopnika muzeja revolucije v Celju, občinske skupščine Sentiur, projektantov in graditeljev avtoceste ter nekdanjega upravnika bolnice, je bila dogovorjena trajna obnova bolnišničnega objekta. Z ustreznim dostopom z avtoceste, kjer bo tudi počivališče, bo ta zgodovinski objekt vključen v ambient mednarodne avtoceste ter pristopen širokemu krogu domačih in tujih potnikov.

Kratek zgodovinski oris je takšen: Zaradi nenehnih borb v poletju 1944 in vedno večjega števila ranjenecov na tem območju, je okrajni odbor OF v Dramljah na iniciativo sanitetnega referenta cone zgradil bolnico »Zima«, ki je bila locirana v velikih gozdnih predelih Sohte pod Dramljami.

ŽALSKI SINDIKATI

ŽE NAČRT DELA

Minuli teden so na seji plenuma občinskega sindikalnega sveta v Zalcu sprejeli letni delovni načrt občinskega sveta in njegovih organov ter finančni načrt občinskega odbora in Zveze sindikatov v občini. Med nalogami v letošnjem letu bo v ospredju uresničevanje sklepov 8. kongresa ZSS. Največ pozornosti bodo namenili akcijam v boju za uresničitev novih ustavnih družbenoekonomskih odnosov, pri tem pa se bodo zavzeli za razvijanje nove vsebine samoupravnih odnosov v združenem delu ter za integracijske procese. Vso skrb bodo posvetili dograjevanju samoupravne delavske kontrole. Občinski sindikalni svet se bo zavzel za uveljavljanje delegatskih odnosov v združenem delu, ter za razvijanje samoupravnih odnosov v samoupravnih interesnih skupnostih.

S pregledom aktov o medsebojnih razmerjih delavcev

bodo dali svoj prispevek razvijanju medsebojnih odnosov delavcev v združenem delu. Na področju ekonomske in socialne politike se bodo zavzeli za uresničevanje ciljev resolucije o družbenoekonomskem razvoju občine ter za uresničevanje nalog pri stabilizaciji gospodarstva. Sindikat se bo zavzel tudi za uveljavljanje dolgoročne stanovanjske politike. Na področju izobraževanja in kulture bodo spremljali izvajanje študijske politike, skrbeli za osnovno splošno izobraževanje delavcev in razvoj delavske univerze, se vključili v kulturno akcijo in organizirali usposabljanje kulturnih animatorjev v OZD. Na področju telesne kulture, rekreacije in oddiha bodo skrbeli za tekmovalništvo v SSI, za akcije množične rekreacije, usposabljanje organizatorjev rekreacije, sodelovali pa bodo tudi pri ustanavljanju SIS za odih in rekreacijo.

Na področju obveščanja in politične propagande se bodo zavzeli za zbiranje informacij o delu osnovnih organizacij in konferenc, za obveščanje javnosti o svojem delu in za organizacijo služb za obveščanje v OZD.

Občinski sindikalni svet se bo vključil v priprave na ljudsko obrambo in samozščito. Razvijal bo organiziranost sindikatov v občini v skladu s statutarnim dogovorom.

Angažirali se bodo tudi na področju kadrovske politike ter na področju dograjevanja samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja. Vso skrb bodo posvetili še področju družbenega in političnega izobraževanja.

Za vse te dejavnosti in ostale obveznosti bo občinski sindikalni svet v Zalcu po svojem finančnem načrtu potreboval nekaj nad 76 starih milijonov.

10x1000

MANJKA NAM SRČNE KULTURE

Na predvečer obletnice smrti našega največjega pesnika Franceta Prešerna je bila v kulturnem domu v Slovenskih Konjicah proslava z nastopom domačega moškega pevskega zbora »Ivo Struc« in gostov — moškega pevskega zbora »Miren« pri Novi Gorici. O proslavi in nastopu zborov so bili obveščeni občani oziroma meščani z več plakati, kakor tudi nekateri z osebnimi vabilii.

Na žalost je bila dvorana prazna, da je bilo skoraj več pevcev kakor poslušalcev. Domači pevski zbor je sicer tega že vajen, toda kakšno mnenje so dobili gostje o prebi-

valcih v Slovenskih Konjicah? Razočarani so se ozirali po dvorani, po praznih sedežih pred in med izvajanjem programa.

Lepa slovenska narodna, partizanska in umetna pesem je odmevala po skoraj prazni dvorani in ubrani, izveščani glasovi gostov, kakor tudi domačinov, so se zlivali v nemo praznino. Naj omenim, da je bila prireditev brezplačna!

Upravičeno se sprašujemo, kje je ob takih prireditvah konjiška mladina, kje šolniki — učitelji, kje

predstavniki družbeno političnih organizacij, kje vsi, ki so bili prikrajšani za kulturni užitek?

ANGELA DROZA, upokojenka iz Slovenskih Konjic.

Uredništvo je temu prispevku dodelilo 2. nagrado iz naslednjih razlogov: Zapis je aktualen, Prešernov dan je minil, je kritičen in jasen, brez nepotrebnih okraskov. Zapisu lahko rečemo, da je komentar sam po sebi. In še nekaj: ni anonimen.

POLITIČNA ŠOLA NA TEHARJIH

VEČ O PRAKSI!

V ponedeljek se je pričel na Teharjih drugi cikel seminarjev za neposredne proizvajalce Štore Zvezarne. Slušatelji bodo poslušali predavanja o zaščiti delovnih pravic, o vlogi in nalogah samoupravne delavske kontrole in predavanja o delegatskih razmerjih v naši družbi. Prvi cikel predavanj so delavci Zvezarne Štore zaključili prejšnji teden.

In kaj menijo delavci sami o takšni obliki izobraževanja?

FRANJO GODICL: »Taka oblika izobraževanja je vsakakor koristna. Mi smo na seminarjih obravnavali veliko tem, ki zadevajo naše gospodarstvo, ter našo zunanjo in notranjo politiko. Menim, da smo delavci veliko izvedeli na teh seminarjih in da bomo svoje znanje lahko prenesli tudi na ostale delavce, ki predavaj politične šole niso poslušali. No, mene osebno so najbolj zanimala tista vprašanja in tiste teme, ki zadevajo naše gospodarstvo. Še posebej zato, ker igra Zvezarna Štore precejšnjo vlogo v naši industriji. V predavanjih sem veliko izvedel tudi o povezovanju naše tovarne s sosednjimi državami ter s tem v zvezi tudi o gradnji naše nove tovarne. Menim, da so to teme, ki neposredno zadevajo vsakega našega delavca.«

FRANC STRELEKAR: »V šolo me je kadrovala osnovna organizacija Zveze komunistov Zvezarne Štore. Menim, da je takšna oblika izobraževanja delavcev dobra, vendar pa opažam pri predavanjih precejšen razkorak med teorijo in prakso. To sta dva pojma, o katerih bi morali delavcem še veliko več povedati, pa tudi sicer bi morali v šoli veliko več izvedeti o praksi kot o teoriji. Mladji delavci se vse preveč izobražujejo teoretično, vse premalo pa znajo to znanje uporabiti tudi v praksi. Res je, da je seminarjev za mlade delavce vedno več, toda občutek imam, da imajo ti mladi ljudje premalo temeljnega znanja, na katerem bi lahko gradili nova spoznanja, ki jih dobijo v političnih šolah in seminarjih.«

DAMJANA STAMEJCIC

KOZJANSKO

Brigadirski „ho - ruk“

Mladinske delovne akcije so na Kozjanskem že dobile tradicijo in zato ni strahu, da tudi letos ne bi prišli mladi graditi ceste in vodovod. Še več — mladinska delovna akcija Kozjansko 1975 bo še razširjena, zakaj center za mladinske delovne akcije pri republiški konferenci Zveze socialistične mladine Slovenije je ugotovil iz lanskih izkušenj, da je pripravljenost mladih sodelovati na takšnih in podobnih akcijah velika. Samo lani je bilo zavrnjenih okoli 5000 mladih, ki so se želeli vključiti v brigade, mnogo pa je bilo tudi ponudb iz nerazvitih območij, da bi jim pomagali.

Že sedaj je znano, da bodo brigade nadaljevale z gradnjo ceste Ledinščica—Gračnica, gradile pa bodo tudi vodovod Fužine—Sotla, to je okoli 24 kilometrov vodovodne napeljave. Poleg tega bo letos stekla tudi solidarnostna akcija, ki bo imela zvezni značaj, na potresnem območju, ki so jo pripravljali že lansko jesen, a zaradi objektivnih težav ni bila izpeljana. Te akcije se bo predvidoma udeležilo okoli 350 mladih strokovnjakov iz gradbeništva, izbor pa bo prevzela zvezna konferenca ZSMJ. Denar je že zagotovila SZDL Jugoslavije.

Poleg že omenjenih akcij pa bodo posamezne občinske konference organizirale lokalne delovne akcije, na katerih jim bodo priskočili na pomoč brigadirji. Gradili bodo infrastrukturne objekte, objekte za telesno kulturo ter pomagali pri drugih načrtih krajevnih skupnosti na območju delovne akcije Kozjansko 1975.

Na Kozjansko bo letos v poletnih mesecih prišlo okoli 1300 brigadirjev. Brigadirski »Horuk« na Kozjanskem torej tudi letos ne bo zamrl.

MST

LTG RIMSKE
TOPLICEREŠLJIVE
TEŽAVE

Težko bi našli delovno organizacijo, ki je brez težav. Ima jih tudi Tovarna lesne galanterije v Rimskih Toplicah — pravzaprav že od nekdaj. Predvidevajo, da poslujejo z zguho, kar bo v resnici pokazal šele zaključni račun.

Da bi o problemu razpravljali, bili s njim bolj na jasnem, so minuli teden sedli za skupno mizo predstavniki LTG, Slovenijalesa, skupščine občine, izvršnega sveta in občinskih političnih organizacij. Ugotovili so, da je celotna panoga v določenih težavah zaradi razmer na zunanem in notranjem tržišču. Da LTG pestijo še posebni problemi; da nimajo čvrstega proizvodnega programa, da imajo šibko strokovno službo, zaradi neizpoljenega procesa proizvodnje nizko storilnost, ki ne zmora konkurence bolj akumulativnih, predvsem pa večjih delovnih organizacij svoje vrste.

Na sestanku so bili vsi enotni, da je treba rešitev iskati v okviru grupacije »Slovenijales« in znotraj kolektiva, predvsem pa je treba počakati na zaključni račun, ki naj pokaže, če bo in kolikšna bo izguba. Sanacija razmer naj bi reševali na tako razjasnjeni podobi. Udeleženci sestanka so bili enotni v tem, da je podjetej treba sanirati na dolgi rok, kar pa seveda brez pripravljenosti kolektiva, da predvsem poveča storilnost in se organizira za doseganje bolj-ših rezultatov dela, ne bo šlo.

J. Kr.

SALON

BOLNIŠNICA

NEKAJ VSAKO LETO

Stavba nove patologije v celjski bolnišnici je nared. Čakajo še na opremo, ki je izredno zahtevna zlasti v cistopatološkem laboratoriju, kjer bodo opravljali mikroskopična raziskovanja rakastih celic.

Prav tako teko zadnje priprave za vselitev v moderen pediatrični oddelek, ki ima svoje prostore nad patologijo. To je sodoben trakt z 32 posteljami za najmlajše.

Istočasno pa se v bolnišnici že pripravljajo na nadaljnje investicije, ki jih predvideva srednjeročni program celjske bolnišnice.

Letos začnemo graditi centralno toplarno za potrebe celotnega zdravstvenega in socialnega centra, ki bo zajemal zdravstveni dom, službo socialnega zavarovanja in zavod za rehabilitacijo. Danes ogreva ta kompleks 8 do 10 kurišč, ki so vsa dotrajana in poleg Cinkarne najbolj onesnažujejo celjsko ozračje. Zgraditev osrednje toplarne, ki bo oskrbovala s toploto, paro in toplotno več stavb, je tudi eden izmed pogojev za nadaljnje naložbe v celjsko bolnišnico, ki bo ogrevana s plinom in z oljem.

V neposredni bližini poleg toplarne bodo gradili še mehanizirano centralno pralnico, ki bo služila za potrebe centralne bolnice in oddelkov v Vojniku ter potrebe zdravstvenega doma. Kapaciteta bo sedem ton perila dnevno, ki

AERO

V IZVOZ!

Stabilizacija in gospodarski cilji Aera v tem letu, sta bili glavni temi pogovorov z direktorjem Aera, inž. MILANOM ZUPANCICEM.

»Zadali smo si več nalog, ki so znane že povsod, kot nujni ukrepi za stabilizacijo. Osnovna naloga v tem letu je: s povečano proizvodnjo doseči plan, ki v odnosu na lansko leto kaže močan trend rasti. To bomo dosegli s povečanjem dosedanje proizvodnje in vključevanjem novih proizvodov v naš že tako širok program izdelkov. Pri povečanju računamo predvsem na večjo produktivnost, boljši izkoristek delovnega časa in tudi na — poostreno delovno disciplino. Da zagotovimo uresničenje plana, se bo treba še bolj prilagajati potrebam tržišča, ki je vedno bolj konkurenčno, deloma tudi zaradi uvoza izdelkov iz našega programa.

Varčevanje in pametna uporaba surovin in reprodukcijskih materialov sta med najpomembnejši nalogami. Ugotovili smo, da so zaradi nagle rasti proizvodnje v zadnjih letih vedno večji problem obratna sredstva. Zato moramo dobesedno izkoristiti naše notranje rezerve, ki se trenutno nahajajo tudi v zalogah surovin.

Pri uresničevanju teh nalog prihajajo vedno bolj do izraza interesi zaposlenih v temeljnih organizacijah, zavest, da jim takšen način organiziranosti prinaša večje efekte v poslovnosti in da smo trenutno pred velikimi investicijami.

Povečati moramo izkoriš-

čanje zmogljivosti, saj kapacitete niso povsod dovolj zasledene. Za plasman izdelkov hno, zato bo letos nujna še je domače tržišče že premajvečja usmerjenost na zunanji trg. Lanski izvozni rezultati so zadovoljili — okrog pet milijonov dolarjev — in letos bo osnovna naloga komercialne službe zagotoviti plasman naših izdelkov na zunanjem tržišču. Tako bomo boljše izkoristili kapacitete in dali svoj prispevek za izboljšanje splošne devizne bilance.

M. SENICAR

CELJE

ŽENE
ZA ŽENE

Letošnje praznovanje dneva žensk bo delavno. Nekatere žene so z veseljem sprejele tako odločitev in razmišljale, kako bi jo tudi konkretizirale. Med njimi so bile tudi cinkarne žene, ki so ginekološko porodniškemu oddelku celjske bolnišnice predlagale zbiralno akcijo za nabavo nujne medicinske opreme. Kolektiv celjske bolnišnice je pobudo sprejel in se obrnil še na ostale kolektive in samoupravne organe v podjetjih. Prvi rezultati zbiralne akcije za nabavo elektrokardiograma, ki bo registriral srčne utripe otrokovega ploda, so vzpodbudni. Šestnajst podjetij je že poslalo denar, ki se nabira na žiro račun 50700-603-30479.

Z. S.

CELJSKO GOSPODARSTVO
ZA KVALITETO

Temeljna značilnost gospodarskih prizadevanj v sedanjem obdobju je nedvomno tudi v tem, da so vsi napori delovnih ljudi ter odgovornih samoupravnih in družbenopolitičnih dejavnikov usmerjeni v to, kako bi kar najbolj varčno poslovali in gospodarili. Uresničevanje nalog stabilizacije to tudi terjajo, to je tudi najučinkovitejša oblika nenehnega boja z inflacijo. Tod je torišče, ki nam edino lahko prinese težko pričakovane rezultate pri reševanju aktualnih vprašanj našega sedanjega in bodočega gospodarskega razvoja.

Na prav svojski način pa so se teh problemov lotili v Celju. Na pobudo političnega aktiva v občini je bila pri Izvršnem svetu skupščine občine ustanovljena posebna delovna skupina za pripravo izhodišč za splošen dvig kvalitete gospodarjenja v organizacijah združenega dela v celjski občini. Gre za originalno zamisel, da bi v nekak enoten in konkreten program strnili vse tiste najaktualnejše naloge, rešitev katerih bo dala kar najboljše učinke. Ne gre torej za pripravo posebnega stabilizacijskega ali varčevalnega programa na ravni občine, te naloge so v Celju upoštevali že, ko so pripravljali letošnjo resolucijo o družbenogospodarskem razvoju. Gre torej za nekaj več! In kaj je to?

Delovna skupina bo pripravila predlog vrste ukrepov vse od boljšega izkoriščanja surovin, reprodukcijskega materiala, polizdelkov in energije, do smotrnejše organizirane in še funkcionalnejše ter cenene rešije, oblikovala bo načela za uveljavljanje bolj-ših delovnih navad in nenazadnje, pripravila bo predloge za še večje izkoriščanje razpoložljivih proizvodnih kapacitet. Gre torej za vrsto konkretnih vprašanj, katerih podrobna opredelitev bo omogočila njihovo učinkovito razreševanje. K delu bodo pritegnili tudi svetovalne ustanove, ki bodo zagotovile kar najbolj strokovno poglobljene analize, ki bodo služile kot izhodišče za izpeljavo celotne zamisli. Seveda pa bodo ob tem pomembni tudi motivacijski dejavniki, zato so se odločili, da se bodo zavzeli tudi za to, da bodo v delovnih organizacijah izpeljali resnično nagrajevanje po vloženem delu, da bodo nagradili inovacijsko delo, še zlasti pomembno pri tem pa je to, da niso pozabili tudi na nematerialne vzpodbude, ki smo jih v zadnjih letih kar preveč zamemarili.

Ker gre za akcijo velikega pomena, so se odločili pripraviti tudi kriterije in merila za ocenjevanje uspešnosti takoj v vsaki delovni organizaciji posebej, kakor tudi v vseh skupaj.

Zavedajoč se tega, da varčevanje ne pomeni le varčevanje v ožjem pomenu, temveč gre pri tem predvsem za boljše gospodarjenje, za preprečevanje razsipanja družbenega gospodarstva, vse pa s ciljem, da dosežemo večji družbeni in osebni standard, so v Celju torej pristopili k nadvse pomembni akciji, ki bo nedvomno dala zelo dobre rezultate, še zlasti, če bodo uspeli, da bodo v njeno uresničitev pritegnili tudi vse samoupravne strukture na vseh ravneh.

BERNI STRMONIK

POTRESNO
OBMOČJEŠENTJUR:
VELIKO
NALOG

V odpravljanje posledic potresa bodo v šentjurski občini vključene vse organizacije, ki so pripravile obsežne programe nalog.

Se dober mesec in v Šentjurju bodo oživela gradbišča zasebnih hiš, poškodovanih v potresu junija lani. Na- pačno bi bilo misliti, da so bile z lanskimi solidarnostnimi akcijami odpravljene posledice potresa, ki je tako živo prizadel tisoče na Kozjanskem. Lani smo s popravili in hitrostjo zagotovili varno prezimitev prizadetim, ogromno nalog pa je ostalo za to leto.

V Šentjurju je koordinacijski odbor sprejel obsežen program odprave posledic potresa. Naj od teh nalog omenimo samo nekatere, ki bodo kot informacija pomagale prizadetim.

Osnovna naloga prizadetih občanov je vsekakor samopomoč. Morali se bodo kar najbolj aktivno vključiti (s sredstvi in delom) v popravila svojih hiš, zelo pomembna pa je tudi sosedska pomoč. Druga naloga je plodno sodelovanje v gradbeno operativno, saj bo ta lahko uspešna le ob podpori občanov. Po že sprejetih sklepih so prizadeti dolžni sami preskrbeti vso potrebno dokumentacijo, k tem nalogam pa lahko pristajemo še sodelovanje s strokovnjaki biroja, s krajevno skupnostjo in službami, ki delajo na odpravi posledic škode.

Krajevne skupnosti bodo morale pripraviti in obravnavati prioriteten red odprave posledic potresa oziroma gradenj. Pri tem bo potrebno upoštevati, da so v prvi vrsti gradnje oz. novogradnje IV. kategorije in popravila stavb III. kategorije. Pomembna naloga krajevne skupnosti je sodelovanje pri sklepanju pogodb med operativno in graditelji ter dogovorjena pomoč občanom pri zagotovitvi dokumentacije. Skupnosti bodo vodile tudi evidence socialnih primerov, revidirale sklepe v zvezi z odobravanjem kreditov, posredovale potrebe stanovanjski skupnosti itd.

Posebne naloge se imajo Rdeči križ, samoupravna stanovanjska skupnost, Društvo upokoencev, Zveza borcev, temeljna izobraževalna skupnost in drugi.

Nalog je veliko in letos ne bo mogoče odpraviti vse škode, ker ne bo dovolj sredstev. Omejen obseg sredstev narekuje, da bo potrebno najprej omogočiti kredite tistim, ki imajo zgradbo v IV. kategoriji ter tistim, ki bodo sanirali hiše (III. kategorija). Občani, ki imajo hiše po cenitvi v III. kategoriji in so se odločili za novogradnjo, bodo morali zaradi pomanjkanja sredstev počakati na prihodnje leto.

Za vse informacije se naj občani obračajo izključno na krajevne skupnosti in na posamezne člane, ki so po skupnostih zadolženi za odpravljanje posledic potresa. Te tekoče informira občinski koordinacijski odbor.

M. Seničar

GORENJE -
GALVANIKA

Pretekli teden so delavci Gorenja odprli nov obrat galvanike, ki so ga zgradili v okviru TOZD Chrommetal in embalažnica. V obratu bodo galvansko obdelovali polizdelke za proizvode, ki jih izdelujejo v ostalih TOZD. Postavili so tri moderne avtomate za kromiranje in cinkanje, v hali pa je tudi oddelek za izdelavo mrež in drugih izdelkov, ki jih je potrebno galvansko obdelati.

Pomembno je tudi to, da se bodo odplake iz nove enote in vseh ostalih razstrupljemale in nevtralizirale v moderni avtomatski čistilni napravi. Tudi ta naprava je del nove hale, ki meri 6.300 kvadratnih metrov, v njej pa dela približno 250 delavcev.

Z obratom galvanika bodo odpravili težave zaradi premajhnih dosedanjih kapacitet za tovrstno obdelavo polizdelkov. Hkrati bodo lahko naredili veliko za boljše kvaliteto izdelkov, moderna hala pa omogoča tudi ugodnejše delovne pogoje.

Slovesnosti, na kateri je govoril Ivan ATELSEK, so se udeležili vsi delavci Gorenja.

H. J.

V spodnjih prostorih je nova patologija

IZLET NA MORJE

Dan našega izleta je vedno bliže. Zreb je bil neusmiljen, saj se je za izlet »STO KMEČKIH ŽENA NA MORJE« prijavilo enkrat več žena, kot jih lahko popeljemo v sončni Rovinj.

Vsem, ki so bile izžrebane, smo poslali pismo z obvestilom o odhodu, ki bo 14. marca ob 13. uri izpred Gledališča v Celju, in o vplačilu prispevka. Prosimo, da navodila povsem upoštevate.

Naš izlet bo v veliki meri mogoč zaradi podpore Avtoturističnega podjetja Izletnik Celje in kmetijskih delovnih organizacij s celjskega območja. Izlet je drag in če ne bi bilo takšnih, ki nam priskočijo na pomoč z željo, da bo sto kmečkih žena vsaj enkrat v življenju na morju, potem...

Torej, 14. marca, v petek ob 13. uri.

ODMEVI NA TV „ŠČUKO“

Partljičev komedijo ŠČUKA PA NI je z velikim uspehom predstavilo že več slovenskih gledališč. Pred nedavnim pa smo jo lahko gledali tudi na televiziji, in sicer v izvedbi SLG iz Celja. Tako si jo je ogledalo veliko ljudi, saj živimo v času, ko nas televizija vse bolj drži doma, čeprav gre mimo nas toliko tudi drugih pomembnih dogodkov, gledaliških premier in predstav, prireditev, razstav in koncertov.

»Televizijska Ščuka je naletela pri slovenskem občinstvu zares na velik odmev. Kajti naslednji dan in še nekaj dni kasneje smo lahko slišali pogovore o predstavi na ulici, v trgovinah, na delovnih mestih, pri frizerjih pod vročimi avbami... Ljudje so razpravljali, ugrabili, se smejali. Smeje je zdrav, pravimo. Zdrava je tudi kritika, če je na pravem mestu in prav postavljena.

Priznati je treba, da je občinstvo predstavo dobro sprejelo in to televizijsko in gledališko občinstvo. Samo s to razliko, da je po premieri v gledališču in po številnih predstavah doma in po drugih krajih, bilo o Ščuki slišati veliko manj, kot po televizijski uprizoritvi, čeprav gre za isto delo, isti ansambel. No, seveda gre uspeh »televizijske Ščuke« vsekakor pripisati razširjenosti televizije, ki nam leze že pod odelo.

5-krat ZAKAJ

Poskusimo obdelati eno plat medalje, kajti vsebino Ščuke poznamo, saj ga med nami skoraj ni občana, ki je ne bi videl, seveda tiste televizijske, ki pa je prav tako »naša« kot ona, ki so jo uprizorili v Mariboru, Novi Gorici, Celju in še na številnih drugih odrih. Pogledimo torej, kaj menijo o predstavi ljudje, čemu so se smejali, komu in zakaj? Se je kdo čutil prizadetega, je imel kdo slabo vest? Kajti nekateri so med ugrabljanjem kje neki bi to lahko bilo, ugotavljali: »Tako je najbrž marsikje pri nas. Same zdrave dela denar.« Res. Zakaj pa ne? Bilo je nekoč nekje... V nekem malem kolektivu, kjer se nenadoma pojavijo krapl, ščuke pa ni od nikoder. No, obsoditi nikakor ne gre, če manj kazati s prstom, dokler ni so pravi čisti.

ANICA KUMER je vsem zelo ušla v vlogi konzervativne in celo nekoliko klerikalno usmerjene punčare, ki je prišla v mesto s podelitvijo in to nikakor ne more skriti.

»Ljudi ste s svojo vlogo Heleno, v igri Ščuke pa ni, spraviš jo v smeh. Kaj mislite — zakaj?« Vloga oživila osebnost dekleta, ki ga v današnjem času le še redko srečamo. Zbogano kmečko dekle v mestu, ki želi tudi ugajati. S študijem vloge nisem imela prevelikih težav, še posebno potem, ko sva z režiserjem skoraj hkrati ugotovila da naj bo Helena taka, kot sem jo poznaje odgrala. To je v bistvu majhna vloga, ki pa je podkrepljena z nekaterimi ekstzi, ki so ljudem hitro »padli v oči« in, ki so se jim lahko od sva nasmejali. Smejali so se verjetno tudi načinu govorjenja, ki ga v mestu le redko slišimo kajti Helena je prišla v mesto s podelitvijo in v poskusu, da se pomešani, spravi s svojim obnašanjem in govorjenjem ljudi v smeh. Naj povem, da to vlogo zelo rada igram in da jo ljudje, povsod, kjer smo igrali dobro sprejmejo, kar pa moram reči kar za celotno predstavo. S Ščuko smo že precej gostovali, nazadnje smo bili v Slovenskih Konjicah, kjer so nas nadvse prijetno sprejeli. Dvorana je bila popolnoma polna, čeprav

je bilo v njej in na odru tako hladno, da smo skoraj skiepetali z zobmi. Pa nas je kmalu ogrela publika s svojim navdušenim spremljanjem, mi pa ajo s svojo igro in tako smo vsi kmalu pozabili na prepih in mrzlo dvorano. Mislim, da so se ljudje, publika, smejali nam vsem, celotnemu kolektivu. Hlepi pa zaradi malce trapastega obnašanja in govorjenja ter iznukanja pred ljubimcem si: »Samo ne nocoj! Kdaj drugič!« in še morda čemu.

V Slovenskih Konjicah smo zastavili nekaj občanov in jih povprašali, če so si morda tudi oni ogledali to predstavo. Izkazalo se je, da jo je videlo kar lepo število Konjičanov, in sicer ob gostovanju SLG, več, mnogo več pa jih je videlo predstavo preko televizije. Vsi po vrsti so nam zatrjevali, da jim je bila predstava zelo všeč, da so se ji iz srca nasmejali, da...

»Zakaj vam je bila predstava všeč?« smo med drugimi vprašali Danico SKAZA:

»To predstavo smo si Konjičani lahko ogledali kar dvakrat; preko televizije in ob gostovanju SLG iz Celja. Predstave celjskega gledališča zelo rada gledam. Ščuka pa mi je bila še posebno všeč. Igralci so bili izvrstni, kako naj povem, mislim, da so bili dobro uigrani. Nasmejali smo se razmeram, ki utegnejo biti v nekaterih majhnih kolektivih seveda resnični. Res, naslednji dan in še nekaj dni po predstavi je bilo o čem govoriti.«

Erika PENAVAL, prav tako iz Konjic, si je tudi ogledala »televizijsko Ščuko«:

»Mislim, da se ponekod take stvari resnično dogajajo. Veliko smo se naslednje dni pogovarjali o predstavi, tu, na delovnem mestu in zunaj, na ulici. Lahko trdim, da je bila predstava všeč kar vsem po vrsti. Ne samo vsebina, ugajala nam je tudi igra celjskih igralcev. Meni sta bili še posebno všeč Marija Goršičeva in Anica Kumrova. Nekateri Konjičani so si ogledali predstavo na televiziji in še tu v Konjicah.«

Adolf SLOMSEK iz Konjic, si je ogledal Ščuko preko televizije: »Nasmejal sem se, kot že dolgo ne — vsebini igre predvsem in ne nazadnje odličnim kreacijam nekaterih celjskih igralcev. Lahko trdim, da je bila predstava večini ljudi všeč. Veliko se je o njej in o razmerah, ki bi utegnile biti ponekod resnične, naslednje dni govorilo. Kaj vse so člani tega kolektiva naredili za denar!

Denar ljudi zares pokvari...« Ščuka» Toneta Partljiča ali satira iz domačega okolja, je torej postala uspešnica, občinstvo jo je vzelo za »svojo«, prav tako igralce celjskega gledališča, ki čemer je v velikem merilu pripomogla tudi televizija. Zanimivo pa je, da zanimanje za »odrsko« uprizoritev Ščuke ni upadlo, ampak, da ljudje sprašujejo, kdaj si jo bodo lahko ogledali še enkrat v gledališču.

Prav to predstavo si bo lahko ogledala tudi publika Sterijinega pozorja v Novem Sadu. Nedvomno — velik uspeh!

MATEJA PODJED

TURIZEM

V ŠMARTNEM OB DRETI

SE BO PORODIL KMEČKI TURIZEM?

Kdo ve kolikokrat so si zastavili vprašanje — kaj pa kmečki turizem? Imamo pogoje? Kje so? Zakaj jih ne izkoristimo?

In tako smo se ob tem vprašanju ustavili tudi takrat, ko je Šmartno ob Dreti obiskalo naše leteče uredništvo.

Najprej smo se o tem pogovarjali s tajnikom krajevne skupnosti Antonom Glojekom:

»Mislim, da imamo pogoje in da bi lahko naš kraj dal svoj delež tudi v kmečkem turizmu. Imamo dve gostilni, združeno in privatno. S te strani je torej poskrbljeno. Dosti več težav pa je pri ljudeh, ki se nikakor nečejo odločiti za to dejavnost. Menim, da bo Šmartno privlačno tudi tedaj, ko bomo zgradili športno igrišče in tako odprli več možnosti za organizirano rekreacijo. Lepe pogoje imamo še za smučanje. V načrtu je nabava vleč-

nice. Torej, spet nova mi-kavnost. In če bi nad lepim smučiščem, tik nad športnim igriščem, pridobili še Zlebnikova po domače oziroma Krčnikova, da bi se lotila kmečkega turizma (zato imata vse pogoje), potem bi imeli podlago za nadaljnje delo in tudi za turistično afirmacijo kraja. Sicer pa, začeti bo treba!«

Tako Anton Glojek. Naš obisk je veljal tudi Remičevi gostilni, Ančki in Francu. Gostilna je pravzaprav zapisana na ženino ime.

»Mi bi se lotili tega dela. Uredili bi tujske sobe in storili še drugo, da bi nas spoznali, da bi ljudje še rajši prihajali k nam oziroma v Šmartno in tu tudi ostajali. Toda, zaenkrat smo še odrezani od sveta. Nimamo namreč telefona. Če pa bi se odločili za razširjeno dejavnost, bi morali dobiti tudi telefon. Oziroma, najprej telefon.«

Tako pravita Remičeva. Sicer pa, če vas pot zanese v dolino ob Dreti, se ne pozabite ustaviti v tej gostilni. Ima starodavno tradicijo. Kot govorijo nekateri podatki, je v tej hiši oziroma na tem mestu gostilna že od 1862. leta.

Je lepo urejena. Znotraj in zunaj. Tod točijo pravo in odprto bízelsko vino. Sicer pa vas vedno lahko postrežejo tudi z domačim savinjskim želodcem. Tople hrane med tednom ne pripravljajo. Zaenkrat zanjo ni povpraševanja. Sicer pa po naročilu dobite različne jedi.

Tako je trenutno v Šmartnem ob Dreti. Kaj bo prinesla prihodnost, je težko reči. Toda, če smo prav ujeli utrip in hote-nja — potem ni daleč čas, ko bo ta kraj ob Dreti kmalu zaslovel tudi zaradi kmečkega turizma.

M. BOŽIČ

Anica in Franc Remic

INTERESNE SKUPNOSTI

V središču pozornosti zadnjega srečanja predsednikov in tajnikov turističnih društev, ki jih povezuje celjska področna turistična zveza, je bila razprava o ustanavljanju in delu turističnih interesnih skupnosti.

Pobuda o ustanovitvi teh interesnih skupnosti je naletela na polno podporo. Seveda tisti predlog, ki ga je pripravila Turistična zveza Slovenije. Toda, ker so nekatera vprašanja še vedno odprta, so sklenili oziroma priporočili, da naj pristojni organi te probleme najprej razčistijo v republiškem merilu. Po sklepu istega zasedanja bi morala Turistična zveza Slovenije posredovati tudi predlog glede bodoče organizacijske oblike turističnih interesnih skupnosti. Zanimivo je, da so to stališče usvojili predstavniki

vseh turističnih društev na celjskem območju, razen velenjskega, ki so povedali, da ne bodo čakali na priporočila osrednje zveze, marveč da bodo sami takoj ustanovili interesno skupnost za turizem.

DRUŠTVENA PRAVILA

Tudi turistična društva na širšem celjskem območju so pred sprejemom novih pravil. Vzorčni predlog bo sestavila osrednja republiška zveza. Tako bo v društvih tudi lažje stekla razprava in društva bodo lažje pripravila takšna svoja pravila, ki bodo ustrezala njihovi dejavnosti in krajevnim potrebam. Vse to delo bodo turistična društva opravila skupaj s SZDL. S tako pripravljenimi pravili bodo društva prišla na redne občne zbornice, ki morajo biti še letos.

OBRAZI

»Ves čas po vojni sem aktivno delal v organizaciji Zveze borcev, sedaj pa sem že štiri leta predsednik občinskega odbora Zveze združenj borcev v Slovenskih Konjicah.« Pri-poveduje Jakob Stefančič. »Ta funkcija je seveda povezana s številnimi nalogami in naporu, ki jih terja takšna organizacija. No, že devet let vodim tudi moški pevski zbor v Konjicah, pa tudi drugod poskušam biti aktiven, seveda kolikor se le da in kolikor mi čas dopušča.«

Lani je prejel Jakob Stefančič priznanje OF za svoje dolgoletno in uspešno družbeno politično delo. Veliko mu pomeni to priznanje, obenem pa ga vzpodbuja, da svoje delo še nadaljuje.

DAMJANA STAMEJCIC

JAKOB ŠTEFANČIČ

Njegovo družbeno politično delo se je pričelo že tedaj, ko je pred drugo svetovno vojno kot učitelj

služboval po mnogih krajih Slovenije. Svojo vero v boljši in lepši jutrišnji dan je izpričal že tedaj, ko se je kot učitelj uprl oblastem in ni hotel na političnih v času šestojanuarske diktature propagirati imena vladnega kandidata. Zaradi tega so ga preganjali in ga premeščali iz kraja v kraj, v najbolj oddaljene kottične naše zemlje. Toda trmasto je vztrajal in svoj boj nadaljeval.

»Vojno sem dočakal na Prihovi,« se spominja Jakob Stefančič. »Tam sem služboval več let kot šolski učitelj. Seveda so me Nemci takoj po okupaciji iz šole pregnali, zaprli pa me niso, ker je bil na Prihovi sam slovenski življenj in med njimi ni bilo ovaduhov. Odšel sem na Skomarje, kjer je živel moja družina. Nekaj časa sem tam tudi kmetoval. Toda kmalu so me okupatorji zaposlili na neki ma-

li šoli, daleč proč iz Konjic. Vseeno sem pa ves čas vedel, kaj se dogaja na Pohorju. Kmalu po tistem, ko sem bil premeščen, je prišla na Stajersko XIV. divizija. In tedaj sem odšel tudi jaz med partizane. Seveda, stike s partizani sem imel že prej, toda rekli so mi, da sem jim bolj potreben na terenu kot v hosti.« Konec vojne je dočakal Jakob Stefančič v Vojvodini. Po demobilizaciji se je vrnil domov v Konjice, kjer ga je čakala žena Marija z otroki. Kmalu je v Konjicah dobil tudi mesto upravitelja osnovne šole in v tej službi je ostal vse do leta 1968, ko se je upokojil.

Ves čas po vojni se je Jakob Stefančič aktivno vključeval v družbeno politično življenje občine Slovenske Konjice. Kjerkoli so ga rabili, povsod je rad priskočil na pomoč.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

ŽALEC

NI ŠE VSE DOBRO

Rafko Mlakar je predsednik zbora združenega dela žalske občinske skupščine. Z njim smo se pogovarjali o delu in težavah zbora.

Kmalu bo leto dni, kar je zbor pričel z delom. Kako se je zbor uvel v delo in kakšni so rezultati dela?

Po slabem letu lahko že damo prve ocene dela skupščine in zborov. Nedvomno je zainteresiranost v zboru združenega dela, sodeč po udeležbi na sejah in razpravah, velika in smo lahko zadovoljni. Seveda pa so problemi, ki se jih zavedamo in jih skušamo v okviru komisij pri občinski skupščini reševati. Mislim predvsem na delo konferenc delegacij in nekaterih samostojnih delegacij, ki so pri delu zašle na stranski tir. Delegacije sicer obravnavajo gradivo, zavzamejo stališča, so povezane s samoupravnimi organi, vendar pa predvsem na sejah konferenc delegacij beležimo slabo udeležbo, neredne sestanke, slabo obveščanje itd. Na seje pridejo delegati celo kar brez pooblastil, ker menijo, da so s tem, ko so dobili gradivo, že tudi dobili delegatsko mesto v zboru. Prav zato menim, da moramo bitko za delegatski sistem in njegovo uveljavitev prenesti v organizacije združenega dela in v njihove samoupravne organe. Prizadevamo si za neposredne stike z delegacijami, za udeležbo na njihovih sestankih in tako skušamo urediti stanje v tistih delegacijah, kjer delo škri-pa.

Ali razmišljate tudi o razdružitvi konferenc delegacij in ustanovitvi samostojnih s svojim delegatskim mestom v skupščini?

O tem še nismo govorili, čeprav bi bila to smotrna rešitev. Tako dejanje pa bi zahtevalo spremembo statuta. Verjetno bomo poskušali konferen-ce delegacij drugače vzpodbujati k boljšemu delu. Tu imajo izvoljeni

delegati ključno nalogo, saj bo treba interes in zavzetost delegatov za delo še bistveno povečati.

Kako poteka usklajevanje z delom drugih zborov?

V glavnem imamo skupne seje z drugimi zbori. Na ločenih sejah smo obravnavali v glavnem le problematiko gospodarjenja, kjer pa je bilo več težav, saj so se nekateri delegati težko znašli med množico števil in kazalcev. Bolje je bilo na seji v SIP, saj je okolje delovne organizacije spodbudilo razprave. Na skupnih sejah težav z usklajevanjem ni. Zanimivo je, da je naš zbor zelo aktiven tudi pri razpravah in sklepanju o problematiki splošnega, negospodarskega pomena.

Ali delegati mnogokrat glasujejo proti predlogom sklepov?

V glavnem so bili vsi predlogi sklepov, z redkimi izjemami, dobro pripravljeni in smo z veliko večino sklepe sprejeli. Zivahna je bila razprava o programu referendumu in že razprava na seji skupščine je dopolnila osnutek programa. Povem naj, da so delegati v razpravah dovolj kritični, včasih pa premalo samokritični, ko ne gledajo dovolj široko in togo vztrajajo pri sprejetem stališču delegacije, čeprav jim razprava, denimo, pokaže, da bi bilo prav stališče popraviti in ga uskladiti z večino. Se vedno mnogokrat prevladajo lokalni interesi.

Kako pa je z gradivom za seje skupščine? Vemo namreč, da so delegati zbora združenega dela že zahtevali drugačno gradivo in drugačne primerjalne podatke za ugotavljanje uspešnosti posameznih OZD.

Za delo delegatov je gradivo izredno pomembno. So dileme, kako delegatom posredovati gradivo. V naši občini smo se odločili, da ga prejmejo vsi delegati. Tu gre za kakšnih 700 kompletov

gradiva in z distribucijo so težave. Na drugi strani so tudi delegati pred nehvaležno nalogo, ko morajo predelati to obsežno gradivo. Ker ne moremo pričakovati, da bodo prav vsi delegati to obsežno gradivo predelali, smo apelirali na vodje delegacij, ki naj bodo tisti, ki bodo v začetni fazi usmerjali razpravo in tolmačili gradivo. Želje delegatov so, da naj bi bilo gradivo zgoščeno, obrazloženo kratke. Delegati se tudi niso strinjali z vsebino podatkov o gospodarskih dosežkih. Primerjave z lanskimi dosežki niso dovolj, delegati so zahtevali tudi primerjave s plani OZD. Še huje je to, da so podatki, ko jih obravnavajo delegati, že zastareli. Gre za tehnične probleme, ki pa jih bo treba rešiti. Služba, ki to pripravlja, se morajo bolje organizirati, urediti sistem zbiranja obračunov itd. Prej tega problema ne bo mogoče rešiti.

Minulo leto je bilo leto uvajanja delegatskega sistema, letošnje naj bi bilo leto utrjevanja. Kakšni so tu načrti vašega zbora?

O programu dela občinske skupščine ste že poročali, zato o tem ne bom govoril. Rad bi poudaril le, da kljub temu, da vstopamo v drugo leto dela na delegatskih osnovah, tudi letos ostane težišče dela na uvažanju delegatskega sistema. Treba bo še marsikaj popraviti in bistveno spremeniti delo nekaterih delegacij. Menim, da moramo predvsem rešiti te težave in poglobiti stik med delegacijami, to pa še vedno pomeni uvažanje v delo. Težimo k temu, da bi delegati našli več stika z bazo, da bi poglobljeno obravnavali problematiko iz dela delegacij in da bi bolj vključili v delo delegacij tudi vodilne in predvsem člane ZK, ki bodo morali pri svojem delu najti več časa za delo delegacij in s tem uresničevanje delegatskega sistema in poglobljanje delegatskih odnosov.

BRANKO STAMEJCIC

ŽALEC

DELAVCE V KRAJEVNE SKUPNOSTI

Lani je v žalski občini intenzivno potekala akcija za konstituiranje krajevnih skupnosti v skladu z novo ustavo. Čeprav so v občini to nalogo v glavnem opravili že v prvem polletju je še vedno ostalo nerešenih mnogo vprašanj. Tako bo potrebno statute krajevnih skupnosti nadalje prilagajati potrebam, še bolj točno bo potrebno opredeliti ustavne funkcije krajevne skupnosti. Ene temeljnih pomanjkljivosti je nedvomno v tem, da je združeno delo le malokje uveljavilo svoj interes v krajevni skupnosti. To se kaže tako v statutih kot v programih dela krajevnih skupnosti. Zlasti v slednjih je razvidno, da delavci v združenem delu še niso prevzeli pobude glede na zadovoljevanje svojih lastnih interesov in potreb.

Brez organizirane prisotnosti delavcev združenega dela v krajevni skupnosti ne bo mogoče uresničevati novih samoupravnih odnosov v krajevni samoupravi, ne bo mogoče preseči proračunskega načina mišljenja pri financiranju delavnosti krajevnih skupnosti. Proces samoupravne preobnove krajevnih skupnosti je sicer jasno zastavljen, vendar premalo intenziven, zato bo treba tu močnega angažiranja družbenopolitičnih organizacij, predvsem sindikata, ki mora najti svoje mesto v krajevni skupnosti in s tem storiti korak k uresničevanju interesov delavcev v združenem delu tudi v krajevnih skupnostih.

ŠENTJUR: TEŽAVE Z USKLAJEVANJEM

Predsednik IS — Jože Bučer:

»Problem splošne in skupne porabe v občini Šentjur, je zelo pereč zato, ker smo dopolnjevana občina in ne razporejamo samo lastnih dohodkov temveč tudi precejšen del solidarnostnih sredstev. Pri tem mislim predvsem na TIS in socialno skrbstvo. Moram povedati, da je manevrski prostor skoraj nič, saj je osnovna stopnja, ki nam jo dovoljujejo republiške možnosti, izčrpana, pri tem pa nam manjka 7 milijonov Ndin dohodkov, za usklajevanje potreb v občini. Pri tem moram posebej opozoriti TIS, kjer je ta primanjkljaj 3,5 milijona. Pri vsem pa je odprto vprašanje financiranja socialnega skrbstva, prav tako v višini 3,5 milijona, s tem, da je program na lanskeletni višini.

Prav v teh dneh usklajujemo delo s SIS, kjer se dogovarjamo v okviru možnosti, ki jih imamo, v tem tednu bomo tudi objavili svoje programe, vendar pa ne morem reči, da se bomo v tem tednu uskladili, kajti težave so kar precejšnje.

M. P.

GRADIVO VSEM DELEGATOM

Rudi Cajner je zaposlen kot strojni tehnik v SGP Gradbenik Ljubno ob Savinji in je delegat zbora združenega dela. Že vrsto let se družbenopolitično udeležuje. V podjetju je sekretar izvršnega odbora sindikata, član delavske kontrole in član aktiva Zveze komunistov mladih proizvajalcev v občini Mozirje. O delovanju in problemih delegatskega sistema je povedal naslednje:

»Kot je bilo v začetku delo delegatskega sistema premalo razloženo, tako je bilo tudi z delovanjem delavske kontrole, ki je bila ustanovljena z delavskimi sveti in še sedaj ne vemo, kateri ima večjo vlogo. S strani vodstva imamo vso podporo pri strokovni obdelavi skupščinskega materiala.

Kot predsednik delegacije gradivo predelam in ga na skupni seji podam v skrajšani obliki. Če bi imel vsak delegat svoje gradivo, bi ga lahko v svoji sredini interpretiral delavcem in prenesel njihova mnenja na sejo delegacije. Na skupščini smo predlagali naj bi dobil vsak delegat gradivo, kar pa je tehnično neizvedljivo. Skupščinski material je sicer pisan v dostopni

Rudi Cajner

obliki, vendar je preveč natrpan z dnevnim redom. Za zadnjo sejo je na primer 22 točk dnevnega reda.

Povezava z bazo je glavni problem delegatskega sistema. Če bi imeli pred vsako skupščino zbor delavcev, bi lahko govorili o popolni obveščenosti baze, kar pa ni mogoče. Pri nas imamo interno glasilo in preko njega obveščamo svoje delavce, vendar zaenkrat le o uspehu, problemih in načrtih našega podjetja.

LIZA PODPEČAN

GLIN NAZARJE: VEČ TOZD

Te dni se bodo v tovarni GLIN v Nazarjih končali sindikalni občni zbori, ki so se pričeli že prejšnji teden. Na njih teče med drugim tudi zanimiva razprava o tem, da bi v podjetju povečali število TOZD, in sicer od zdajšnjih 4 na 7 ali celo 8. Največja TOZD v tovarni GLIN šteje namreč kar 800 delavcev. Ker pa ta TOZD sestavlja več samostojnih obratov, obstoji torej možnost, da le-ti postanejo manjše TOZD. Na zborih bodo tekale tudi razprave okoli osebnega dohodka, ki zaradi porasta cen postaja vse manjši, če-

prav znaša povprečni osebni dohodek v tem podjetju približno 240.000 S din. Pomenili se bodo tudi o planu za letošnje leto, o sindikalni listi, o družbeni prehrani v podjetju in drugem. Podjetje gradi objekt za družbeno prehrano, ki bo vsak čas izgotovljen. Ob otvoritvi tega, za podjetje in delavce zelo pomembnega objekta, se bodo srečali vsi člani kolektiva in priredili nekakšno družabno srečanje, ki bo povezano celo z medsebojnim tekmovanjem v športu.

M. P.

DELEGATI ŠPITALIČA

Delegati splošne delegacije krajevnih skupnosti Špitalič, ki delegira delegate v skupščino samoupravnih interesnih skupnosti konjiške občine, so: Jakob Šperger, Ivan Jevšenak, Stanko Jesenek, Ivan Strmšek, Jože Rožanc, Amalija Kukovič, Ivan Vidali, Jurij Klekovič, Dušan Zorko in Branko Vrtovec.

IN ZBELOVEGA

Delegati splošne delegacije krajevnih skupnosti Zbelovo pa so: Anton Korenjak, Ludvik Lovrenčič, Franc Obrul, Jože Cenc, Mira Kohna, Srečko Metličar, Jurij Prah, Marija Dramac, Angela Peček, Pavla Metličar, Alojzija Šteti, Vera Obrul, Irena Lovca in Slavka Šteti.

D. S.

MOZIRJE: SPLOŠNA PORABA

Danes zasedajo v Mozirju delegati vseh treh zborov občinske skupščine. Tokrat prvič so se zbrali v kino dvorani.

Uvodni del skupne seje je posvečen predvsem ustanovitvi nekaterih samoupravnih interesnih skupnosti pa tudi sveta občin celjskega območja. Vrh tega bodo odločali o financiranju neposrednih potreb krajevnih skupnosti in dejavnosti skupnosti slovenskih občin. Na današnji seji pa se bodo srečali še s pisano problematiko izhodišč za financiranje splošne porabe

v letošnjem letu. In končno bodo na skupni seji odločali o kraju letošnjega praznovanja občinskega praznika.

Takoj za skupno sejo delegatov vseh treh zborov bo še zasedanje, prav tako skupno, zbora krajevnih skupnosti in zbora združenega dela. Na tapeti bodo spremembe odluka o ukrepih družbene kontrole cen iz občinske pristojnosti, zatem nekatere spremembe odluka o komunalnih takсах pa tudi odlok o sprejemanju gostov na prenočevanje pri občanah v mozirski občini.

DELEGATI

Na decembrskih volitvah delegacij za samoupravne interesne skupnosti so se v Sol-

čavi in Rečici ob Savinji ter v turističnem centru na Golteh in v upravi občinske skupščine v Mozirju odločili za naslednje:

SOLČAVA: Avgust Lenar, Franc Vršnik, Helena Herle, Ignac Stebe, Edvard Ikovic, Janez Čerček, Rok Suhodolnik, Franc Ošep, Ivan Kosmač in Ivan Grudnik.

REČICA OB SAVINJI: Rudi Kubar, Meta Hribenik, Ana Novak, Marija Jeraj, Jože Polak, Jože Jurjevec, Rudi Cajner, Anton Tiršek, Ivan Strašek, Stanislav Tiršek, Ana Marovič, Danijel Benda in Berta Kramer.

GOLTE: Fanika Pustoslavšek, Milka Pristan, Janez Blažič, Dean Andjelič, Simon Rožič, Milena Divjak, Majda Kolenc, Damjana Omladič, Jože Meleš in Stefan Gaber.

UPRAVA SKUPŠČINE OBČINE MOZIRJE: Jože Plaznik, Ana Juvan, Milena Purnat, Janez Čerček, Marija Kopin, Marjana Cvabte, Magda Prodnik, Olga Svrčnik, Marija Slapnik, Martina Senica, Antonija Ropotar, Stane Prodnik in Nada Radan.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

SAVINJSKO IN ŠALEŠKO ZDRAVSTVO

ZARADI LJUDI SMO TU

Z današnjim sestavkom končujemo ciklus zapisov o problematiki zdravstvene službe v celjski regiji. Savinjsko in šaleško zdravstvo združujemo zato, ker sta tudi sicer združena v enoten zavod. Mozirski občani so se namreč pred sedmimi leti priključili zdravstvenemu zavodu v Velenju. Povezovanje daje bogate rezultate, predvsem pa, in to je najvažnejše, ljudje obeh dolin so z zdravstveno službo v svojih krajih zadovoljni. Celo Lučani so se pomirili, ko vidijo, da je njihova zdravstvena postaja že začela dobivati prve količke. Pravijo, da bo dom v Lučah še letos pod streho.

Kamen spotike je bila zdravstvena postaja v Lučah že dalj časa. Šurila je kri 1800 krajanom, kolikor jih šteje krajevna skupnost Luče. In isto po pravici, saj prostori, v kateri ordinira zdravnik dr. Sprajc resnično ne zaslužijo imena zdravstvene postaje. Bolje bo, so dejali in z veseljem povedo da bodo imeli tudi stalnega zdravnika. Zanj odo sezidali tudi komfortno stanovanje in po besedah primarija dr. Alojza Fijavža, bodo »morda dobili kakšnega idealista, ki se bo v kraje vživel in delal z ljudmi, ki so v tistem koncu dobri.«

Stalni zdravnik v Lučah je potreben, ker je obremenjenost ostalih sicer prevelika. Zdravnik dr. Sprajc ordinira zdaj izmenično v treh zdravstvenih postajah: v Ljubnem, Lučah in Solčavi. Temu delu pa sledi še težurstvo, ki doleti vsakega zdravnika v mozirski občini zelo pogosto. Ježura jo za vso mozirsko občino, vsak zdravnik zase pa »pokriva« še lastne paciente. Praktično izgleda to tako, da so 24 ur v službi.

Izredno lepo je urejena zdravstvena postaja v Gornjem gradu, kjer niso v kratkem namestiti tudi stalnega zobozdravnika. Ta bo opravljal zobozdravstvene usluge tudi v Lučah, ko jim bo zrasel novi dom. V Ljubnem in Mozirju prostori ustrezajo zdravstvenim zahtevam, vprašanje pa je, koliko let jim bodo še zadoščali.

Polna čakalnica v Nazarjih

V zdravstveni postaji Nazarje smo se najdalj zadržali. Ker je bil zdravnik dr. Franc Širko na bolniškem dopustu, v delo v celoti vodila njegova kolegica dr. Zinka Vertačnik. Domačinka je in zdravi svoje krajane že deset let. V kratkem bo odšla v Celje, pa je rekla, da ji bo po ljudeh nudo. »Vzljubila sem jih in tukaj pustila košček srca.« Pa tudi zdravja, čeprav o tem noče govoriti. »Trensko delo je za ženo pretežko, čeprav so mene malo pazili in nisem imela dežurstev. Če pa je tako kot danes, ko delam sama pa moram. Ljudje so bolni in zato moramo biti do njih obzirni. Obremenjenost naših zdravnikov je tu tudi 200-odstotna. V splošni ambulanti se vsak dan vrsti od 80 do 120 pacientov, samo v eni jaz pa delam zdaj dvojno, zato skoraj ne morem trenutno misliti na otroke v dispanzerju, s katerimi se prvenstveno ukvarjam. Pri nas v Nazarjih nujno rabimo še enega zdravnika

Primarij dr. ALOJZ FIJAVŽ

pravzaprav dva, ko bom jaz odšla.«

Kako je z dispanzersko službo smo se povprašali.

»Primanjkuje nam časa za redne preglede otrok. Dispanzer za žene in otroke je združen s splošno ambulanto. Včasih smo imeli več časa za sistematske preglede triletnih otrok. Dispanzer za otroke je uspešen, le vidnega medicinskega napredka ni, ker zmanjkuje časa. Napredek zdravstvene vzgoje je tolik, da iščejo zdravstvene pomoči tudi taki, ki jo včasih niso. To je prav.«

Zdravnica Vertačnikova se je še pojezila nad administracijo, še bolj pa so bile hude nanjo medicinske sestre, ki veliko dela opravijo tudi doma.

V zdravstveni postaji Nazarje so pred kratkim dobili fizioterapevtsko sobo, dvakrat tedensko dela rentgen, iz Celja prihaja enkrat na teden ginekolog in iz Velenja nevropsihiater. Tudi okulistično ambulanto bodo dobili v kratkem. Prostori zdravstvene postaje so zadovoljivi in tudi stanovanja za zdravnike imajo.

»To je tudi osnovni pogoj, ko vabimo zdravnike v službo k nam,« pravi primarij dr. Fijavž. »Pogovorimo se na občin in povezava daje tudi rezultate. Prvi temelji na stanovanju, drugi pa so plače. Mi naše zdravnike do bre plačamo. Ustajati so se in v mozirski občini ni prihajalo do sprememb. Zdaj jih nekaj bo, pa me ne skrbi. Do konca tega leta bomo rabili v mozirski občini še tri zdravnike ter enega zobozdravnika. Všet je tudi že zdravnik za Luče. S srednjim medicinskim kadrom nimamo težav. Imamo ga dovolj, tako v Velenju kot tudi v Gornji Savinjski dolini.

Naša slika o zdravstvenih problemih mozirske občine ne bi bila popolna, če ne bi povprašali še občane. So zadovoljni

z zdravstvenim varstvom, imajo radi svoje zdravnike? Namesto fraz naj da odgovor tale pogovor. Ko smo odhajali iz zdravstvene postaje v Nazarjih, je pristopila k nam stara ženska in nas zaupno vprašala: »Ste vi res prišli k naši zdravnici, da bi jo pregovorili, da bi ostala pri nas? Dajte, storite to, radi jo imamo. Zakaj?« Ker se za nas zavzame in poišče čas. Vas čakam, ker vem, da bom prišla na vrsto. Oba sta dobra, zdravnica in zdravnik.«

Velenjski model zdravja

Predno smo se oglasili pri direktorju Savinjsko-šaleškega zdravstvenega doma v Velenju, dr. Fijavžu, smo stopili v eno izmed čakalnic splošne ambulante. V njej smo našli peščico pacientov, ki so povedali, da pridejo kmalu na vrsto, predvsem pa so veseli, da lahko opravijo veliko pregledov na en dan. Tudi na specialistične preglede čakajo največ štirinajst dni. Iz vseh je govorila samo hvala, predvsem pa zahvala »našemu vodstvu« so dejali. »da imamo takšen zdravstveni dom.« Niso mislili samo na vodilno zdravstveno osebo, ampak na vodilno strukturo velenjske občine. »Je bilo kaj takega pred vojno, vas vprašam?« Je z vprašanjem odgovoril rudar, ki ni želel biti imenovan.

Velenjska zdravstvena postaja je bila lansko leto adaptirana, dozidana in spremenjena v najmodernejšo postajo v celjski regiji. Prostori niso razkošni, so pa funkcionalni in predvideni za sedanjo populacijo. Prebivalstvo je mlado in stalno narašča. Samo v lanskem letu je bilo v velenjski občini čez 600 rojstev, natančneje 603. »Ljudje so v primerjavi s predvojno izredno zdravstveno osveščeni. K meni pridejo tako lepo oblečeni, da se čudim. Tudi čisti so in imajo urejena stanovanja. Higiena in kultura je presenetljiva,« nam je v razgovoru povedal primarij dr. Fijavž. »Pri nas dela zdravstvena služba neprekinjeno od sedme do dvajsete ure zvečer, potem pa delajo samo še dežurstva. Imamo dvozmensko delo in delamo tudi ob sobotah. Redno. Če dela rudar za kakšno mi ne bi? Imamo 260 medicincev,« nam je našel generalije primarij Fijavž.

V dopoldanskem času ordinirajo v velenjski zdravstveni postaji trije splošni zdravniki, popoldan pa tudi trije. Od prve

ga maja pa bo potekalo delo v štirih dopoldanskih in štirih popoldanskih splošnih ordinacijah.

Tudi dispanzer za otroke dela v dveh izmenah. Dispanzer za šolsko mladino pa bo jeseni umel tudi dva zdravnika.

Laboratorij dela dopoldane in popoldne, topoldne tudi v soboto. Zene imajo prosto izbiro specialista v ginekološki ambulanti, imajo dve nevropsihiatrični ambulanti in trikrat tedensko ordinirajo: internistična, ortopedska in okulistična ambulanta.

Nekaj izjemnega je fizioterapevtski oddelk. Še odštejemo, da je najsoodobnejše urejen, nas je osupnil predvsem podatek, da v njem vršijo fizioterapevtske vaje vsi tisti otroci, za katere so na pregledu ugotovili, da imajo slabo držo. Takih se zvrsti mesečno po 120, oddelk pa je odprt topoldne in popoldne. Torej, ne samo kurativa, ampak čista preventiva, ki jo ne izvajajo še nikjer v Sloveniji.

Obratnih ambulanz v velenjski občini nimajo. Pravijo da niso potrebne, ker so neracionalne. Vso zdravstveno zaščito vodi v splošnih ambulantah, predvsem pa pazijo še na »poklicne« bolezni. Zlasti med rudarji so pogostna obolenja hrbtenice v zvezi s tem so že napravili študije, a je žal, stalo samo pri njih, ker socialni zavodi še ne priznavajo poklicnih bolezni.

V velenjski občini sta še dve zdravstveni postaji: v Smartnem ob Paki in v Soštanju. V obeh so nevzdržni delovni pogoji.

V zdravstveni postaji Smartno ob Paki imajo od prvega januarja stalnega zdravnika in zobozdravnika, predvidena pa je nova zdravstvena postaja, kjer bodo imeli prostore za splošno in zobno ambulanto ter dispanzer za žene, laboratorij in za zobno tehniko ter lekarniško postajo. Kdaj bodo začeli graditi, ne vedo, ker je odvisno od regulacije Pake. Dokler ne bo regulirana, ne morejo pristopiti h gradnji.

Zdravstvena postaja v Soštanju, kjer danes delajo štirje zdravniki in trije zobozdravniki in kadrovske zadoščajo normativom, je skupek nemogočih prostorov, kjer delajo onemogočeno. Marca meseca pristopijo h gradnji nove zdravstvene postaje, kjer bodo našli prostor tri splošne ambulante, dve zobni, dispanzer za žene, manjši rentgen, in lekarniška postaja. Postaja v Soštanju naj bi bila zgrajena še letos.

Med delom...

»Kadrovske probleme so manjši in bodo rešeni za mozirsko občino malo težje. Slovenskih zdravnikov ni več, čeprav za velenje nikoli ni bilo težav,« nam je na naše vprašanje odgovoril dr. Fijavž. Predvsem pa je naš model današnjega zdravnika nišni zdravnik, ki skrbi in spremlja zdravje cele družine. Saj se bolniki ne zatekajo po pomoč samo zaradi zdravja, ampak tudi zaradi stvari, ki ga teže. Naši zdravniki si vzamejo čas, poznajo patologijo neke družine in jo potem tudi zdravijo. Vse bolj se zavedamo, da smo mi zdravstveni delavci tu zaradi

ljudi, ne pa oni zaradi nas. Njim moramo ustreči in se jim prilagajati. Zaveš o zdravstveni zaščiti je med ljudmi vedno večja, storitve pa morajo biti ustrezne temu nivoju. Pri nas ni več dilem, ker smo korak k ljudem že zdavnaj napravili. Zdravstveni delavci se omo morali v bodoče bolj povezovati in strniti svoje vrste.«

Te besede primarija Fijavža so povedale veliko in k modelu takšne zdravstvene zaščite občana nimamo kaj dodati.

Tekst: ZDENKA STOPAR
Foto: LOJZE OJSTERSEK

POLZELA

POLITIČNA ŠOLA

Minuli ponedeljek se je na pobudo OK ZK Zalc in skladno s sklepom OOK ZKDZ v Tovarni nogavic na Polzeli pričela politična šola II. stopnje.

Sole se udeležujejo predvsem mladi člani, ki bodo v 42 urah, kolikor šola traja, poslušali predavanja iz devetih pomembnih tem. Program predavanj je organizirala DU Celje, ki je tudi angažirala sposobne predavatelje, ki bodo kos težki nalogi. Obdelali bodo sledeče teme: idejna in politična vloga komunistične avantgarde v samoupravni družbi, družbeni in samoupravni vidiki delegatskega sistema, marksistična revolucionarna ideologija delavskega razreda v samoupravni družbi, uresničevanje gospodarsko-družbene reformne težave in odpori in druge podobne, aktualne ter zelo zanimive teme. Šola obiskuje 17 slušateljev iz Tovarne nogavic Polzela, 4 iz Pohištvene industrije Garant in 2 iz SIP Sempetra.

T. Tavčer

ŠENTJUR

SEMINAR ZA MLADE

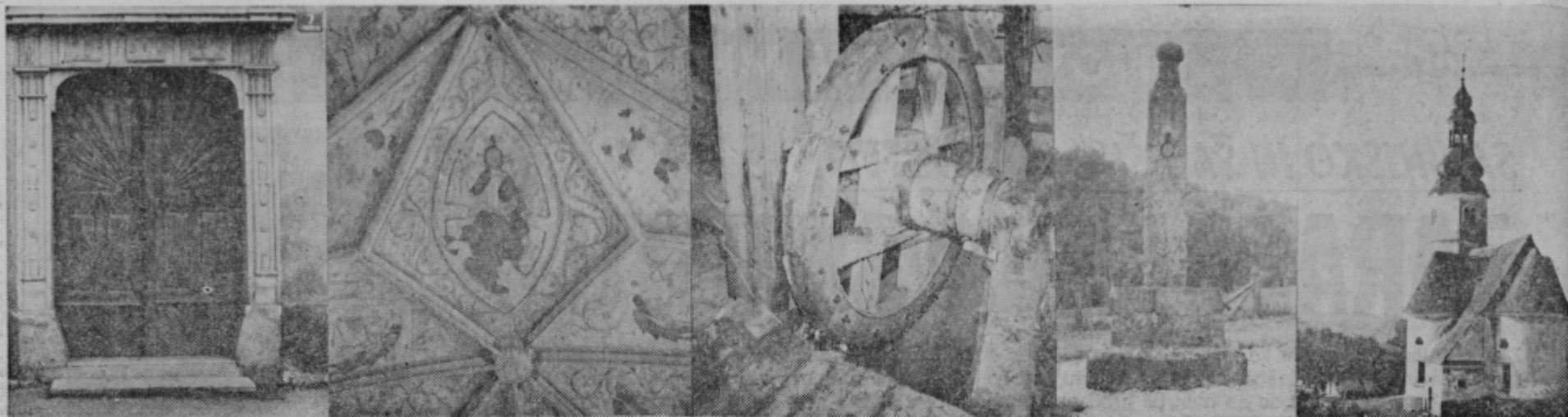
V okviru Občinske konference ZSM Sentjur pri Celju, je bil v prejšnjem tednu tridnevni seminar za vodstva osnovnih organizacij. Namen seminarja je bil seznaniti mladino o dogajanjih in razvoju občine v gospodarstvu, z organiziranostjo SZDL in ZK in predvsem o organiziranosti ZSMS po kongresnem obdobju v občini.

Prvi dan so imeli predavanje z naslovom: politika neuvršenih držav in trenutna situacija v svetu. Predaval je Marjan Razdevšek. Drugi dan so bili na vrsti razgovori o trenutnem gospodarskem položaju občine v letu 1975/76, o čemer je v uvodu govoril predsednik občine Vinko Jagodič. Sledila so še predavanja o SLO v samoupravni socialistični ureditvi in vlogi partizanskih enot v občini. Predavanja so še vodili: sekretar občinske konference ZK, sekretar občinske konference SZDL ing. Stanko Lesnika, Slavko Selej, predsednik občinske konference ZSM in Zdenka Belak, predsednik kluba študentov.

Zadnji dan seminarja so podali poročila predsedniški, sekretarji osnovnih organizacij ZSM in delegati občinske in volilne konference. Ta dan je prisostvoval seminarju tudi predstavnik republiške konference ZSMS Zoran Soln.

Seminar je bil organizacijsko in tehnično zelo dobro pripravljen. Zasluga za dobro pripravljenost gre največ osnovni organizaciji ZSM Sentvid pri Planini, ki je hkrati poskrbel za kulturno zabavni program in dobro razporejenost med udeleženci seminarja.

CVETO STROPNIK

Ob mednarodnem letu spomenikov

Skrb za dediščino

Kolikšen pomen daje Evropa in svet varovanju kulturne dediščine, se kaže v vrsti mednarodnih sporazumov, ki v svetovnem merilu urejajo probleme varovanja kulturnih spomenikov. Uveljavile so se tudi različne organizirane oblike kulturne dediščine. Zavedajoč se, da brez poznavanja in ohranjanja priče naše preteklosti ni mogoče uspešno graditi niti za danes niti za bodočnost, je Jugoslavija dala v novi ustavi varovanju kulturne dediščine izreden pomen s tem, da je proglasila kulturne spomenike za dobrine splošnega družbenega pomena. V vsej državi je uzakonjeno tudi organizirano varovanje kulturne dediščine, ki ga izvajajo zavodi za spomeniško varstvo. Osnovni namen spomeniškovarstvene službe je varovati kulturno dediščino — priče bivanja in delovanja ter umetniškega ustvarjanja jugoslovanskih narodov in drugih narodov na našem ozemlju ter to dediščino ohraniti v ko-

likor mogoče pristni podobi bodočim rodovom.

Leto 1975 je za spomeniškovarstveno službo še posebej pomembno iz dveh razlogov. Mednarodna organizacija za varstvo kulturnih spomenikov (ICOMOS) je proglasila leto 1975 za mednarodno leto varstva kulturnih spomenikov in vodi že 3 leta organizirano akcijo pod geslom »Preteklost za našo prihodnost«. To pa v Jugoslaviji sovpada s 30 letnico na zakonskih osnovah organizirane spomeniškovarstvene službe. Prizadevanja za ohranitev naše kulturne dediščine sega v Slovenijo sicer že celih 100 let nazaj, ko je bila na Dunaju ustanovljena Centralna komisija za varstvo umetnostnih in zgodovinskih spomenikov. Leta 1913 je bila ustanovljena že tudi institucija za varovanje kulturnih spomenikov Spomeniški urad za Kranjsko v Ljubljani, ki je po ustanovitvi Jugoslavije razširil svojo dejavnost na vso Slovenijo.

Vendar prav dejstvo, da je že leta 1945 izšel odlok o varovanju kulturnih spomenikov, ki zakonito ureja to področje, daje spomeniškovarstveni službi poseben družbeni pomen in poudarek in s tem tudi večjo možnost za delovanje.

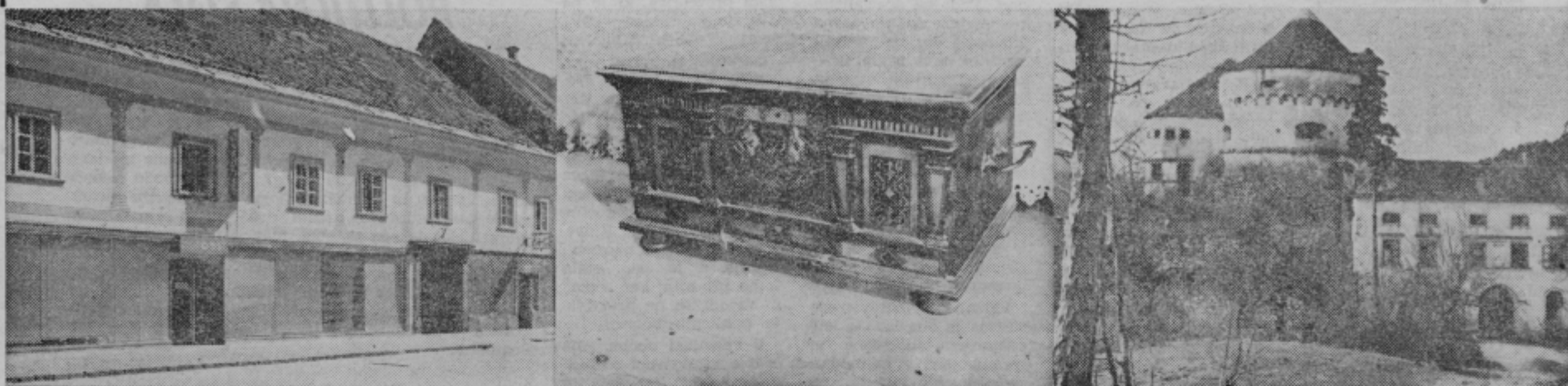
Po vojni je bil najprej ustanovljen republiški zavod za spomeniško varstvo, pred 10 leti pa se je spomeniškovarstvena služba organizirala po občinah in je tako skrb za varovanje kulturne dediščine poleg republiškega zavoda prevzelo še 6 regionalnih zavodov za spomeniško varstvo.

Jugoslovanska in slovenska spomeniškovarstvena služba želi zato v letu 1975 naglasiti pomen varovanja kulturnih spomenikov. Z vrstami prireditev in razstav želi prikazati svoje dosežke in uspehe in neuspehe, predvsem pa v zavesti slehernega človeka utrditi pomen in potrebo po varovanju kulturne dediščine. Tako bodo republike

pripravile skupno osrednjo jugoslovansko razstavo, izšel bo tudi poseben zbornik posvečen spomeniškovarstveni problematiki. V Sloveniji bodo zavodi pripravili osrednjo slovensko razstavo, ki bo potovala po vseh večjih centrih in jo bo moč videti tudi v Celju. Mnogo bomo tudi storili za popularizacijo spomenikov in njihovo varovanje s pomočjo radia, televizije in tiska.

Celjski zavod želi to leto praznovati predvsem delovno. S pridobitvijo novih delovnih moči želimo širše in kvalitetnejše opravljati z zakonom začrtane naloge. Obenem nameravamo preko lokalnega tiska in radia obsežneje kot doslej popularizirati kulturne spomenike in seznanjati javnost s svojim delom ter s problematiko varovanja različnih vrst spomenikov. Vemo, da lahko našo kulturno dediščino ohranimo bodočim rodovom le, če si bo za to prizadeval sleherni naš človek.

ANKA ASKERC

Piše: Jože Zupancič

(5)

Celodnevna osnovna šola je ...

V dosedanjih nadaljevanjih o tem, kaj je celodnevna šola (poudarjamo, da ime ni čisto pravilno — bolje po daljšana dnevna osnovna šola, ker bodo otroci že ob treh popoldne šli domov!) smo spoznali, da bodo učni in vzgojni rezultati veliko uspešnejši, saj bosta učitelj in učenec soustvarjalno več skupaj in da bo šolsko delo doma odpadlo, tako da bodo starši imeli več časa za vzgojo svojih otrok. Organizacija dela se bo v šoli spremenila. Pouk se bo prepletal s počitkom in učenjem, rekreacija s prostim časom in prehrano in še bi lahko naštevali. V zadnji številki smo se ustavili pri prehrani in ugotovili, da ni nujno, da bi se vsi morali hraniti v šoli.

Prehranjevanje otrok bo v novi osnovni šoli trd oreh. Ne zaradi tega, ker ne bi imeli na šolah izkušenj, ampak predvsem zaradi prostorov in običajev, ki vladajo v zvezi s prehrano na deželi. Dva prostora za prehrano sta nujna. Kuhinja in jedilnica. Več kot je na šoli otrok, večja morata biti prostora. Več sto otrok ni enostavno prehranjevati. Pri tem pa počasi prihajamo do spoznanja, da bi verjetno lahko imeli eno kuhinjo za več šol, zlasti v večjih središčih. Hrano bi le razvažali. Pa kaj ko smo še vedno, tudi starejši tako vzgojeni, »sami imejmo vse«, pa četudi ni čisto poceni in racionalno, samo, da imamo ne bomo od drugih odvisni. Takšna miselnost bo le

počasi izginevala, zato je bolje, da načrtujemo iz dejanskih razmer, saj bo drugače še več odporov, zlasti od tam, ko jih sploh ne bi smelo biti. Pri prehrani smo omenili še običaje na deželi. Skupna kosila bodo odpadla. To je eno. Drugo, kar se niti ne nanaša na »običaj« pa je, da osnovna živila na deželi kmet pridelava doma. Jih ima za svojo uporabo. Sedaj pa dodatni stroški. Ne gre samo za to, da bodo učenci v šoli plačevali prehrano po progresivni lestvici — glede na mesečni dohodek v družini — ampak bo potrebno poiskati druge možnosti sodelovanja med kmeti in šolo, zlasti med tistimi, ki lažje prispevajo v materialu. Je to zastarelo gledanje? Menimo, da ne. Nova šola predvsem pomaga otrokom in staršem. Potem mora pomagati tudi na tem, ali še kakšnem drugem področju. Togost in birokratski odnos ne spadata v novo šolo. Niti ne odbijanje staršev in kmetov od te nove šole.

Ker se bo organizacija šolskega dela v novi šoli bistveno spremenila, je razumljivo, da se bo morala »prihodnja« šolska zgradba prilagoditi novim zahtevam. Tako bodo v prihodnje notranji šolski prostori drugače grajeni, večje in drugačne bodo tudi zunanje površine. Kako bo v prihodnje izgledala nova šolska zgradba za novo šolsko delo, si počasi že predstavljamo. Tudi ceno. Da ta ne bo

nizka, vemo vsi. Težje si predstavljamo, kako spremeniti sedanje šolske zgradbe, ki so zelo različne, od več kot sto let starih, do tistih, ki jih dograjujemo po »ustarema« letos, da bodo primerne za novo osnovnošolsko delo. Popolne adaptacije ali spremembe po vsej verjetnosti ne bodo možne. Zato moramo jasno zapisati in povedati, da bo pri teh šolah šlo pač za minimalne spremembe, ki bodo omogočile celodnevno šolsko delo na spodnji, še sprejemljivi meji. V teh šolah torej materialni pogoji ne bodo vzorni niti idealni. Zato bo pa potrebno več delati »po novemu« v razredu, pri ostalem šolskem delu »Garanja učiteljeva« bo več. Zato bi bilo prav, da bi bili učitelji na takšnih šolah bolj nagrajeni, ker delajo v teh pogojih kot tisti, ki delajo v novih šolskih zgradbah. Nagrajevanje pa je seveda potrebno opravičiti z delom ne kar tako, na pamet, samo po sebi razumljivo, ker bomo s tem lahko dosegli ravno obratni učinek. Pa še eno bomo pri »prostorih« opozorili. V večjih središčih bo možno najti »šolske« prostor tudi v tovarnah, drugih šolah itd. tega na deželi v večini ne bo. Zato moramo novo šolo obravnavati specifično, ne kar tako povprek, za vso Slovenijo ali Jugoslavijo enako. Šola naj raste iz dejanskih ne namišljenih razmer. Iz sedanjega k boljšemu. Po celotnem, v okviru možnosti in prizadevanj vseh, ne samo posameznikov ali le enih ali drugih središč.

V sredo, 5. marca 1975, bo ob 19.30 v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju v počastitev Dneva žena na sporedu Partiljičeva komedija **ŠČUKE PA NI**.

To bo že trideseta predstava te slovenske uspešnice, ki jo igrajo številna poklicna gledališča in amaterske skupine, ki jo je posnela in predvajala ljubljanska televizija, in ki žanje pri gledalcih toliko priznanja in navdušenja. Predprodaja vstopnic pri gledališki blagajni od vključno 3. marca vsak dan od 10. do 12. in od 18. do 19.30. Vabimo vse, ki bi se radi zabavali in razvedrili, da si predstavo ogledajo. Na fotografiji: Ljerka Belakova, Ivo Ban, Bogomir Veras, Anica Kumrova, Marjana Krošova. Predstavo je režiral Dušan Jovanovič.

PRIZNANJA „SVOBODE“

Minuli teden so v Ljubljani ob 25-letnici smrti pisatelja Prežihovega Voranca podelili odličja »Svobode«. Prežihov Voranc je bil prvi predsednik Zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije. Odličja »Svobode« s srebrnim listom, ki jih je podelil Ivo Tavčar, so prejeli tudi zaslužni kulturni delavci iz celjskega območja: Ljudmila Jan iz Bistrice ob Sotli, Justina Holobar iz Zalca, Konrad Sodin iz Stranice, Ivo Toman iz Laškega, Marjan Ungar iz Rogaske Slatine in Jaka Majcen iz Celja. V prihodnjih številkah NT jih bomo predstavili.

ŽIVA PESEM V ŠENTJURJU

Ob kratkem povzetku pevske dejavnosti na območju sedanje kulturne skupnosti Šentjur v skoraj 30 letnem obdobju po osvoboditvi prihajamo do zanimivih in razveseljivih rezultatov.

Šentjurski moški pevski zbor, ki je začel s petjem takoj po osvoboditvi in je lani minulo 25 let, odkar je bil poimenovan po skladateljih Ipavcih, ima bogato in pestro zgodovino. V vseh treh minulih desetletjih ni niti enkrat utihnil. Menjavali so se dirigenti, menjavali pevci, katerih število je nihalo od petnajst do štirideset navzgor pa

tudi do 20 navzdol. V tem obdobju so se zvrstili redni letni koncerti s številnimi gostovanji v okviru občine in zunaj nje. Brez zborove navzočnosti praktično ni bilo nobene večje kulturno-prosvetne manifestacije v kraju in občini. Zbor je sodeloval na masovnih republiških pevskih prireditvah v Ljubljani, pokrajinskih v Celju, snemal za radio Ljubljana, Celje in Smarje. Bivša občinska zveza prosvetnih društev in Svoboda se je v letih 1961 do 1964 pri prirejanju občinskih pevskih revij vedno najbolj naslonila na šentjurski zbor,

RADEČE

TRIBUNA GOVORI

Pred dobrim tednom sta konferenca krajevne organizacije SZDL in krajevne skupnosti Radeče organizirali tribuno občanov, kjer so obravnavali razvoj trgovine in gostinstva na radeškem območju, pripravili predloge novega statuta SZDL Slovenije ter predloge za volitve delegatov v konferenco KO SZDL in predlog praznovanja krajevnega praznika v Radečah.

Tribuna občanov je v celoti podprla razvojni program trgovine in gostinstva v Radečah, imela pa je pripombe na izbiro blaga v trgovinah, kjer čisto manjka drobnih tehničnih in prehrabnih artiklov. Predlagal je tudi dodatno razširitev trgovskih lokalov v Radečah.

Na tribuni občanov so razpravljali še o komisiji, ki jo sestavlja 29 članov in bo odločala o podelitvi plaketa ob 30-letnici osvoboditve in krajevnem prazniku.

M. P.

V petek, 28. februarja, bo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje premiera gotovo najlepšega gledališkega dela velikega nemškega klasika Johanna Wolfganga Goetheja **TORQUATO TASSO**. Delo bo uprizorjeno prvič na Slovenskem v prevodu pokojnega Frana Albrehta. Igra obravnava tragično usodo pesnika na dvoru in njegov zlom spričo nedosegljive svobode, ki mu jo jemlje dvor, in zavoljo ujetosti v svoj lastni, družbi tuj svet. Dramo je režiral kot gost Aleš Jan, dramaturg predstave je bil Taras Kermauner. Igrajo: vojvoda Alfonza Sandi Krošl, njegovo sestro Leonoro Jadranka Tomažičeva, grofico Leonoro Sanvitale Marjanca Krošova, Torquata Tassa Janez Starina, državnega tajnika Antonia pa Stanko Potisk. Sceno je zasnoval letošnji večkratni nagrajenec Matjaž Vipotnik, kostume Mija Jarčeva.

DOGODKI

VELENJE: PO POTEH XIV. DIVIZIJE

Ze več let zapored je komisija za SLO pri OK ZSMS Velenje organizirala pohod po poteh slavne štirinajste. Tudi letos, ob 31-letnici legendarnega pohoda, je odšlo na pot več kot 200 mladincev iz vseh OO ZSM in šol velenjske občine. Pot je vodila mlade pohodnike iz Dobrne na Paški Kozjak, kjer so jim pripadniki SLO občine Velenje pripravili predavanje o konceptu vsesplošnega ljudskega odpora, prikazali so jim barvni film o sodobnem vojskovanju, ob tej priložnosti pa je bilo sprejetih v mladinski odred partizanskih enot več kot 50 mladih prostovoljcev. Mladinski odred partizanskih enot je bil tako ustanovljen na poti borcev, ki so jo prehodili pred 31 leti, v stalnih bojih s sovražnikom. Drugi dan, v soboto, 22. februarja se je glavni četi priključilo še veliko šolske mladine iz Velenja, Cirkovc, Dolica, Soštanja in Šmartnega ob Paki. Potem, ko so se morali prebijati skozi sovražnikove zasede, so pozno popoldne prispeli v Zavodnje, kjer so pripadniki enot JLA celjske garnizije, kasarne Janka Meniha-Rajha, pripravili čudovit program. Ob tej priložnosti so »mlade partizane« pozdravili domačini, predstavniki organizacij Zveze borcev, SLO in JLA. Komendant pohoda študent Stana Tepej je govoril o namenu in poteku pohoda ter spodbudil vse pohodnike, da bodo v podobnih akcijah še sodelovali. Na dan Kajuheve smrti so se spomnili tudi trenutkov, ko je pri lebnikovi domačiji nad Belimi vodami padel mladinec-partizan Karel Destovnik.

JOŽE MIKLAVC

Gradbeno industrijsko podjetje
»INGRAD« Celje
Ljubljanska cesta 16

vabi k sodelovanju za TOZD in skupne službe ter poslovne enote na širšem celjskem in ljubljanskem področju proizvodne ter strokovne delavce naslednjih poklicev in profilov:

1. KVALIFICIRANE IN PRIUČENE ZIDARJE
2. KVALIFICIRANE IN PRIUČENE TESARJE
3. KVALIFICIRANE IN PRIUČENE ZELENOKRIVCE
4. STAVBNE KLEPARJE
5. STROJNE KLJUČAVNICARJE
6. STROJNIKE GRADBENE MEHANIZACIJE
7. NK in PK GRADBENE DELAVCE
8. SKLADISCNIKE ZA GRADBISCA
9. GRADBENE TEHNIKE ZA vodje gradbišč in OBRACUNSKO TEHNIKE
10. GRADBENE DELOVODJE
11. EKONOMSKE TEHNIKE
12. ADMINISTRATIVNE TEHNIKE
13. SOCIALNEGA DELAVCA
14. VARNOSTNEGA INŽENIRJA
15. DIPLOMIRANEGA EKONOMISTA
16. DIPLOMIRANEGA INŽENIRJA — ARHITEKTA
17. VEČ DIPLOMIRANIH GRADBENIH INŽENIRJEV

POGOJI:

- k točki 1. do 6.: ustreznost kvalifikacija v poklicu; zdravstvena sposobnost za delo v gradbeništvu;
- k točki 7.: starost najmanj 18 let; zdravstvena sposobnost za delo v gradbeništvu;
- k točki 8.: dokončana trgovska šola ali tečaj za skladiščnike s prakso;
- k točki 9.: dovršena STS — gradbene smeri; za vodje gradbišč pa opravljen strokovni izpit s pooblastilom;
- k točki 10.: dokončana gradbena delovodska šola — praksa zaželeno;
- k točki 11.: dokončana ekonomska srednja šola; praksa zaželeno;
- k točki 12.: dokončana srednja ali nižja administrativna šola s prakso;
- k točki 13. in 14.: dokončana ustreznost šola; praksa zaželeno;
- k točki 15.: razen ustrezne strokovne izobrazbe je za delo v študijsko razvojnem oddelku zaželeno praksa v gradbeništvu;
- k točki 16.: ustreznost strokovna izobrazba za delo v projektivnem biroju;
- k točki 17.: ustreznost strokovna izobrazba; na razpolago so prosta delovna mesta v gradbeni operativi, pripravi dela, raziskavi tržišča — za strokovnjake s prakso, kakor tudi za mlajše kadre.

Za objavljena delovna mesta je obvezno poskusno delo. Nastop po dogovoru. Ponudbe sprejema kadrovska pravna služba do zasedbe delovnih mest.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

LETEČE UREDNIŠTVO V ANDRAŽU NAD POLZELO

VSI SO POVSOD

Takšen vtis smo imeli, ko smo se poslavljali iz ANDRAŽA, ki je bil minuli teden cilj našega letečega uredništva. Ko smo prihajali, so nas pozdravljale redke snežinke — toliko za vzorec.

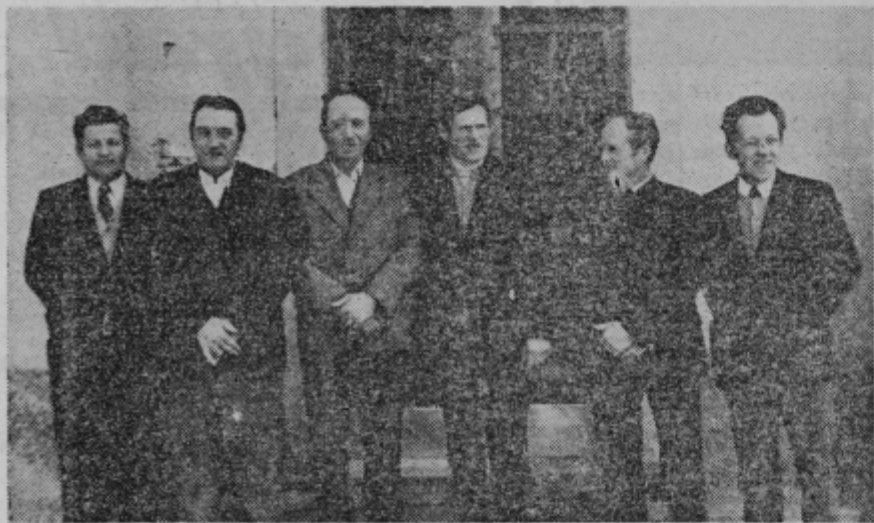
Utaborili smo se v gostilni na gričku in od tu smo se s pomočjo domačih »faktorjev« razkropili po krajevni skupnosti, za katero je že leta 1827 kronist zapisal: Andraž je bil že od nekdaj bolj zapuščen in osamljen...

V letečem uredništvu smo bili: Damjana in Brane Stamejčič, tajnica redakcije Meta Pokleka, Drago Medved in Jure Krašovec.

Kje vse smo bili: V Dobriču smo obiskali kmeta in se zanimali za smuško skakalnico. V Hotujah smo našli vaškega »originalneža«, v Lovčah nas je zbadel socialni problem, v Andražu smo odkrili kmeta — etnografa, bili smo spodaj ob cesti pri Kovačevih, ki so med NOB doživeli svoj strahotni dan, se oglasili pri Sevčnikovih, katerih domačija kraljuje zgoraj v hribih in pri Satlerjevih, ki kmetujejo pol v ravni, pol v bregu.

Danes vsega ne moremo opisati, zato se bo to in ono zvrstilo še v prihodnjih številkah, v nedeljo pa bomo v radiu Celje posredovali odlomke z ustnega časopisa, ki smo ga priredili skupaj z domačini.

Bilo je zanimivo med prijaznimi občani Andraža. Še se bomo videli, če ne prej — ob občinskem prazniku.

Brez vrlih Andražanov na sliki bi med našim letečim uredništvom bore malo napravili, saj so vedeli, kaj nas zanima, nas spremljali na naših poteh po kraju in okolici in bili res v neprecenljivo pomoč. Naj jih predstavimo (od leve): ANTON DANINSEK — predsednik delegacije krajevnih skupnosti, ALOJZ PIŽORN — tajnik krajevnih organizacij ZB, FERDO KRK — predsednik iste organizacije, KONRAD BRUNSEK — predsednik konference delegatov krajevnih skupnosti, SREČKO PIŽORN — predsednik sveta krajevnih skupnosti in RAFKO KUMBREHT — predsednik krajevnih organizacij SZDL. Še enkrat vsem najlepša hvala. Foto: B. S.

LETOS VEČ, KOT KDAJKOLI

Seveda smo naše uredniškovanje pričeli ob kavici in šilcu kačje slane. Pogovor je brž nanesel na probleme kraja, na delo krajevnih skupnosti, ki danes šteje 830 prebivalcev. Ti so predvsem kmetje, pa tudi delavci v mnogo, četudi so ti zvečine polproletarci. Zemlje Andražani ne zapuščajo radi.

Takoj, ko je pogovor stekel, je predsednik krajevnih skupnosti Srečko Pižorn izrekel misel, ki resnično v celoti velja za Andraž in okoliške zaselke. »Skupaj smo eno,« je dejal in to vodilo velja za celotno delo krajevnih skupnosti, saj so občani trdno povezani v kraju, skupaj odločajo, skupaj delajo in vsi so povsod.

Andraž je odročen predel, hribovski. Vseskozi pred in tudi po vojni so bili tu zapostavljeni. Denarja ni bilo, skupne probleme so le počasi reševali. Po vojni so dobili zadrugi dom, prizidek z odrom, vodovod. Le to! Problem pa so in ostajajo ceste, prometne žile, ki bi kraj trdneje povezale z dolino, s Polzelem in okoliškimi kraji. Prav zato nas še bolj veseli, da lahko povemo, da bodo v Andražu letos dobili in naredili mnogo več kot v vseh letih po osvoboditvi. Letos bo tu namreč občinski praznik in kraj ga bo pričakal z dobrimi sedmimi kilometri novih asfaltnih cest, s športnimi igrišči, urejenim in opremljenim zadrugi domom, z novimi pomniki revolucije, urejenimi pokopališči. Ob tednu praznovanj občinskega praznika žalske občine bodo Andražani pripravili vrsto

prireditvev. Športna srečanja, dramsko igro, lovsko razstavo, razstavo andraških starin, fotografij in slik domače umetnice. Pripravili bodo tudi brošuro o zgodovini svojega kraja, razglednice Andraža in še kaj.

Vse to pa jim ne bodo servirali na krožniku. Andražani so se nam pohvalili, da bo njihov prispevek visok. V denarju in v delu, saj udarniške akcije to niso redkost. Prej so pravilo.

Andražani pričakujejo tudi precejšnjo družbeno pomoč pri svojem delu. Tako naj bi žalska občina prispevala kakšnih 300 starih milijonov, iz referendumskega denarja namenjenega razvoju krajevnih skupnosti naj bi dobili 50 milijonov, na pomoč bodo poklicali tudi delovne organizacije iz občine in tiste, v katerih so našli svoj kruh andraški delavci.

»Nasploh je financiranje krajevnih skupnosti še vedno slabo urejeno,« so nam povedali Andražani. Nov način financiranja po novi ustavi še ni začel veljati, predvsem pa je hudo, ker so velenjske delovne organizacije, kamor se vozi na delo večina andraških delavcev, bile vse do danes gluhe na prošnje za sofinanciranje in pomoč. »Pridni smo. Za delo živimo,« nam je povedal Srečko Pižorn. »Radi bi, da bi se hitreje razvil tudi naš Andraž in okoliški zaselki, saj je bil naš prispevek revoluciji in prispevek v vseh družbenih akcijah v letih po osvoboditvi izredno velik. In zato letos tudi veliko pričakujemo.«

Takole so pred tridesetimi leti stali v snegu pred strojnico Kovačev. Devet v vrsti. Ena družina. Doma sta bila le starša, Marija in Jože Sitar, zato smo ostale vrisali na posnetek, kajti zločina, kakršen bi se zamalo lahko zgodil, ni nihče fotografiral. Takrat so stali od desne proti levi: Jože (takrat 50 let), Marija (42), gospodinjina sestra Tilčka (20), Mielka (15), Tonči (14), Jožek (13), Mihec (12), Paula (10) in Anica (7).

KOVAČEV JOŽA Z DRUŽINO

URE PRED CEVJO

Letos bo občinskemu prazniku občine Zalec gostitelj Andraž. Kraj, kot vsa krajevna skupnost sodi med partizanska območja, v katerem partizani že leta 1941 niso bili neznanci, kjer je leta 1942 organiziral ljudi junak Jože Letonja-Kmet, je odročje, kjer so se križale kurirske poti iz kamniško-zasavskega območja na Pohorje, iz Zasavja, Dobrovelj na Koroško.

Takoj po vojni je bilo v krajevni skupnosti okoli 130 članov ZB NOV, danes jih je še natanko sto. Med borbo je padlo v partizanskih enotah 21 borcev, 23 krajanov je končalo življenje pred puškami in v taboriščih. To je suhoparni zapis o prispevku krajanov med osvobodilnim bojem. Vsak od teh v številke vstetih nosi v spominu svojo dramo, ali pa je drama spomin nanj.

Izbrali so za tokrat enega, pretresljivega — pri Kovačevih.

Kovačev Jože ali uradno Jože Sitar jih je imel blizu petdeset, ko ga je Jože Letonja-Kmet pridobil za obveščevalca. Delal je za partizansko obveščevalno od leta 1942 do konca vojne. Invalid iz prve svetovne vojne je imel poleg žene Marije v hiši še 20-letno svakinjo Tilčko in šest otrok, tri dekleta in tri fante.

Leta 1945 je bila hajka. Pri Kovačevih je bila partizanska zaseda, ki pa se je zaradi premoči Nemcev morala umakniti. Sva bi so metali bombe, hišo in težko ranili gospodarja in hip za tem vdrli v hišo. Iskali so partizane in nato vse živo v hiši pognali ven na sneg ter jih, kot so piščali cerkvenih orgel, postavili po velikosti pred zid. Devet ljudi je trepetalo v snegu, v ostrem mrazu pred še bolj mrzlo cevjo mitraljeza. Bilo je to 9. februarja. Ure so stali tako pred zidom in čakali sporočila, da je kateri od Nemcev, ki so hajkali partizane, padel. Takrat bi zaropotala strojnica.

»Le brez skrbi, desete ga bomo že našli!« je rohnel nemški komandir, ki je imel talce pred hišo zaradi krvavega načela: 10 Slovencev za enega Nem-

ca. Bilo jih je le devet. Ena sama družina.

»Rekel sem otrokom, kaj jih čaka. Bili so stari od 15 do šestih let. Niso jokali, samo drgetali so. Bili smo pripravljeni na vse... Otroci so pozneje le polagoma pozabili na tiste strašne ure. Midva z ženo nikoli. Živce imava kot pajčevino...«

Beseda se je Kovačevu mu Joži, 80-letnemu invalidu utrgala, brada mu je zadrževala in oči zalile solze. Nisem več spraševal.

Prehudo rano smo spet odprli.

O vdovi po Ivanu Bizjaku, leta 1942 ustreljenemu v Mariboru, o Sevčnikarjevi mami in njenih dveh punčkah na trpljenja polnem pohodu skozi taborišča in vojne grozote kdaj drugič... No, takšni in podobni so spomini nekdanjih borcev, žrtev, ki jih ovekoveča spomenik, njihov spomenik, spomini malone vsake hiše v Andražu in naokoli.

JURE KRASOVEC

IZ ŠOLSKE KRONIKE

Tudi andraška šolska kronika je nadvse zanimiva. Kot so pač zanimive vse šolske kronike — pomniki razvoja kraja, nesreč, šole... Kaj vse skrivajo strani te kronike?

1883. sta tedanji katastrski občini Andraž in Dobrič postali nova, samostojna občina. Takrat se je pričela tudi izgradnja šole, kjer se je 1887 pričel redni pouk v dveh oddelkih. Ze tedaj je šola obiskovalo 135 otrok.

1898... »... tedaj se je prvič v Andražu pričela ljuta volilna bitka, ker J. Bizjak ni smel odpreti blizu župnišča žganjetoča in je zato agitiral proti odbornikom — župniku in učitelju.«

1930... »Kljub dobri letini in dobrim gospodarskim razmeram kmetom ni bilo lahko. Hmelj je bil po 6 din, najboljši vir zaslužka so bili gozdovi, ki so jih povsem razredčili, saj »sila kola homi...«

1931... »Dr. Korun je prišel v Andraž cepiti koze. Kraj se mu je dopadel in kmalu se je vrnil, kot prvi, ki je prišel v št. Andraž z avtom. Prispel je 31. 5. 1931 ob 5. uri zjutraj... Občina je tedaj štela 873 duš.«

1935... »Pridelki so bili prav dobri, posebno sadja se je mnogo izvozilo v Ljubljano in na Sušak. Jabolka so bila po 2 din kilogram. Hmelj je bolj slabo rodil in bil rjav, a je bil vseeno po 40 din. Dobro so obrodile le češnje in zato tudi rekorden pridelek žganja, ki so ga prodajali po 20 din za liter.«

1937... »S salvami topičev so se pričele proslave 50. letnice šole. Vrli fantje so streljali, pridna dekleta pa venčala poslopje.«

1939... »Umrl je prvi učitelj na andraški šoli, M. Levstik, ki je kraj spremenil v sadjarski raj.«

1940... »Med mladino se je razpasel alkoholizem, kar je škodovalo pouku. Le 5 otrok se je prijavilo za popolne abstinence, pa še ti niso zdržali obljube.«

1941... »Že v oktobru so bili v kraju prvi sestanki OF. Prvi, ki so že 1941. leta prišli za orožje, so bili: Stanko Brunšek ter Anica in Viktor Kotnik.«

»4. 11. 1942 je bilo ustreljenih 9 talcev iz Andraža.«

»Prva brigada je prišla v Andraž 8. septembra 1944 in oddelje so bile partizanske brigade stalni gost v teh krajih.«

»Novembra 1944 je bataljon Šerčerjeve brigade napadel v Ložnici avto nemških vojakov. Padlo je 12 vojakov, 18 pa je bilo ujetih.«

LAŠKO

ŽELJE IN DENAR

Krajevna skupnost Laško je zelo delavna. Že v tem letu sta bili dve seji sveta. Komisija za programiranje je pripravila osnutek izhodišč za izdelavo srednjeročnega plana krajevnih skupnosti, ki ga bo posredovala v javno razpravo delovnim ljudem. Jože Krašovec je v krajevni skupnosti Laško sekretar sveta ZK.

Z uresničitvijo ustavnih pravic in dolžnosti se delovni ljudje in občani samoupravno organizirajo v krajevni skupnosti in imajo seveda pravico odločanja o uresničevanju svojih skupnih interesov pa da solidarno zadovoljujejo svoje skupne potrebe. Ti interesi in potrebe pa se seveda porajajo na različnih področjih, ki jih zajema krajevna skupnost kot skupnost vseh občanov in delovnih ljudi.

Kateri so ti interesi?

To so medsebojni odnosi v naselju, urejanje naselij, upravljanje z družbenimi sredstvi, otroško in zdravstveno varstvo, vzgoja in izobraževanje, prosveta, komunalne in druge dejavnosti. S sprejetimi plani in programi naše krajevnih skupnosti se določi tudi način združevanja in porabe sredstev in dela za opravljanje posameznih skupnih nalog. Nosilci plana in programa pa so seveda delovni ljudje in občani, ki prebivajo in delajo na območju laške krajevnih skupnosti in tudi občani, ki so zaposleni zunaj krajevnih skupnosti. Glede na to, da so naša naselja v naši

Jože Krašovec

krajevni skupnosti zelo raztresena, se seveda porajajo precejšnja nesorazmerja v krajevni razvitosti posameznih naselij. To se predvsem odraža v slabi kakovosti cest, vodovoda, elektrifikacij in drugih družbeno izredno potrebnih objektov. Želje in potrebe so velike, finančna sredstva pa precej skromna, za

to je nujno, da se vsi skupaj odločimo, na kakšen način bomo izdelali program krajevnih skupnosti. Na vsak način pa se je treba nujno dogovoriti o prednostnem redu posameznih del, upoštevanje pri tem posameznih naselij in njihovo razvitost. Dosedanji viri financiranja krajevnih skupnosti Laško so bili v primerjavi z obširnimi nalogami zelo minimalni in nezadostni, celo za tiste najnujnejše stvari, ki jih je vseboval načrt dela. Zato veliko predvidenih nalog nismo uresničili. V prihodnje bo potrebno postaviti takšen sistem financiranja, ki bo predvsem spremenil trenutno situacijo in bo prilagojen tako zahtevam naše ustave, statutu krajevnih skupnosti in načrtu dela.

Kako je s financiranjem krajevnih skupnosti?

Predvidevamo takšne vire financiranja, ki bodo omogočali izpeljavo začrtanih nalog. Krajevna skupnost bo dala pobudo delovnim organizacijam za posamezne prispevke mimo dogovorjenih sporazumov, ki so že v javni razpravi. S temi sredstvi bi krajevna skupnost pokrila svoje splošne dejavnosti. Razen tega se bo krajevna skupnost z delovnimi organizacijami samoupravno sporazumevala in se dogovarjala o financiranju posameznih dejavnosti. Eden od virov financiranja je seveda tudi prispevek občanov za posamezne akcije v naših zaselkih, kjer gradijo ceste in poti. Program del bo posredovan v javno razpravo v naši krajevni skupnosti.

M. P.

ODRED HEROJA BRAČIČA

V Slovenskih Konjicah so imeli v torek ustanovni občni zbor nove taborniške enote. Po dobrem desetletju je to prva enota tabornikov v Konjiški občini. Večmesečno delo pripravljalnega odbora pa je prišlo na ta način do uspešnega konca.

V vrstah novega odreda, ki so mu izbrali ime odred heroja Bračiča, je 174 otrok iz šole Dušan Jerab in preko trideset odraslih. V uvodni besedi predsednika pripravljalnega odbora in sedanjega starešine odreda Ludvika Vidmarja je bilo med drugim poudarjeno, da bo ta odred osnovno jedro za razvoj taborniške organizacije v občini.

Jože Lipnik

STRANICE: GRADIJO ŠOLO

V soboto so pričeli v Stranica pri Frankolovem izkopavati prve temelje za novo šolo. Zemeljska dela so opravili krajski samostojni, ki bodo vložili v gradnjo šole in ureduje njene okolice 2000 ur svojega dela. V šoli bo prostora za 80 otrok, v novi stavbi pa bodo ureduje tudi oddelke stroškega varstva. Programska vrednost nove šole znaša 241 milijonov starih dinarjev, od tega pa bodo 20 milijonov prispevali občani sami. Gradnjo nove šole na Stranica bodo zaključili 1. septembra.

D. S.

SALON

DEKLETOM DOBRINE

Petnajst domačinov Dobrine, Loke in drugih vasi v okolici je dobilo zaposlitev v novem obratu Aera, ki so ga odprli v Dobrini pretekli teden. Dvanajst od teh še ni bilo nikdar zaposlenih, to pa so predvsem mlada dekleta, za katera v bližnji okolici ne bi bilo perspektive dobiti zaposlitev, če ne bi Aero dal tega prispevka — v obliki obrata — za razvoj Kozjanskega.

Obrat ima dobro urejene prostore v stari šoli, ker niso zasedene vse sobe, bo možnost zaposliti še enkrat več delavcev. Takšne pa bodo verjetno tudi potrebe proizvodnje.

TOZD Kemija Celje je v obratu organiziral proizvodnjo vložkov za nalivna peresa in vlaganje akvarelnih šolskih barvic. Dekleta že sedaj — obrat je pričel z delom pravzaprav 1. februarja — dosega 75 odstotkov norme, kar je za začetek lep uspeh.

Pridobitev ni samo zaposlitev petnajstih, pomembno je tudi to, da je dobila Dobrina telefonsko zvezo, izboljšali pa bodo tudi cestno povezavo z Loko. Poleg predstavnikov Aera, so se slovesnega odprtja obrata udeležili tudi družbeno politični delavci Sentjurja, Loke in seveda vaščani.

—ms

MNENJA: DENARJA BO VEČ

Z ustanovitvijo Kulturne skupnosti v Zalcu bo v krajih žalske občine, ker obstajajo razna prosvetna kulturna društva nedvomno kulturno življenje poživelo. Da bi več zvedeli o tem smo povprašali tri predsednike DPD Svobode.

EDI MASNEC — predsednik DPD Svobode Sempeter: »Menim, da je temeljna kul-

JURIJ GORSEK — predsednik DPD Svobode Gotovlje: »Z ustanovitvijo KS v Zalcu bodo glede financiranja posameznih društev boljše možnosti za njihovo delovanje. Glede na to, da bo posamezno društvo lahko

turna skupnost vir finančnih sredstev za delovanje prosvetnih društev. Mislim, da bo posledično denar bolj enakomerno porazdeljen in, da bo tako kulturna in družbena dejavnost imela več in boljše pogoje za delovanje».

FRANC DEBELAK — predsednik DPD Svobode Braslavče: »Pri nas v Braslavčah se kulturno življenje bistveno ne bo spremenilo. Vsaj pri nas za ne vem kakšno aktivno družbenokulturno dejavnost ni zanimanja. Še posebno pa manjka tistih, ki bi ostale spodbujali in jih bili pripravljeno voditi.

sposobnega režiserja ali pevovalca vsaj nagradilo če ne že plačalo, bo zagotovljena tudi večja kvaliteta.»

Tekst in foto: T. Tavčar

ŠAH: MEDOBČINSKA LIGA

S tekmovanjem so pričeli tudi v medobčinski moštveni šahovski ligi. Ker ne nastopajo najboljši šahisti Celja, Zaleca, Velenja in Sempetra, vsi so že člani republiške lige, je v prvem kolu največ pokazala ekipa Preboida. Rezultati: Velenje B : Celje (mladina) 3:1, Preboid : Zalec (ml) 4:0, Sempeter B : Zreče 1:3, Zalec B : Laško 2:2, Nazarje : Polzela 3:1 in Sentjur : Cinkarna 2,5 : 1,5.

JK

CELJE

Kako ogrevati stanovanja?

Razprava in vprašanja, ki so se pojavila ob prevzemu nekaterih novih kotlarn za centralno ogrevanje stanovanj v novih blokih, so še bolj opozorila na problem, ki je v Celju že dolgo več kot pešč in ki od časa do časa pokaže ostre zobe. Znova je prišlo na dan, da s sedanjimi cenami ne bo moč dolgo delati. In še več — tudi prevelika razdrobljenost v upravljanju teh kotlarn, je prej škodljiva kot koristna. Zato tudi različna merila pri upravljanju in financiranju teh uslug prej škodujejo kot koristijo. Razmere so skratka takšne, da same od sebe terjajo rešitev, zlasti pa enotno politiko za celotno celjsko območje, če drugače ne, vsaj za tistih sedemnajst kotlarn, ki so v večjih stanovanjskih blokih oziroma skrbijo za ogrevanje stanovanj v njih.

Cene so različne, na vsak način pa v mnogih primerih vse drugo prej kot ekonomske. V nekate-

rih primerih celo caksne, da krijejo samo stroške za gorivo, trdno ali tekoče, ter za ljudi, ki skrbijo za kurjenje. Na vse drugo so pozabili. Ali pa tudi ne. V mnogih primerih nimajo sredstev za zamenjavo dotrajanih naprav. Amortizacije niso zbirali, niti je upoštevali v strukturi cene. Tako se pojavlja vprašanje, kdo bo kupil nove naprave, ko bodo sedanje odpovedale.

Nove cene, ki temeljijo na kvadratnem metru stanovanjske površine, kažejo na velik skok. Tudi za 100 odstotkov. To je predlog. Na vsak način pa niso odvisne samo od upravitelja kotlarn, na primer od kolektiva Plinarne-vodovod, marveč prav tako od koristnikov teh uslug. Stanje, da bi na račun vodarine krili primanjkljaj za grevanje stanovanj, ni več sprejemljivo. Še zlasti, ker tudi mestni vodovod terja nove naložbe. To hkrati pomeni, da se bo morala tudi enota, ki skrbi za og-

revanje stanovanj, postaviti na svoje, lahko bi rekli, ekonomske noge. Ta zahteva bo nujno terjala podražitev uslug. In nadalje. Tudi ogrevanje samo bo terjalo določene ukrepe. Tudi določitev maksimalne temperature v stanovanjskih prostorih. Kaže, da je velikokrat prevroče v bivalnih prostorih in da zato odpiranje oken ni redkost. To pa je drago. Veliko kalorij gre po nepotrebnem v zrak. Kdo to plača?

V kolikor je zahteva po uvedbi enotne cene za ogrevanje stanovanj v občini hkrati s tem pa tudi uveljavitev enotnega upravljanja s temi napravami, bi vsekakor pomemben korak k varčevanju prinesle merilne naprave. V teh primerih bi lahko uveljavili sicer enotno ceno za enote kurjenja, in končno plačilo uskladili z dejansko porabo. Prav zato je celjski izvršni svet priporočil kolektivu Plinarne-vodovod, da skuša čimprej ugotoviti porabo v

bloku, v idealnem primeru, če bi imeli toliko naprav tudi za vsako stanovanje, in tako bi lahko v celoti uveljavili plačilo po dejanski porabi. Seveda najprej za blok kot celoto in potem za vsako stanovanje po njegovi površini. Tako kot velja delitev stroškov za razsvetljavo skupnih prostorov. Potem bi bili stanovalci sami zainteresirani, da bi bila poraba energije racionalna.

Sicer pa se pojavljajo še druga vprašanja. Kako je sploh z gradnjo kotlovnice in z odločitvijo o sredstvih za kurjenje. Tu in tam se odločajo za draga goriva. Zakaj? Tudi izolacija blokov oziroma stanovanj, je problem, ki sodi v ta okvir. In še marsikaj. Skratka, dovolj nalog, ki bodo hvaležna osnova za razgovore, ki jih bo imel kolektiv Plinarne-vodovod s koristniki centralnega ogrevanja in zadosti namigov za rešitev problema.

MB

ŽG — Podjetje za turizem, transport in gostinstvo

Ljubljana, Moše Pijade 39

vabi k sodelovanju za delo v Atomskih toplicah nove sodelavce, in sicer:

1. ZDRAVNIKA

za delo v hospitalno-terapevtskem oddelku
Pogoj za zasedbo: zdravnik z izpitom iz interne medicine

2. DVE MEDICINSKI SESTRI

Pogoj: končana šola za medicinske sestre

Za zdravnika je zagotovljena garsonjera. Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o strokovnosti na naslov: TIG Moše Pijade 39, Ljubljana — kadrovska splošni sektor v 15 dneh po objavi v časopisu.

pisma

ODMEV NA PISMO LUDVIKA »NESRAMNOST OB NESREČI«

Od Ludvika Volavška zahtevam, da preklic članek, ki je bil objavljen v Novem tedniku »Nesramnost ob nesreči«. Priimkov, imenovanih v tem članku, je veliko v našem, prav gotovo pa tudi po drugih krajih in nimamo nobene zveze z imenovanim Antonom Terškom iz Laškega. Tovariša Volavška zato prosim, da navede cel naslov Antona Terška.

TERSKOVI
iz Pader 9,
Laško

Tovariš Volavšek ni navedel točnega naslova A. Terška. Gre namreč zato, da se moj priimek ravno tako glasi, zato sem seveda moralno prizadet. Sorodniki in znanci me sprašujejo, kaj sem vendar govoril ob nesreči, ki jo opisuje Ludvik Volavšek, iz Laškega, Titova 18. Zato tovariša Volavška naprošam, da navede točen naslov človeka, o katerem piše, sicer bom prisiljen ukrepati drugače.

ANTON TERSEK,
Kompole 124,
Store

KULTURNI PRAZNIK

V petek, 7. februarja, smo imeli na naši šoli proslavo ob obletnici smrti našega največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Program je obsegal preplet recitacij in petja dveh Prešernovih pesmi. Na proslavi so bili prisotni tudi predstavniki zdravilišča iz Rimske Toplice. Na koncu pa sta učenki Alenka Markovič in Irena Martinšek, zaigrali dve klavirski skladbi.

JELKA SKORNIK,
novinarski krožek
OŠ Antona Aškerc
Rimske Toplice

PRI MLADIH KADETIH V TACNU

Zadnji dan pouka v prvem polletju smo odšli nekateri učenci iz 7. in 8. razreda na ogled kadetske šole v Tacnu. Poslala nas je tovarišica, ki vodi na šoli poklicno usmerjanje.

Šola leži na lepem kraju med iglastimi gozdovi. Je nova in lepa. Najprej smo prišli v veliko dvorano. Tam imajo barvno televizijo, bife in razstavne omare za trofeje, ki so jih osvojili njihovi dijaki na raznih športnih

tekmovanjih. Ravnatelj šole nam je razlagal delovanje šole na raznih področjih. Na šoli imajo razne športne sekcije. Nato smo se razdelili v dve skupini in odšli na ogled šole. Najprej smo si ogledali kriminalistični muzej. Vendar pa nam niso pokazali vseh razstavljenih predmetov, ker smo premaladi. Na šoli imajo kabinetni pouk. V vsakem razredu imajo vse potrebno za moderen pouk. Letos so vpeljali štiriletno šolanje. Nato smo si ogledali internat. Tudi tam je vse naj sodobneje urejeno. Dijaki pa nič kaj radi ne zahajajo v prvo sobo v internatu, tam jih namreč enkrat mesečno ostrižejo. Odšli smo naprej. Prišli smo v trenažer. Tam so modeli raznih tipov avtomobilov. Stojijo pred filmskim platnom, nad glavo je film. Ko dijak sede za krmilo vozila, se istočasno vklopi projektor, ki kaže cesto. Koli kor dodaja dijak plin, tako hitro se mu bliža cesta in mu prav lepo pokaže, kje bi zdrsnil s ceste. Tukaj se dijaki učijo »voziti« avtomobile, preden položijo izpit. Prišli smo do premičnega strelišča. Tako strelišče imajo le nekatere evropske države. Tukaj se tarča približuje ali oddaljuje. Odšli smo v kino strelišče. Ta dvorana pa tako duši zvok, da se je moral profesor pošteno potruditi, da smo ga kolikaj slišali. Tukaj predvajajo film, ko UJV lovi begunca, ki povzroči kaznivo dejanje. Dijak strelja na bežečega in tam, kjer zadene, se prižge oranžna lučka. Na zadnje smo prišli v telovadnico, ki je čisto nova. Zato ni čudno, da se za-

njo poteguje Olimpija. Zraven te velike telovadnice imajo malo manjšo za borilne športe.

Tako se je naš ogled kadetske šole končal. Preden smo odšli, smo dobili še izdatno malico. Vsi navdušeni nad tem, kar smo videli in slišali, smo se odpeljali proti domu tam daleč na Kozjanskem.

BOŽO GLAVAC
Osnovna šola Kozje, 8. b

OSTAL SEM BREZ SLUŽBE

Šest mesecev sem bil zaposlen v podjetju LIK — SAVINJA. Potem pa sem se nenadoma znašel na cesti. Mislim, da se mi je zgodila krivica. Res je, da sem naredil nekaj napak, nekaj delavcev so nas poklicali na razgovor, nato pa sem dobil v roke delovno knjižico. Ostal sem na cesti. Niti disciplinske komisije niso sklicali niti nisem dobil odpovednega roka. Sekretar podjetja mi je dejal, da moram podpisati sporazumno odpoved, sicer ne bom dobil nikjer druge službe in še slaba karakteristika me bo povsod spremljala. Seveda sem takoj podpisal.

Nobenega hujšega prekrška nisem naredil, nisem uničil družbene imovine, zato se počutim prizadetega. Zakaj mi niso dali niti mesečne odpovedi in sem kar tako, iznenada ostal na cesti. Skrbeti moram za otroka, ki vsak dan potrebuje vsaj osnovne stvari.

Vsakdo ima napake, ki pa se dajo tudi popraviti.

ALBIN SUSNIK
Odgovor iz tovarne LIK
Savinja:

Delavcu, ki je bil razporejen na delovno mesto

»pomočnik jarmaničar« v TOZD žaga, je prenehala lastnost delavca v združenem delu 27. 1. 1975, na podlagi 53. člena zakona o medsebojnih razmerjih delavca v združenem delu, Delavec Anton Sušnik je pred tem, ko je bil sklenjen pismeni sporazum o prenehanju lastnosti delavca v združenem delu, izostal več dni od dela, nato pa prišel na delo v nočni izmeni, in sicer v vinjenem stanju. Vodja izmene ga je takrat moral odstraniti z dela v smislu določil in ukrepov varstva pri delu. Naslednji dan je zasedal odbor za medsebojna razmerja v temelj-

ni organizaciji in pričel z uvedbo postopka o ugotavljanju kršitve delovne dolžnosti. Med postopkom pa je delavec Anton Sušnik izrazil željo skleniti pismeni sporazum z drugimi delavci z zahtevo, da mu takoj preneha lastnost delavca v združenem delu. Odbor za medsebojna razmerja je na svoji seji delavčev željo upošteval in sklenil zgoraj navedeni sporazum. Uvedbo postopka za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti pa je s sklepom ustavil.

Vodja
splošno kadrovskega
sektorja
STANE JURJOVEC

100 let slovenske šole

*Ze sto let je letos mimo,
kar svobodno v naši šoli
slovensko se učimo.
Saj pred stotimi leti našim so vrstnikom
v šoli solili pamet s tujim so jezikom.*

*Pa so spet se ponovili časi tisti,
ko pridrevi v našo domovino so fašisti.
Spet so hoteli jezik naš zatreti
s terorjem krutim in nasiljem,
kakor davno, pred sto leti.*

*Otroke so v naši šoli zbrali,
jih kot nekdanj Turki sužnje; odpeljali,
da bi jih od domovine odtujili
in da jezik svoj bi zatajili,
so v janičarje jih vzgojili.*

*Da spet so nam dom in jezik naš osvobodili,
so štiri leta dedki naši se in očetje bili.
Dosegli niso cilja zlobnega — vampirji,
saj zdaj bili so tu skojevci in pionirji!*

*In spet v šolskih je klopek
slovenska knjiga.
Spet svobodna naša pesem se razlega,
da zvesto čuvati jo bomo —
to naša zvesta je prisega.*

Julijana Kajtna

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

20

30 LET OSVOBODITVE

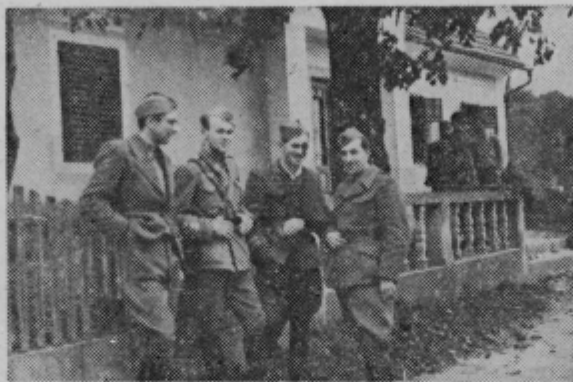
PIŠE: FRANJO
FIJAVŽ

Iz Bočne, Kroke in okolice je bilo takrat odvedenih v internacijo 116 oseb. Največ je bilo žena, in sicer 49. Interniranih je bilo 27 moških. To, manjše število moških, si lahko razložimo, ko vemo, da je bilo takrat kar 24 moških ustrelenih, nekaterim je uspelo uteči aretacijam. Odpeljan je bil tudi 1 otrok in 39 starcev. Glede števila odvedenih otrok bo treba podatke še pregledati in dopolniti. Po podatkih občinskega združenja zveze borcev v Mozirju je bilo odpeljanih v internacijo 21 družin. Med temi podatki in podatki Instituta za zgodovino delavskega gibanja v Ljubljani (IZDG) obstajajo majhne razlike pri navajanju števila interniranih. Po podatkih IZDG, ki so bili zbrani na terenu 1946 leta — popise o žrtvah fašističnega nasilja je tedaj z veliko poštrevnostjo opravilo učiteljsstvo kakor drugod v Sloveniji, tako tudi v Zg. Savinjski dolini — so od interniranih iz Bočne in Kroke preminili v taboriščih 1 otrok, 2 starca, 11 žena in 20 moških, a 2 moža sta umrla za posledicami internacije kmalu po vrnitvi domov.

Številke dosti povedo, še več bi lahko povedali tisti preživeli, ki so sodoživljali grozote taborišč. Ne samo o sebi, temveč tudi o tistih, ki se niso z njimi vrnili na svoje prazne, požgane, na pol ali čisto razrušene domove. Toda dom je le dom in domovina je le ena. Kaj je takrat v Bočni in Kropi še ostalo od nekdanje, dobro organizirane postojanke osvobodilnega gibanja?

Okupatorjev hiter in krut poseg v te kraje in njegove represalije so imele porazne posledice. Osvobodilno gibanje je utrpelo močan udarec in preteklo je dobro leto dni, preden si je toliko opomoglo, da so bili spet vzpostavljeni odbori OF in da je prišlo do ponovnega vključevanja mladine v mladinsko organizacijo komunistov.

Redki člani odbora OF, ki so se pravočasno umaknili aretaciji, so se enako kot drugi moške, priključili Savinjskemu bataljonu. Formirana je bila nova, peta četa bataljona. V njej je bilo največ borcev — novincev iz Bočne, Kroke, Nazarij, Letuša in bližnjih zaselkov. Četa je bila slabo oborožena. Stalne hajke, prebijanje preko številnih zased, ki so jih postavljali vermani in policija, so delovale razkrajajoče na novince. In tako je prišlo do močnega osipavanja v četi. Poedinsko ali v skupini so se pričeli oddaljevati od četnega jedra. Nekateri so se tudi nehote izgubili ob nočnih prebijanjih v temnih grapah in soteskah Menine planine.

Miha Šoster, v času po osvoboditvi Gornje Savinjske doline 1944 leta v Ljubnem. Na sliki so poleg Mihe komandant XIV. divizije Janko Sekirnik-Simon, politkomisar divizije Alojz Zokalj-Džidž in šef tehnik PK KPS za Štajersko Rado Zakonjšek-Cankar.

Kot se spominja Jože Planovšek-Jaka, je bil položaj v tistih dneh res zelo kritičen. Le maloštevilni novinci in med njimi za primerom Mrazekov brat — padel je kasneje, 1944. leta nekje na Koroškem, dolge mesece je bil kurir med Savinjsko dolino in Koroško — so vzdržali vse napore in ostali v partizanih. Planovšek se spominja tudi novinke v četi s partizanskim imenom Katjuša, ki je vzdržala kot nekateri borci v vseh prebijanjih čete in se hrabro borila. Ko je bila kasneje pod goro Oljko ranjena, je bila poslana na Dolenjsko v neko bolnico za bolničarko. Ob neki priliki je bila zajeta 1944. leta in ustreljena od sovražnikovih vojakov. Planovšek se pa tudi spominja, da je bataljonski štab sklenil, da se naj tisti borci, katerih žene se tudi nahajajo v četi in to so bili po veliki večini, za okoli 10 let starejši moške od ostalih borcev, začasno potaknejo v primerna zaklonišča. Preostali del čete se je premaknil na Koroško.

Težek položaj čete ob prebijanju iz položaja na položaj je tedaj pomagal reševati med drugimi partizan

Miha Šoster, poznan pod vzdevkom Dobroveljski Miha in tudi »Kralj Dobrovelj«, kot mu je nadel ime Stante Peter-Skala. Miha je bil že v jesenskem obdobju 1941. leta tisti, ki je vodil partizane Savinjske čete po Dobroveljah. V zimi 1941—42 in spomladi je bil med tistimi najzanesljivejšimi in uspešnimi kurirji štaba Štajerskega bataljona, ki so vodili Staneta, Tomaža, Skalo in Maroka po najvarnejših poteh iz Dobrovelj proti Koroški in Pohorju. Po potrebi je vodil tudi politične aktiviste iz kraja v kraj, posebno v dneh okupatorjevih vojaških operacij. Takrat se je lahko prebijalo edinole po najmanjših in malo komu poznanih stezicah, včasih »kar po čez«, iz enega na drug gorski masiv Zgornje Savinjske doline.

Vrnimo se še k 5. četi Savinjskega bataljona. Predstavljamo si lahko, s kakšnimi mukami in težavami je bilo po takšni razdrobitvi, kot je bil primer s to četo, ponovno sestaviti enoto, jo sploh ohraniti ali zadržati, posebno še, ko je bilo pri posameznikih premalo za vesti in pri večini nikakih vojaških izkušenj! Če se pomislimo na sestav te čete, katere novinci so doživljali tiste dni po odhodu od svojih domov izredne družinske udarce — v zapore so jim bili odvedeni očetje, bratje, matere ali žene, kaj kmalu so zvedeli tudi za prve ustrelitve talcev iz teh krajev, za odgon žena in otrok v koncentracijska taborišča — potem si lahko predstavljamo, da je vse to ležalo na njih kot težka mora. Najbrž bi bila porazdelitev novih borcev med posamezne čete še najboljša rešitev.

Kakor koli že, do konca junija in v naslednjih štirinajstih dneh je odšla iz čete večina moških in žena, ki so prišli okoli 20. junija v četo. Vipotnik Albin-Strgar, tedanjí okrožni aktivist KP za Savinjsko dolino, povdarja, da je k reševanju lastnega položaja veliko prispevalo pri borcih dejstvo, da so bili ti novinci po poklicu splavarji in trgovci z lesom, ki so imeli pred vojno obsežna poznanstva v krajih, kamor so splavarili po Savinji in Savi in prodajali les. To so bila mesta Zagreb, Sisak, Slavonski brod in vse do Zemuna in Beograda. Tako se je porodila ideja o prebijanju posameznikov in skupin na Hrvaško. In nekateri so jo tudi izvedli. Znano je, da se je večina njih potem takoj ali pozneje vključila v tamkajšnjih krajih v narodnoosvobodilno gibanje, nekateri so odšli tudi v partizane. Bili so tudi primeri, ko so se gornjesavinjčani priključili v januarju 1944. leta enotam XIV. divizije na njenem pohodu iz Bele krajine preko Hrvaške na Štajersko.

PUST V KOZJEM

Na pustni torek nas je že navsezgodaj pozdravilo sonce. Dopoldan v šoli je kar hitro minil, saj smo se vsi veselili popoldanskega karnevala.

Ob treh popoldne so se zbrali našimljeni otroci pred šolo. Nekaj jih je bilo zelo zanimivih. Izpred šole so v vrsti odšli proti trgu. Obdajalo jih je veliko radovednežev, med njimi sem bila tudi jaz. Nekateri so bili tako našimljeni, da jih ni bilo mogoče spoznati. Med smehom smo kmalu prispeli v trg. Tam je bilo veliko ljudi, kajti tudi njih je pregnala iz stanovanja radovednost. Sprevod je krenil po trgu, kjer se je vsaka maska priklonila občinstvu, nato pa je dobila simbolično nagrado — zavitek bonbonov.

Ko smo bili na trgu, smo od daleč zaslišali trobljenje avtomobila. Na trg je namreč prispel karneval iz Bistrice ob Sotli. Ta karneval je predstavljal delavce kozjanskega asfalta. Tudi fotografa ni manjkalo. Starinsko kamero je postavil na stopnice pred občino. Napeto smo čakali, kaj bo.

Naenkrat pa je počilo tako močno, da so se se stresla tla. Dan je šel h koncu, zato smo se vsi veseli odpravili domov. Med potjo pa smo ugibali, katera maska je bila najlepša.

GRETA PENIC,
8. b. Kozje

DOLGOPRSTNEŽ

Sem dolgoletna naročnica Novega tednika in doslej se še nisem odločila, da bi vam napisala kakšno pismo. A dogodek pred kratkim me je k temu kar sam prisilil.

Rada imam vaš časopis, ki ga vsak četrtek težko pričakujem. Toda zadnje čase k meni ne prihaja več. O, saj ne dolžim vas, niti pismonoše, ampak človeka z dolgo roko, ki vedno seže v moj nabiralnik pred mano. To se mi je že večkrat zgodilo. Ko sem prišla iz 3. nadstropja, da bi vzela časopis, ga na žalost ni bilo več, čeprav je pismonoša že hodil. Nekateri stranke so mi povedale, da so videle tudi moj časopis v nabiralniku. Vedno sem se veselila četrta, ko pride list, v katerem izhaja tudi Ciganka, povest, ki jo tako rada prebiram. Tako sem bila primorana, da sem si ga kupila. Skrajno žalostno in nesramno je, da nekdo kraje časopis, ki stane vendar samo 2 dinarja. Bila sem tako slabe volje, da sem skoraj hotela odpovedati časopis, pa sem si premislila, ker sem naročena nanj že od vsega začetka, pa še vašega izle ta sem se udeležila, na Golte, kjer je bilo sila prijetno. Zdaj upam, da se bo dolgoprstnež naveličal krasti časopis, ki si ga lahko kupi v bližnji samopostrežbi za 2 dinarja.

B. P.

POZABLJENI

Ze več let se obračamo občani, oziroma vaščani krajevne skupnosti Blagovna na Izletnika, da bi nam podaljšali avtobusno progo iz Zepine do prve Gorice, toda vse prošnje so naletele na gluha ušesa. Radi bi, da nam bi ugodili, saj res ne vem, zakaj nam z Izletnika niti ne odgovorijo. Samo 5 km ceste bi radi imeli. Gorice je vas, ki je čisto pozabljena in ima še veliko drugih problemov.

Sicer pa je v vsaki, še tako mali vasi tod naokrog veliko zanimivega. Torej bomo zelo veseli tudi obiska kakšnega novinarja.

ROZI MIHELČIČ
Goričica

BRALCI IZ SAVINJSKE DOLINE

Več bralcev iz Savinjske doline zanima, če je možno kupiti zapis Franja Fijavža, ki izhaja kot podlistek pri Novem tedniku — 30 let osvoboditve Zgornje Savinjske doline.

J. M.

Odgovor: Podlistek sproti nastaja, o knjigi pa zaenkrat še ne razmišljamo.

NAGRADNA IGRA 10 x 1000

Vzemite vroke svinčnik, pero, kuli, kar želite. Uporabite tudi pisalni stroj. Lahko na dopisnici, v pismu, kakor želite. Napišite, kaj je novega ali kaj se dogaja v vaši:

- krajevni skupnosti
- tovarni
- ustanovi
- šoli
- društvu
- igralski ali pevski, kulturni skupini
- zaselku, vasi
- samoupravni interesni skupnosti
- in vseh, kjer živite in delate ali pa pišite o zanimivih:
- delovnih posameznikih
- jubilarjih
- družinah
- posebnostih
- zbirateljih
- in drugih delavcih, občanih, ljudeh
- lahko pa tudi o:
- težavah kmečkega dela

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam povest Ciganka.

Znesek 50,00 din bom plačal po povzetju.

Priimek in ime:

Točen naslov:

- oddaljenih šolah in skrbnih učiteljih
- naporih zdravnikov
- mladil, ki bežijo v dolino

in še o drugem, kar nam kaže življenje. Snovi je veliko. Pogum. Ne bomo gledali na slovnične napake. Bodite raje kratki, jedrnat, natančni, s točno navedbo imen, priimkov, naslovov, krajev, društev itd., da se bomo znašli, ko bomo brali vaše prispevke.

Vse vaše zapise moramo dobiti v redakcijo vsakič do torka zjutraj, do 8. ure. To je zadnji rok.

Vaš trud ne bo zaman. V uredništvu bomo vsak drugi teden zbrali najprivlačnejše, najboljše prispevke in jih nagradili. Nagrade so tri: 1. 1.000,00 din; 2. 500,00 din in 3. knjiga.

Začnimo!

K prispevku morate obvezno priložiti izpolnjen kupon!

KUPON 2

Ime in priimek:

Točen naslov:

Krajevna skupnost:

Delovna organizacija,
kjer ste zaposleni:

DRAGO KUMER

SMRT OKROŽNEGA SEKRETARJA

4

Zato sem odločno zanikala vsako nemško trditev. Govorila sem, da se z mojem nismo razumela in mi je kaj malo mar, kje se nahaja. Celo to sem trdila, da je mož verjetno nekje pri nemški policiji. Ne vem, če so verjeli ali ne, zdelo se mi je, da je ta zadnja trditev vsaj malo omilila vsakodnevno trpinčenje; hoteli so, da iz nas napravijo poslušne živali, pa so se hudo zmotili.

Iz Starega piskra so me poslali v Rajhenburg. Tudi tam nas je bilo veliko. Morda so nas hoteli izgnati v Srbijo, morda odpeljati v Nemčijo. Ne vem. Jaz sem sklenila, da pobegnem pa četudi za ceno življenja. Tudi neka Slavka iz Pesjega je hotela pobegniti. Bila je lepa in mlada in morda so jo imeli mladi nemški oficirji bolj na očeh. Hotela ni mogla uresničiti. Ulovili so jo na begu in potem ne vem, kaj so z njo storili. Vse to pa moje namere ni moglo spraviti s cilja. Nekaterim našim sem zaupala moj načrt in vsi so vame uprli oči.

— Nikar, ubili te bodo na begu!

Takrat pa je pripeljal vlak iz nasprotni smeri proti Zidanemu mostu. Pognala sem se na stopnice in že sem izginila v vagonu. Pomešala sem se med potnike in neko žensko sem prosila, da mi je posodila deset mark. Zaupala sem ji, kaj sem storila in bila mi je pripravljena nuditi pomoč. Bila je nekje iz Zasavja. Nikoli več je nisem videla. Hvala za tistih deset mark, hvala za toplo razumevanje. Odpeljala sem se naravnost v Kranj. Tja je oče spravil moja otroka in rada bi jo videla. Otroka sta bila zdaj pri sestri. Skriva sem ju opazovala, kako sta se igrala na igrišču. Solze so mi privrele v oči, ko sem tiho dahnila.

— Uboščka, zdaj sta brez očeta in matere... Ne bojta se, oba se bova vrnila, oba!...

Potem je prišlo pismo iz Savinjske doline, iz Smilklavža nad Taborom. Pisala je neka kmetica, kamor je zahajal tudi moj mož. Takoj sem odpisala, da bi rada čevlje in da bi se tudi jaz vrnila v Savinjsko dolino. Nato je prišlo še drugo pisanje: nekdo bo prišel iz Ljubljane v Kranj, človek, ki mu je opisana moja podoba, moja zunanost. In če bo vprašal po imenu Lojzka, naj takoj grem z njim. Hodim na postajo, vsak dan se tam okoli potikam, pa nič, nikogar ni bilo iz

Ljubljane, ki bi me ogovoril z imenom Lojzka. Začutila sem, da se je v naši dolini nekaj zataknilo. Ali kaj? Slutnja je bila grenka, pekoča. In ni bila zaman. Prav v tistih dneh je padel moj dragi...

Tudi v Kranju je postalo vroče. Umaknila sem se v Logatec, v moj rodni kraj. Kmalu sem dobila zvezo z aktivisti in spet sem pričela z delom. S pošto sem padla v zasedo in le malo je manjkalo, da me niso v Logatec tudi ustrelili. Srečen slučaj v grepi usodi... Dve moji znanici pa sta morali v smrt. Mene so poslali na Rab, od tam spet v Gonars — po nekaj mesecih, ker ni bilo dovolj dokaznega gradiva, so me izpustili. Kam sedaj — na Stajersko, Gorenjsko? Hitela sem v Kranj, da vidim svoja dva otroka. In ko sem stopila v hišo, je moj sinek Ivek zaklical z dvorišča:

— Teta, neka ženska je prišla v hišo!

Ni me poznal. Jaz pa sem odslej bila v hiši sorodnikov, od katerih je bil eden pri beli gardi. Tako sem bila vsaj malo varna, dokler ni začela delovati še črna roka. Prišel je znanec in mi dejal, da dobro ve, kakšni so moji »grehi« in da samo z mezincom malo pomigne in že bom visela na prvi veji. Takrat sem stisnila pesti in mu zažugala.

— Le daj, pa tudi ti boš visel, prekleti!...

Ni me ovadil, tako je rekel, toda mene so vseeno zaprli. Trdila sem, da sem uboga reva z logaških planin, da sem vse življenje služila pri tujih ljudeh, da ne znam pisati ne brati. Mogoče so verjeli. Ne vem. Izpustili so me in jaz sem delala po svojih močeh vse dotlej, da je zasijala resnična svoboda...

O mozevi smrti nisem vedela ničesar. Rada bi bila kar najhitreje v Savinjski dolini. Izposodila sem si kolo in se po tolikih mesecih spet znašla v Preboldu. Hitela sem h Kobalovi, moji nekdanji sosed, in jo v sapi vprašala:

— Ali kaj veš, kje je moj Tone?

Videla sem senco v njenih očeh, ko je zmajala z glavo. Le to je potrdila, da je bila enkrat slišala, kako je padel v zasedo, toda če je mrtev pa zares ničesar ne ve; ni mogla izpovedati resnice. Potem so prišli drugi ljudje in mi povedali, da je Tone padel že enainštiridesetega in to na Bregu pri Polzeli. Hitela sem tja in resnica je bila še bolj očitna. Pokazali so mi grob, njegov grob, njegov zadnji dom... Težko je opisati to

srečanje, ko sreča živa žena mrtvega moža. Taka je resnica in jaz sem samo toliko uspela, da sem mu postavila spomenik... Zvedela sem, da je bil v tistih usodnih dneh sekretar okrožnega komiteja za Savinjsko dolino, bil pa je tudi moj mož in oče najinih otrok...

Péro piše usodo nesrečno, iz rjavih oči se utrnejo solze in le-te nemo govorijo:

— Zdaj mi je dobro. Živim v podstrešnem stanovanju, zelo visoko, tik pod streho. Nekdaj sem bivala spodaj, toda tam je bilo tako temno. Jaz pa imam rada svetlobo. Na bolezn ne mislim, čeprav jih je veliko. Nagaja srce, kri je preslaba, pa ledvice in ta večni prehlad in še in še. Ampak jaz sem vajena vsega. Ze v zibel so mi trpljenje položili in vse življenje sem bila zvezana z njim. In v trpljenju postane človek močan, tako močan in odporen, da mu tudi starost ni v nadlego. Stopnic se pač izogibam, srce ne dopušča. Rajši posedam pri oknu in gledam tja v daljo. In dobre sode imam. Vse mi prinesejo v roke: vodo, drva in še najnujnejše iz trgovine. Ne, prav nič mi ne manjka. Kadar pa me v srce zapeče, grem tja na Polzelo, na pokopališče, prižgem svečo in tiho, čisto tiho šepetam, obračam Kajuhove stihe:

— Zdaj veter raznaša besede njegove, prisluhni natanko, da čuješ glasove: Lepo je, veš, žena, lepo je živeti, toda, za kar sem umrl, bi hotel še enkrat umreti!

Tako mi je pripovedovala pred leti, jaz pa sem čutil, da se tudi njej bliža zadnja ura. Prišla je. Kakor je prišla tiha in skromna pred mnogimi leti v Prebold, tako je pred tremi leti tudi odšla. Se pred smrtjo je izrekla željo, da bi rada počivala pri možu, pa sta ostala vsak na eni strani doline: mož Tone v Polzeli, žena Ivanka v Preboldu. Mogoče se bodo kdaj predramili odgovorni ljudje, ljudje, ki leta uživajo tisto, za kar so junaki umrli. Spomnili se bodo junško padlega okrožnega sekretarja za Savinjsko dolino Toneta PEČNIKA in rekli: UREDIMO MU GROB NA PREBOLDSKEM POKOPALIŠČU, NAJ Z ŽENO IVANKO SKUPAJ POČIVATA. Bila bi to humana oddolžitev in ohranitev spomina na človeka, ki je dal življenje, da mi živimo.

SPORTNIKI SLOVENIJE 1974"

OMO GOČIMO VSEM!

na domu je tudi redar
stil pred skupinami ot-
ki so z listki in svinčni-
rokah hoteli do Iva Da-
Mirā Cerarja, Petra
Nataše Urbančič, ko-
jev Zakotnika in Freli-
egljacev Steržaja, Urho-
Ludvikove in Kačiča pa
vitihi fantov pete jugo-
nske himalajske odpra-
in drugih. Otroci so v
utku postali mali novi-
saj so imeli enkratno
nost, da izvejo kaj več
sportnikov, ki so jih do-
videvali samo na televi-
ziji brali o njih.

mačini so poskrbeli za
vrsto presenečenj, tako
je predsednik ZSNS Ev-
Bergant ob zaključku
gibujoče povedal, kdo
prihodnje leto organiziral
po prireditve. Vsega je
toliko in tako dobro, da
zsko še kdo kaj več dal!
er pa omenimo samo
j zanimivosti:

članom pete himalajske
ave so domačini obesili
g vratu vence domačih
as in vodja ekspedicije
e Skarja je to takoj ko-
iral: »Škoda, da tega
so imeli v himalajskih
h za pošteno hrano ali
trajnem primeru za na-
a«

ko so izročali darilo
u Jelovcu je morala iz-
eljica, lanska hmeljska
esa (ki je sicer tudi vi-
), stopiti na podstavek,
e lahko obesila (ne se-
darilo visokemu košar-
al!

na odru so preizkušali
gljosta polzelskih ženskih
vje, ki jih Zakotniku in
ni uspelo strgati. Ko-
ar za odrom: ali so res-

nično tako močne ali pa
specialno narejene za oddajo.
Mislimo, da je prvo!

— pokrovitelji so »polosa-
li« trenutno slovensko »znač-
komanij« in so poleg nagel-
nov vsakemu udeležencu pri-
pravili tudi po tri različne
značke: dve njihovi tradicio-
nalni in še eno izredno lepo,
ki predstavlja stilizirano la-
stovko, simbol tovarne noga-
vic. Po tej (in pa tekočih za-
devah) je bilo tudi največje
popraševanje. Razumljivo!

— tisti, ki niso mogli v
dvorano (premajhna), so lah-
ko po zvezah prišli v stran-
sko dvorano, kjer so priredi-
telji poskrbeli za direkten
televizijski prenos. Tako so vi-
deli celega, kasneje na televi-
ziji v Ljubljani pa samo še
stino. Ideja pa je vseeno od-
lična! Za novinarje pa so
pripravili tudi telefon in pi-
salni stroj za nemoteno delo.
Ni kaj, odlično!

— večerjo so pripravili v
menzi tovarne nogavic Polze-
la: kisló repo, krompir za-
beljen z domačimi ocvirki
ter koline, tudi domače! Po-
streženi smo bili tako, da se
lahko še hoteli skrijejo! Pri-
zadevnim kuharicam so se
oddolžili člani kvarteta DO,
ki so si nadeli bele predpas-
nike, poprijeli za kuhališče,
odšli med kotle in zapeli.

Se bi lahko pisali, vendar
naj bo dovolj. Bil je to pra-
vi praznik za Polzelo in nje-
ne krajanje. Zaključimo z be-
sedami Evgena Berganta, da
se zavzemamo za prisotnost
športa med vsemi in za vse.
Tudi polzelska akcija je ka-
menček (uspešen) k mozaiku
te akcije.

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVCAR

moru povabili v telovadnico Vinka Jelovca (ne bo ga
Daneua, se z njima fotografirali in poklepetali o ko-
D Partizan Polzela Mišo Marovt, poleg njega pa Rafko

PETJE V TELOVADNICI

Tudi ta dogodek, slavnosten
na vsak način, so počastili s
pesmijo. Kakor se pri nas
podoči. Novi telovadnici na
st so zapeli tudi posebno
pesem, napisano prav za ta
dogodek. In tako je prišla iz
otroških ust pod vodstvom
pešmarne Hele Strmčnikove
je bolj do srca. Tako je bi-
lo na Dohrni, ko so pri os-
tveni šoli Stirinajste divizi-
e odpirali novo telovadnico.
dogodek pa so počastili tudi
mladi telovadci, plesalci in
pevci. Lepo in dostoj-
no.

Lanska hmeljska princesa (ki je pa zdaj še lepša, kot je
bila takrat!) je razveselila štiri člane V. JAHU odprave z
venci iz domačih klobas, ki jim jih je obesila okoli vratu.
Dobra pogruntavščina!

KONJICE: ZA ODPRAVO ŠKODE

V drugem krogu solidarnostnega zbiranja sredstev za
odpravo posledic lanskoletnega potresa, so zbrali konjiški
delovni kolektivi nekaj več kot 42 milijonov starih dinarjev.
Ta denar so tudi že nakazali v republiko, kjer posebna ko-
misija razporeja denar na potresno prizadeta območja.
V konjiški občini potrebujejo za odpravo posledic potresa
87 milijonov starih dinarjev, iz prvega kroga solidarnostno
zbranih sredstev pa so dobili 63 milijonov dinarjev. Ta denar
so tudi že namenili za popravilo najbolj prizadetih objek-
tov. V konjiški občini pričakujejo, da bodo preostalih 24
milijonov dinarjev, kolikor še potrebujejo za odpravo po-
sledic potresa, kmalu dobili in z njimi dokončno odpravili
škodo, ki je nastala ob lanskoletnem potresu. D. S.

NAROČITE CIGANKO

MALA ANKETA

VEČ JIH JE ZA!

Celodnevna šola je enovit proces, ki združuje v sebi
vzgojni in izobraževalni smoter. Učitelj v novi šoli bo
svetovalec, usmerjevalec in ne samo prenašalec zna-
nja. Otroci bodo v celodnevni šoli odsotni od doma
največ osem ur, ostali čas pa bodo preživeli doma s
starši.

Nekaj poizkusov v tej smeri je že narejenih, nekaj
ledine pa bodo na Celjskem zaorali že v jeseni. Se-
veda, najprej tam, kjer je za celodnevno šolo že nekaj
možnosti, drugod pa postopoma. Starši so bili ob
naših vprašanjih — kaj menijo o celodnevni šoli,
presenetljivo dobro poučeni. Predvsem pa je važno
to, da o njej že veliko razmišljajo.

IDA MAVRIČ, kurirka,
mami dveh šolobveznih
otrok: »Odločno sem ZA,
ker bom brez skrbi, ko
se bodo vrnil otroci iz
šole. Pri nas na Polulah
so nam rekli, da bo celo-
dnevna šola že v jeseni.
Otroci naj bi se vrnili do-
mov okoli pete ure, v šo-
li pa bi napravili vse na-
loge in prišli domov brez
skrbi. Nam staršem bo s
celodnevno šolo odpadlo
veliko težav. Meni varuje
otroke mama, pa saj jim
ni več kos, ne zna jih tu-
di učiti, saj se še sama
komaj znajdem med vse-
mi šolskimi novostmi.«

ROZALIJA KRAJNC, sa-
mohranilka in mami ene-
ga otroka: »Jaz misel o
celodnevni šoli toplo po-
zdravljam. Ze zdaj sem
zelo zadovoljna, ko imam
fanta v varstvu v šoli.
Veliko bolje izdeluje. Če
pa bo v šoli ves dan, bo
tam napravil vse naloge
in tudi meni ne bo po-
trebno skrbeti za hrano.
V celodnevni šoli bodo
imeli otroci malice in ko-
silo. Pa še nekaj! Toliko
učenosti se je že nabralo,
da ji starši že nismo kos.
Tako pa bom vedela: fant
je prišel domov in je prost
in nič več ne bo nepo-
trebnega priganjanja, k
učenju. Samo koliko bo
to stalo?«

Slušali smo, da starši načelno skoraj vsi pozdrav-
ljajo celodnevno šolo. Kolikor je bilo pomislekov so
bili izrečeni zaradi nepoznavanja in nekonkretnosti,
predvsem pa je vse zanimalo materialno vprašanje
okoli celodnevne šole. Verjetno pa bo to tudi odločil-
no pri razvoju in utrjevanju celodnevnega šolanja.

Z. S.
Fotografija: Matej Stopar

LUCKA JARNOVIČ, me-
dicinska sestra: »Izredno
pozdravljam misel o celo-
dnevni šoli. Delam v treh
turnusih, zato mi bo de-
lo z otroki olajšano, če
bodo v šoli do večera.
Predvsem pa bom brez
skrbi. Danes pride mati
domov in med potjo vza-
me otroka iz varstva. Hi-
ti domov in kuha kosilo,
vmes pa živčno reagira na
otroka, ki jo sprašuje.
Velikokrat nadenj tudi
zakriči. Če pa bi prišel
njen otrok domov, ko bi
že utegnili pospraviti sta-
novanje ali skuhati kosilo,
pa bi bilo čisto drugače.
Tako bo družina skupaj
vsaj zvečer.«

HELENA JURKOVNIK,
uslužbenka: »Bojim se, da
bo postal otrok v celo-
dnevni šoli odtujen. Pra-
vijo, da bo prihajal do-
mov ob šesti uri zvečer.
Meni je to vse premalo,
in bojim se, da si ne bo-
va postala z otrokom tu-
ca. Imam fanta, ki je star
10 let in ta že rabi več
časa kot samo dve uri
zvečer. Hčerko, ki pa je
stara tri leta, pa že zdaj
premalo vidim, če delam
popoldan. Če je že tako,
potem bodo morali ure-
diti tudi delovni čas dru-
gače, tako, da bomo dela-
li samo dopoldan.«

MARIJA PISK, delavka,
mami dveh otrok: »Načel-
no sem ZA, vendar imam
nekaj pomislekov oziroma
vprašanj. Predvsem ne
vem, kdaj bodo s celo-
dnevno šolo začeli, koliko
časa bodo otroci odsotni
in koliko bo to stalo. Če
bo prihajal otrok domov,
že ne bom preveč zado-
voljna, ker bova premalo
časa skupaj. Če pa bo
prihajal prej, pa bom kar
zadovoljna, saj bo otrok
tam naredil tudi naloge,
kar je včasih doma že
težko. Starši opažamo, da
imamo premalo znanja za
naše otroke, pa tudi časa
nam zmanjkuje za vzgo-
jo.«

KMETIJSTVO

PODČETRTEK

VEČ VEDO

V soboto je bilo v Podčetrtku zaključno predavanje iz ciklusa o izobraževanju kmetov kooperantov, večjih tržnih proizvajalcev. Zadnje, sobotno predavanje, ki se ga je udeležilo okoli dvesto kmetovalcev, je bilo že petdeseto to leto, vsako predavanje pa je bilo izredno dobro obiskano. Vseh predavanj se je udeležilo okoli 1300 kmetovalcev, kooperantov. Predavali so strokovnjaki iz Celja, Ljubljane in Maribora: Franc Lomberger iz Maribora s področja gojenja ribeza, dr. Jože Colnarič iz Višje agronomske šole Maribor o vinogradništvu, dr. Karl Salobir in dr. Andrej Salehar iz Biotehnične fakultete iz Ljubljane o prašičjereji, poleg tega pa še domači kmetijski strokovnjaki, ki so predavali o proizvodnji mleka, perutninarstvu, proizvodnji krme in kormu, vzreje pujskov in o proizvodnji jagod.

Po predavanju o preusmerjanju kmetij in perspektivnosti mladih zadružnikov temeljne organizacije združenega dela le-toh je bilo regijsko tekmovanje, ki ga je pripravil aktiv Kmetijstvo Smarje pri Jelšah. Tekmovalci, bilo je osem ekip iz Zalca, Smarja pri Jelšah, Slovenj Gradca, Sentjurja, Slovenjskih Konjic, so se pomerili v znanju s področja kmetijstva. Tekmovanje je le ena od prireditev in akcij v okviru akcije Zveze socialistične mladine Slovenije.

Zmagala je ekipa iz Slovenj Gradca, druga je bila ekipa aktiv mladih zadružnikov iz Smarja pri Jelšah, kar je za domačine brez dvoma velik uspeh, tretja pa je bila ekipa iz Zalca.

Na koncu bi dodali le še to, da to vsekakor ni zadnje predavanje in da tudi tekmovanje ni zadnje. Kot so nam povedali na TOZD Kmetijstvo Smarje pri Jelšah, bodo s podobno prakso nadaljevali tudi še naprej.

Posebej je treba pohvaliti vodstvo osnovne šole Podčetrtek, ki je prirediteljem dalo na razpolago prostore osnovne šole in poskrbelo, da je prireditev nemoteno potekala.

MILENKO STRASEK

ZA LEPŠE OKOLJE

O čistoči mesta Celja je bilo že veliko izrečenega in napisanega, kljub temu pa je mesto še vedno večkrat onesnaženo. Vzrokov je več. Ljudje zahtevajo in hočejo živeti v čistem in zdravem okolju, žal pa je mnogo takih, ki jim manjka čuta in zavesti do čistega in urejenega okolja.

Po 19. členu pa se kaznuje s 100 din kazni tisti, ki lomijo dreve ali grmovje, trgajo cvetlice, hodi, parkira ali vozi izven urejenih in dovoljenih poti na zelenih površinah, tisti, ki poškoduje žive meje ob javnih poteh, tisti, ki prevrača ali prestavlja klopi, zaščitne ograje ali cvetlične posode in druge naprave na zelenih površinah. Po 19. členu se kaznujejo še vsi tisti, ki puščajo živali na zelenice, kopališča, športna in otroška igrišča, šolske vrtove in pokopališča, ali tisti, ki meče papir in odpadke, odmetava smeti in podobno na zelene površine, ali pa pušča odpadno vodo na zelene površine.

Emil Ozbič
vodja občinske straže Celje

PRI ČREMOŽNIKOVH V DOBRIČU

S CENAMI VELIK KRIŽ

Kmetija Ivana Čremožnika iz Dobriča pri Andražu sodi med naprednejše na območju krajevne skupnosti Andraž, kjer je sicer kar 35 zaščitnih kmetij. Ivan Čremožnik je namreč že davno tega spoznal, da brez ustrezne strojne opremljenosti o sodobnem kmetovanju še sanjati ni mogoče. Družina je zato mnogo vložila v sodobne stroje, s katerimi si pri kmetovanju pomagajo. Ivan Čremožnik ni, kot marsikateri od njegovih tovarišev, ostal na zemlji sam. Pri kmetovanju mu pomagajo še žena Cilka, ter 25-letni sin Vili s svojo soprogo. Skupaj obdelujejo 10 hektarjev zemljišča in 9 hektarjev gozdov.

Ivan Čremožnik se ni hotel povsem specializirati. »To bi bilo preveč tvegano,« hti zagotavljati. »Položaj v kmetijstvu, kjer je še toliko nerešenih vprašanj in kjer si vselej odvisen tudi od muhastega vremena, je tak, da je za kmeta najbolje, če goji več kultur. Vsaj tri.« Tudi Čremožnikovi so se preusmerili predvsem na tri osnovna področja kmetijske proizvodnje — sadjarstvo, hmeljarstvo in živinorejo. »Najbolj smo navezani na hmelj,« pripoveduje sin Vili, »vendar je s hmeljsko proizvodnjo križ, saj cena še zdaleč ne ustreza vloženemu delu in stroškom gojenja. Ne rečem, da se ne da živeti. Toda, ko vidim, s koliko truda dosežeš manj kot tisti, ki so v mestih, v tovarnah...«

Povprašam, kako da je v nasprotju z mnogimi vrstniki ostal na zemlji. »Navezan sem na zemljo,« pripoveduje Vili. »Na zemljo in starše. Zdi se mi, da bi s svojim odhodom storil enako, kot če bi očetu in materi dejal — vajino delo ni vredno nič. Zastonj sta delala. To pa ni res, kljub temu, da je danes v Sloveniji težko biti kmet.«

Čremožnikovi so mi pove-

Čremožnikovi: sin Vili, Cilka in Ivan pred strojem za obiranje hmelja.

dali, da se njihovo samoodpovedovanje in vlaganje v stroje in kmetijske naprave le počasi obrača. Vendar je že tako, da brez strojev več ne gre. Tako so pozidali lepo hmeljsko sušilnico, kupili obiralni stroj, traktor, priključke...

Povprašam, kako jim uspe obdelati vso zemljo. »Ni preprosto,« mi odgovore. »V hribovitem predelu, kot je naš pa še posebej ne, saj si s stroji le ne moreš povsod pomagati.«

Čremožnikovi so zadovoljni s sodelovanjem z zadrugo, kjer so kooperanti. Zadruga ima posluh za težave in pomaga, kolikor pač lahko. Težave so drugod. Predvsem v nerealnih cenah, slabi organizaciji prodaje, velikih razlikah med odkupno in prodajno ceno... Kljub temu so Čremožnikovi zadovoljni. »Več kot daš sam zemlji, več ti ta vrne. In trudu primer-

ni so rezultati! Lani so pri Čremožnikovih pridelali 15 ton lepih jabolč, predvsem krivopecija, carjeviča in jonanata. Pridelali so 2 tona hmelja, sorte golding, ki v teh krajih najbolje uspeva. V hlevu imajo 12 glav živine.

»Da bi le bilo še s cena-

mi bolje,« še enkrat potoži Ivan. »Čas je že, da tudi kmetovo delo družbeno dovolj dobro ovrednotijo,« da še Vili. »Če se bo to ureničilo, bo več ljudi ostajal na kmetijah, saj so že dane boljše pogoji kot včasih. Čsto v redu pa le še ni.«

BRANKO STAMEJC

SCHIEDEL — YU —
Kamin, dimnik št. 1
v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

MLADI V ŽALCU

DANES ZA JUTRI

Pri Občinski in republiški konferenci ZSMS se kmečka mladina po družbenopolitični plati, organizira v specializiranih konferencah mladih v kmetijstvu. Konferenca mladih v kmetijstvu morajo v občinah postati metoda dela občinske konference ZSMS, kjer mora priti do sinteze interesov in problemov kmečke mladine, obenem pa morajo sodelovati z drugimi mladinci v specializiranih konferencah v občinskih organizacijah ZSMS.

Tudi pri OK ZSMS Zalec, je bila marca lani ustanovljena konferenca mladih v kmetijstvu. Za predsednika je bil izvoljen Janko Randl iz Griž, ki že vrsto let uspešno vodi aktiv ZM Griže, sodeluje z OK in RK ZSMS in je aktiven v vseh družbenopolitičnih organizacijah v Grižah.

Januarja letos so se člani konference mladih v kmetijstvu, zbrali na sedežu OK ZSMS v Zalcu, da bi analizirali delo konference v lanskem letu. Ugotovili so, da

bo potrebno delu konference posvetiti več pozornosti, tako med aktivni mladih zadružnikov, kakor tudi z OK ZSMS Zalec. Čeprav je znano, da aktivni MZ uspešno delujejo na vsem žalskem področju, o svojem delu zelo slabo obveščajo OK ZSMS Zalec.

Sprejeli so tudi program dela za prvo polovico leta 1975. Ta program posveča veliko pozornost izobraževanju kmečke mladine. V zadnjih letih opažamo, da stagnira vpis v kmetijske šole, zato je treba nujno začeti z akcijo za čimvečji vpis v te šole. Vzrok za tako zmanjšanje vpisa moramo iskati v težavah, ki vladajo v kmetijski proizvodnji, premajhnemu informiranju, mladine o kmetijskih poklicih in zapostavljanju kmetijskih šol in poklicev. Zato mora biti naš cilj, da bo imel vsak, ki bo prevzel kmetijo, vsaj osnovno kmetijsko izobrazbo.

Program nadalje zajema tudi obravnavanje nalog kmetijstva v letu 1975, analizo izgradnje zbiralnice za mleko,

analizo o ustanavljanju zemljiških skupnosti, razprave o kreditiranju kmetijske mehanizacije. V maju je predviden obisk mladih zadružnikov iz naše pobratene občine Kruševac, nato pa bodo naši mladi zadružniki obiskali Kruševac in se seznanili z njihovim načinom kmetovanja. Marca bo v Zalcu konferenca o kmetijstvu, ki jo bo organizirala OK ZSMS skupaj s KK Hmezdal Zalec. Aktivni bodo posredovali predloge za to konferenco o kmetijstvu.

Zaradi zelo pomembne vloge mladega kmečkega proizvajalca, mora biti akcija ZSMS na področju reševanja kmetijstva in mladega kmetovalca, rezultat zavestne in programske določene orientacije, ne pa le skromen rezultat prizadevanj določenih posameznikov, ki večkrat osamljeni poskušajo narediti določene premike v svojem delu.

Zlatka Cencen, Čepičje 28
Vransko

STOTINE KILOMETROV ZA HRANO

Vsako leto v mesecu februarju ali marcu se pojavijo v naših krajih pastirji iz Bosne, ki s sabo pripeljejo več stoglavo čredo ovac. Ovce že sredi septembra ali oktobra odpeljejo iz bosanskih hribov preko Istre in Slovenije na pašo. Njihova pot je že vrsto let ustaljena.

Letos smo jih srečali pod naseljem Vrhovo pri Radečah. Pastirji so nam povedali, da so iz Travnika v Bosni in Hercegovini. Na pot so odšli že sredi jeseni, kajti doma nimajo dovolj krme za številne črede. Povedali so nam, da njihova čreda ni najštevilnejša, saj šteje komaj nekaj nad dvesto ovac. Seveda pa bo čreda, preden bo prispela nazaj v Bosno številnejša, saj mnoge ovce skotijo mladiče kar na poti. Pastirsko delo, pravijo, ni lahko. Posebej še zato, ker jih kmetje gledajo postrani ali pa jih celo naženejo. Velika čreda ovac zna napraviti tudi pravo opustošenje, če se znajde na posevku žitaric in če pastirji niso dovolj pazljivi. Za mnoge pa pomenijo črede ovc pravo doživetje. Kaj ne bi, saj v Sloveniji le redko srečaš čredo, ki bi imela toliko glav.

Tekst in foto: Milan Brecl

ZASUKALI SO PERESA ZA 10 X 1000

V minulih dneh so nas v redakciji zasuli. Nagradna igra 10 x 1000 je stekla. Mnogi so pravi prijatelji za pero, da bi poskusili svojo srečo. Vsak začetek je težak. Dobili smo blizu 50 prispevkov, katerih seveda ne bomo mogli uvrstiti vseh v naš list. Pri izbiri najboljših smo bili v hudi zadregi in najbrž se preneka teremu izbira ne bo zdelala najbolj pravična. To pa zato ne, ker vsak kraj, iz katerega je kdo napisal kak problem, smatra svoj problem za najbolj važen.

Prvih pet nagradencev imamo. Najboljše smo uvrstili na drugo, drugega po vrsti pa na tretjo stran našega časopisa. Tri nagradence s knjižnimi nagradami uvrščamo na to stran, za njimi pa tudi nekatere druge v celoti ali pa v skrajšani obliki. Pogum! Kdor tokrat ni zadel nagrade, jo lahko drugič. Le dobro pogledajte okoli sebe, prislunite problemom, pa boste morda zadel v črno.

Nekatere sestavke bomo uvrstili med pisma bralcev, nekatere bomo imeli za kažipot kam poslati naše novinarje, nekaterih pa, pri najboljši volji, ne bomo mogli uvrstiti, ker pisci ne želijo biti imenovani, ali pa kar takole mimogrede vobirajo sosedo.

In še nekaj! Kupone bomo objavljali odslej vsakih 14 dni in s tem podaljšali trajanje nagradne igre, ki ne bo trajala 10, temveč 20 tednov.

OPOZORILO SODELAVCEM V NAGRADNI IGRI 10 X 1000

Med prispevki, ki smo jih dobili, je bilo nekaj takih, ki so bili zelo lepi in ganljivi, vendar so bili izmišljeni dogodki. Takšna je bila zgodba o dečku, takšna zgodba o materi. Oba prispevka bi kot šolski leposlovni spis zaslužila čiste petice. Vendar take reči niso najboljše za našo igro, kajti mi si želimo zgodb o resničnih ljudeh, o resničnih krajih in o resničnih živih problemih. Zato, ne zamerite tisti, ki sučete pero v literarnih krožkih. Pomislite malo, če svojega daru za pisanje ne morete uporabiti tudi pri pisanju o stvarih in dogodkih, ki so resnični? Eno je nesporno: tudi časopisi prinašajo zgodbe, vendar so zvečine njih glavni junaki živi ljudje.

SODELOVALI SO V 1. KOLU

V prvem kolu naše nagradne igre so s prispevki sodelovali: Peter Planinšek, Brecljevo, Smarje pri Jelšah; Leopold Maček, Kladje, Laško; Fanika Kolar, Store, Majda Hartl, Kozje;

Srečko Kolar, Doblatina, Petre; Alojz Lešnik, Rečica, Laško; Stefanija Stanke, Podgorje, Frankolovo; Marija Vozlič, Migojnice, Griže; Karl Teršek, Padež, Laško; Matija Ogrizek, Čača vas, Kostivnica; Irena Zavski, Tajhte, Planina; Jakob Počivavšek, Podčetrtek; Angelca Drozg, Konjice; Tilka Breznik, Mozirje; Neža Zdošek, Dobje, Dramlje; Marija Pinter, Vrba, Dobrna; Urška Oroš, Vrbovo, Sentjur; Marica Slemenšek, Zekovec, Mozirje; Leopold Maček, Kladje, Laško; Jožica Kelhar, Vrbovo, Radeče; Peter Jerčič, Teharje; Marija Bogdančič, Podčetrtek; Marija Vodeb, Laze, Svetelka Dramlje; Ivanka Zalokar, Gaberje, Lesično; Ivan Premrl, Strmec; Ivan Zorko, Strmca, Laško; Alojzija Savjovc Store; Angelca Markušek, Kamna gora, Poljčane; Marija Brišnik, Vransko; Zupan Karel, Celje; Rozika Krašovic, Celje; Avgust Ulaga, Lipa, Store; Jožefa Pušnik, Kostivnica, Sentjur; Marija Plešnik, Dobrna; Dragica Zgonc, Zagaj, Ponikva in Marija Medved, Celje.

ČLOVEK ČLOVEKU

Spodnja postaja žičnice na Golte se imenuje Zekovec. Tu imamo 91-letnega starčka, Ivana Orla, ki lahko prime še za vsako delo. Ta starček ima hudo bolnega sina Franca, ki mu je 60 let in je že četrto leto priklenjen na svojo posteljo, da se niti premakniti ne more brez druge pomoči. Toda njegova žena Marija vztraja, čeprav mora vse čistiti izpod njega, močno trpi, toda tega njemu ne pokaže, vse dela z veliko mero potrpežljivosti. Kar pomislimo, da je že za malim otročičem včasih neprijetno prati, pri takšnem bolniku pa je vse drugače. Te stavke sem napisala zato, ker bi bil starček vesel, če bi te vrstice prebral v časopisu, če bi mogoče bolnika obiskali bralci in mu morda napisali kakšno tolažilno pismo.

Marica Slemenšek,
Zekovec 51, MOZIRJE
KNJIŽNA NAGRADA

ZARADI KRATKEGA OVINKA

V naši krajevni skupnosti se nam je posrečilo izbrati nov odbor, v katerega imamo večje zaupanje, pa smo v naši vasi začeli graditi cesto. Želim, da bi bila kmalu končana, da bi jo z ženo dočakala in da bi žena dočakala svojo 80. letnico. V družini nam je zelo lepo, ker ne poznamo nobenega prepira, glede kmečkega dela pa itak ve, kako težko je v teh hribih.

Najbolj hudo pa je za naše otroke, višjih razredov osnovne šole, ki imajo do Laškega 9 km. Tudi zdravnik težko pride v našo vas. Že pred mnogimi leti je bilo obljubljeno, da bo avtobus vozil do Reke, pa se še zdaj obljuba ni uresničila. Pravi, da je ovira le kratek ovinek, mimo katerega avtobus ne more. Tako moramo vsi, pa tudi otroci, do pol poti peš in čakati na avtobus. Najbolj se mi smilijo otroci, ki stojijo tam v snegu in dežju premražen in bodo posledice čutili, ko pridejo v naša leta.

Karel Teršek,
Padež 9, LASKO
KNJIŽNA NAGRADA

VRAČAJO SE

Slabo uro od Smarja pri Jelšah leži zaselek, ki mu pravimo Borovje. Tu stoji tudi moja rojstna hiša. Na strmem rebro čepi še 7 lesenih koč, ki nudijo streho nekaj vaščanom. Za kmetovanje je zemlja tu preborna in preskopa. Pridelati je mogoče le nekaj sadja, krompirja in žita, tako da se pomizi na rebro ne prikrade lakota. Tu in tam se oglašajo v mračnem hlevu stara krava in godrnja kak pujske, po bregih pa brskajo za hrano kokoške.

V Borovje se da priti edino peš ali s skripajočim vozom, katerega kolesa tonejo v blatni cesti. Dobrih 500 metrov je do prve makadamske ceste. Borovljani so se težkega življenja že zdavnaj navadili. Vedo, da je drugod življenje lepše in boljše, toda vseeno ljubijo in obdelujejo vsak svoj kos mastne ilovnate zemlje. Nekoč so lahko živeli doma, danes pa jih je vse hitrejši tempo življenja prisilil, da so odšli v tovarne. Tudi midva z mamom vstajava zjutraj ob petih in se kljub mrazu, snegu, dežju ali blatu pogrežava v temo, kajti morava pravi čas ujeti črne vagone vlaka. Morajo jih ujeti tudi drugi, kajti stroji v celjskih tovarnah čakajo.

In vendar se ljudje vedno vračajo. Vračajo se na ljubljeno rebro, kjer jim je nekoč stekla zibelka...

Vidite, to je moja zgodba. Se več bi vam lahko napisal o usodi kraja, ki izumira in katerega ljubim tudi jaz. Zjutraj, ko z drugimi stopam po blatni poti, večkrat premišlujem, kako lepo je nekaterim mojim sošolcem, ki takrat še sladko sanjajo v topli postelji. Vseeno pa me znana sila vedno vleče nazaj v vas na zelenem rebro.

Peter Planinšek, gimnazijec

Brecljevo 28,
SMARJE PRI JELŠAH
KNJIŽNA NAGRADA

NIČ NOVEGA

V sredini, kjer delam, ni pravzaprav nič novega. Žal — vse je po starem tudi letos.

Vsako leto imamo le slaba dva meseca sezone, tekmovalci pa bi morali, če bi hoteli v redu napredovati, trenirati skozi vse leto. Lahko rečem, da se potikamo po Celju; enkrat na teden so nas sprejeli pod streho v telovadnici gimnazije, trikrat pa v malem bazenčku posebne šole, kjer voda ne sega veliko nad kolena in lahko hkrati za silo plava pet ljudi.

Lahko je bilo uganiti, da gre za celjski plavalni klub. Nikar ne mislite, da samo tarnamo. Vsi, kar nas je, smo še do lani delali z voljo in veseljem. Upali smo. Vključevali smo se v vsa slovenska in tudi jugoslovanska plavalna dogajanja in tekmovali. Zdaj pa smo opešali. Po Sloveniji rastejo zimski bazeni in tako pogoj za hitro kvaliteto rast tekmovalcev. Lahko rečemo, da bodo v letu 1975 imeli normalne pogoje za delo že vsi slovenski plavalni klubi, razen...

Zastavili smo si vprašanje: Kaj naj v teh razmerah še počnemo? Plavalci želijo pač plavati, tekmovalci morajo trenirati. Na to vprašanje si bomo morali odgovoriti čimprej, ker se spet bližajo tekmovalja.

LOJZKA MRAVLJAK
Plavalni klub NEPTUN,

Celje

NITI

»KLOŠMERL«

Priključujem se vaši nadvse spodbudni nagradni igri. Pošiljam vam prispevek, v katerem mislim povedati, da v našem lepem mestu Zalec ni javnega stranišča. Na delavnik se obiščejo ljudje v ta namen zdravstveni dom, kajti tudi v občinski hiši je ta intimni kotiček vedno zaklenjen. No, tako mora občan ob sobotah in nedeljah na kavico ali na kozareček naravnost v gostilno, če se želi olajšati.

MARIJA VOZLIC,
Migojnice, Griže

SAMO RUBEŽNIK

Lahko bi vam zapisala premnogo težavo, a kaj, ko jih nihče verjetno ne more rešiti. Marsikaj nas teži, marsikaj je narobe. Nekaj tega bom napisala čisto po svoje — po kmečko.

Mi živimo v krajevni skupnosti Zagorje, naša vas pa je oddaljena od Zagorja dobrih 20 minut in se imenuje Gaberje. Vas šteje 11 hiš. Smo čisto odrezani od cest in od nobene strani ne pride v vas, da ne hodiš do kolen po blatu. Zelela bi, da bi vsaj enkrat prišel kakšen novinar pogledat to naše ljubo blato, saj nihče ne pride k nam, razen rubežnik, če kateri od kmetov ne more plačati

davka. Pa bi jih laže plačevali, če bi iz zadrage v Lesičnem lahko pripeljali umetni gnoj, ali pa kaj drugega, da bi več pridelali. Tako pa vse nosimo v košu.

IVANKA ZALOKAR,
Gaberje, Lesično

KDO VE ZA NAS

Na obronku Konjiške gore leži vas Kamna gora po imenu. Tu živimo prijatelji vašega Novega tednika. Vas je majhna, kakšnih 20 hiš. Predvsem so kmetje, ki redijo v glavnem živino. Nad vasjo se razprostira veliko gozdov, iz katerih dobijo kmetje največ svojega dohodka. Veliko mladih je že odšlo od doma, da so si poiskali boljše življenje. Mnogi so v tovarni usnja v Konjicah, nekaj v Lesni industriji, precej pa jih je odšlo v tujino, pa se od tam vsako leto radi vračajo. Mnogi so rabili pamet in so si kupili stroje, s katerimi so si olajšali delo, ki ga na kmetih nikoli ne zmanjka. V naši vasi imamo tudi mnogo problemov. Nimamo trgovine, v šolo morajo otroci daleč; nekateri v Črešnjice, nekateri v Spitalič in nekateri v Slovenske Konjice. Zlasti je hudo pozimi, ko morajo mnogi tudi po uro in več do šole. Živila kupujemo v Spitaliču.

Obiščite nas kdaj!
ANGELCA MARKUSEK,
Kamna gora 20,
Loče pri Poljčanah

ZAKAJ SEM PROTI

Pri nas delajo novo cesto, pa mi ni po volji, ker so nam z zemljo zasuli vodo. Pred tremi leti sem naredila prošnjo, lanske leto so prišli in položili cev, po kateri naj bi voda spet pritekla. Pa je tekla voda tanko kot žganje iz kotla za žganjekuho, od lanskega decembra pa še kaplje ni več. Zakaj? Cev je previsoka, voda pa ni v zraku. To sem vam napisala zato, ker ne vem, kam naj se obrnem.

MARIJA VODEB,
Laze pri Sentjurju

Ste že videli kdaj takega gamsa? Vrli lovci v Andražu nad Polzelo so ga ustrelili, in to takega z zajčjo glavo! Foto: D. Medved (Če nam boste poslali tudi vi kakšno posrečeno fotografijo, jo bomo objavili in honorirali!)

Vsi prispevki na tej strani bodo honorirani, prav tako tudi vsi tisti, ki bodo še objavljeni.

PO TRAGEDIJI V CETISU

REZALNICA ŽIVLJENJ

Usodnega dne (torek) so se zadnjikrat sestali. Razgovor se je začel ob 13.30, torej pol ure pred začetkom dela popoldanske izmene. V pisarno Danija Pristovška so na željo oddelkovodje knjigovoznice v AERO, TOZD Cetis, Antona Mlinarja, prišli:

Radivoj Marković, Nada Povladič in Nada Povalec.

Vzrok: določene medsebojne težave.

Poskus: v prijateljskem razgovoru rešiti situacijo, ki je nastala.

Rezultat: uspešno so se razšli.

(Vsaj tako je izgledalo!)

Po popoldanski malici (okoli 17.30) je Radivoj Marković v mali rezalnici najprej pokončal Nado Povladič, nato zabodel še sebe in je za posledicami tudi ponoči umrl v celjski bolnišnici.

Nada je pokopana v Dramljah, Radivoj v Čupriji.

Do Marija Dobja, ki je malo naprej od Sveteljke Dramlje v šentfurski občini, je že kar lepo speljana cesta. Vsaj do Dramelj. Potem je treba po širše razoranem kolovozu, ki je bil na srečo ob našem potovanju suh. Levo in desno so se v soncu kopali vikendi in drobne domačije, spodaj po grapah in na senčnih straneh pa so se sramežljivo stiskale zadnje zaplate pred dnevi zapadlega snega.

Zadnji del poti, ki se je dvignila nekam proti hri-

bu, je bil črn. Pa ne samo zaradi leša, ki je silil iz blata, ampak tudi zaradi tragedije, ki jo tam gori v hiši Alojza in Ane Sabec, Marija Dobja 16, v teh dneh šele dobro zaznavajo in sprejemajo vase kot kruto resnico.

Pokojno Nado Povladič, 17, so iz hiše njenega starega očeta in matere odnesli na pokopališče v Dramlje. Odnegli zato, ker je svoje kratko življenje končala takorekoč na delovnem mestu v knjigovoznici celjskega Cetisa.

»Zadnje čase je oila ze-

lo odstotna. Ničesar nam ni zaupala ali povedala, kaj ji pravzaprav je,« je tarnala v črno oblečena mama Danica, na kiopi ob steni ji je nemo pritrjeval mož Franc, v nasprotnem delu sobe, kjer je pred dnevi ležala njihova Nada, pa se je stiskal ob veliko krušno peč prav tako v črno odet Franci (Nadin mlajši brat, star deset let) in s črnim metuljčkom, zapetim pod ovratnik bele srajce.

»Prej je bila živahna deklica, vsi so jo imeli radi. Prej je tudi veliko jedla, zdaj pa morda samo še kakšno jabolko.«

»Ko bi se vsaj prišel predstaviti domov, da bi ga videli.«

»Nekaj dni pred tragedijo je krožil po teh naših klancih. Vozil ga je baje nek taksist.«

»15. februarja (tri dni pred usodnim dogodkom — op. p.) sem ju videla (Nado in Radivoja — op. p.) v Tehnocomercatorju v Celju. Ko sem šla mimo njega, je tako grozno puhal cigaretni dim v mene...« je pripovedovala Nadina teta Vera. »Predvidela sem, da se to ne bo dobro končalo...«

»Smo nasprotovali, samo ko bi vsaj kaj vedeli. Vse mogoče govorijo. Ko bi vsaj prišel! Nimamo Nade!«

Tragedija. Nade, ki je končala osemletko in se zaposlila v Cetisu ni več. Zdaj počiva na dramelj-

skem pokopališču. Vsi nje ni so zaviti v črno, solze, nerazumevanje. Težko je vse to razumeti. To tudi sami vedo.

»Ampak nekaj je bilo vmes. Nekaj je bilo! Svarili smo jo, pa nič. Samo še jabolka je jedla.«

Pot nazaj je bila še težja. Ne zaradi ceste, ki je bila isto speljana, kot prej, ampak zaradi nečesa drugega. Prav o tem drugem pa lahko vsi raz-

Nadina teta Vera

mišljamo in vsi bomo našli tisoč variant za in proti. Dejstvo pa je, da Nade in Radivoja ni več.

Naslednji dan. Cetis. V vratarnici se pogovarjamo z Antonom Mlinarjem.

»Vsega imam dovolj. Zvečer teden ne spim. Vedno izpraševanje, takrat pa sploh nisem bil na delovnem mestu, saj sem delal popoldne.«

»Nekaj se je šušljalo po kolektivu in po našem

Nada Povladič

pravilniku ter svojem delovnem položaju sem jih poklical skupaj, da se pogovorimo. Prišli so. Bil je torek (usodni dan — op. p.) ob 13.30. uri. Nada (pokojna) je v glavnem molčala, pokimala je samo dvakrat, ko sem ji rekel, da jo bom z naslednjim dnem dal v drugo izmeno. Radivoj je bil bled in tih, spregovoril je samo ob koncu, če je komu kaj dolžan in da bo vse poravnal. Takoj je izlekel denar.«

»Razšli smo se v redu. Prijateljsko. Saj takšen občutek sem jaz imel takrat.«

»Po skupnem sestanku sem odšel domov, kajti delal sem popoldne, oni pa na delo. Ko sem proti večeru kegljal, so me poklicali in povedali, kaj se je zgodilo.«

Bilo je ob koncu malice (okoli 17.30 ure), ko je pokojna Nada prišla k Radivoju (med njima je nekaj zadnjih mesecev plantela ljubezen z vsemi dobrimi in slabotnimi plameni), v prostor velike rezalnice, kjer je on delal. Naprej lahko samo ugibamo! Končalo se je v sosednjem prostoru — mali rezalnici — kamor je vdrl delavec (ali več), ko je zaslišal (sreča, da je ravno takrat ustavil stroj) vpitje. Bilo je prepozno. Nada in Radivoj sta ležala vsak v svojem koncu prostora v mlaki

krvi. Radivoj še živi! Umrl je zvečer v celjski bolnišnici.

»S člani kolektiva sem se udeležil pogreba pokojnega Radivoja v Čupriji«, pripoveduje Anton Mlakar. »Saj veste, bilo je mučno. Starši namreč niso mogli verjeti, da si je sam zadal toliko «stihov»...«

Radivoj je bil vesten delavec, vedno pripravljen pomagati. Prav tako kot Nada. Radivoj je hranil denar, lepo je zaslužil, vendar je v zadnjem času veliko vabil na pijačo in tarnal, da ga nekaj boli. Veliko tablet je pojedel. V začetku februarja je hotel domov na dopust, pa si je naslednji dan premislil. Bilo je nekaj manjših «rukerčkov», vendar nič takšnega, da bi pomislili na tako tragičen konec.«

»Vse smo poskušali lepo rešiti, vendar povejte mi, kdo lahko pri lepem obrazu bere misli, si se skrivajo v glavi ali v glavah?«

Rezalnica življenja je kruta. Nade in Radivoja ni več. Ostaja pa vprašanje (ali več vprašanj), zakaj se je moralo nekaj takega narediti. Razmišljanja lahko vodijo v različne smeri in zaključke. Kljub temu, da to ne bo najbolj prijetno pa vseeno zapišimo: tragedije so bile in bodo. Najhujše so tragedije mladih.

STONE VRABL

Nadin oče, brat Franci in mama

VLOMILCI PRIJETI: PTIČKI SE VRAČAJO

Kriminalistični službi UJV Celje in Postaji malice Celje je v sodelovanju z UJV Maribor in Republiškim sekretariatom za notranje zadeve uspelo izslediti večjo skupino,

ki se je v zadnjih letih specializirala na večje vlome in tatvine po Sloveniji, večji del pa je bil storjen na Celjskem območju.

Gre za skupino sedmih

fantov, ki so več ali manj že dobro poznani delavcem različnih uprav javne varnosti in tudi drugim, saj so večji del življenja preživeli zaradi različnih kaznivih de-

ljanj po mladoletnih poboljševalnicah, zaporih in drugje. Gre torej za skupino, ki jo vodijo bratje Košec iz Celja. V skupini, ki so jo prijeli prejšnji teden, so:

Stanislav, Boris, Anton in Jože Košec, Ivan Kumelj (ima trenutno dvojno državljanstvo in je v Nemčiji) ter Ivan Hejmerle in Željko Kranjc (sta trenutno v vojski), vsi iz Celja. Ta skupina je po trenutno zbranih podatkih storila od novembra leta 1972 pa do konca leta 1974 okoli 70 kaznivih dejanj, od tega kar 61 vlomov. 46 kaznivih dejanj so opravili v Celju samem, štiri v celjski regiji, ostalo pa po različnih krajih Slovenije, enkrat pa so se podali tudi na pot v Zagreb. Skupina je delovala s po enim do dvema človekoma, kjer je bil glavni akter Boris Košec. Šlo je za med seboj dobro organizirano skupino (razumljivo, saj so prestali vse faze!), skrajno brezobzirno (celo napadi na osebe in poškodbe) in dobro pokretno. Imeli so širok radij delovanja, ki je bil raz-

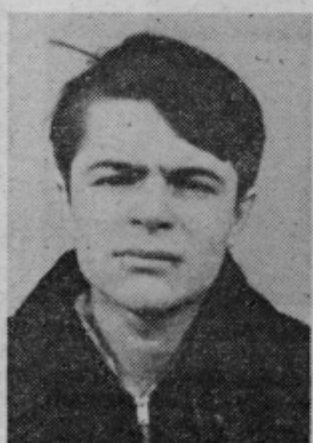
preden po skoraj vsej Sloveniji, vse to pa je t, zavlačevalo delo kriminal-tov, da bi jih že prej odk-

Vlomljali so povsod, raje pa v manjše tovarne odnašali vse tisto, kar je prišlo pod prste. Tako škoda prijavljenih ukrade artiklov okoli 13 milijonov starih din, škoda na objektivah okoli pet.

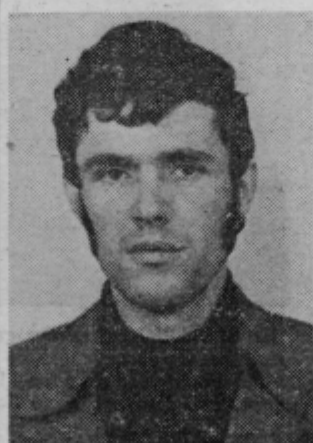
Večji del skupine, ki so prijeli, je prišel navzkriž zakonom že leta 1960, to ko so bili še otroci. Od krat dalje so bili v kazenskih postopkih skoraj vsi leto in notena kazen jih spametovala, da bi po vrvi na prostost začeli z malim, poštenim življenjem. Morda jih bo spametov kazni, ki jim jo bodo izrekli sodniki v Mariboru, kjer skupino tudi prijeli.

Borislav Košec

Anton Košec

Stanislav Košec

Jože Košec

TRMASTA CILKA IZ BUČ

DOM BREZ LUČI

V beležnici srečanj, s katerimi smo prišli obo gateni iz Buč, je ostala še Cilka, Počivavšek se piše. Na njo so nas opozorili krajanji češ, hiša se ji ruši, pa noče iz nje. Z razumevanjem so govorili o njej, radi jo imajo, čeprav včasih ne razume, da ji hočejo dobro. Pomagajo ji, podprli so ji edino izbo, kjer prebiva ona in njena 75 letna in močno oglušela sestra Ana. Cilka pa ima v verigi let, osemdeset členov. Ne kaže jih in zdrava je kot dren. In malce svojeglava je tudi.

Ko se je postavila med podboje vrat, ki komaj še prinašajo težo let, je segla do vrha. Streha njene hiše, kjer le stanuje, se je usločila, potres pa je razmajani stavbi dodal piko na i. Kot da bi zemeljske sile sklenile, da bodo revežem na Kozjanskem s tem pripomogle do novih domovanj! Nekaterim se bo želja uresničila, drugim bodo to preprečile objektivne možnosti, tretji pa spet nočejo zapustiti skromnih kočic, čeprav jim ponujajo nove, lesene brunarice.

Tudi Cilki in Ani so jo, pa je Cilka na kratko odrezala. »Tja že ne grem, ker ne bo notri elektrike. Popravite staro.« In so jo. Edini strop so ji podprli z lesenimi tramovi in ostali sta tu. V grapi, kamor le redko posije sonce, Tistega dne je kolovoze sonce le delno osušilo, pot, ki je vodila do Cilkinega doma, pa je bila podobna čokoladni masi. V njej so ostali čevlji in Cilka se je temu od srca nasmejala.

Ona nosi visoke škornje, je dejala, »leti in zim« in se nagajivo ozirala v naše nizke čevlje.

Brunarico bi ji postavili na sončnem gričku, tik nad zdajšnjo domačijo. Pa noče, ker ne zaupa, da je ne bi ogoljufali. »Rečejo že, da mi bodo napeljali elektriko, potem pa je ne bodo. Jaz pa ne morem brez nje, pa tudi brez vode ne. No, pa tisto bi že prinesla.« Ruto pod brado čvrsteje zategne v potrdilo, da resno misli.

Edina kravica je zatulila v hlevu. Cilka je hitro vstala, da jo nakrmi. Ima tu prašička. In to je tudi vse bogastvo, ki ga še ima in ji ga uspe ohraniti. Lačni živalci ne bosta, saj se v kozolcu sončijo vrste koruznih storžev. Ponosno se ozre Cilka nanje in pove, da se je včasih tam bohotila pšenica. Zdaj kruh kupuje, ker pšenice ne seje več. Dva hektara zemlje ostaja neobdelane, ker je premalo pridnih rok. Cilkin se še čvrste,

a so le ene same, ker sestra Ana ne zmore nobene dela. V zadnjem času se ji je omračilo celo um. Samo na smrt še čaka. »Prišla bo, prišla, obleko imam že pripravljeno,« je tulila v prostor.

»Dokler sem zdrava, bo še šlo, ne vem pa kaj bo, če bom jaz onemogla pred Ano,« se je spraševala Cilka. Imam 30 starih tisočakov starostne pokojnine, pa je malo. Da bi nekaj vsaj za Ano še dobila. Veliko zmečem za zdravila, za sestro. Jeva, kar pridelava. Če sem za sebe kupila od leta 1950 pet kilogramov govedine, pa je veliko. Le ob največjih praznikih je meso pri hiši. Prašička pa, ki ga zredam, porabim kadar imam kakšne delavce.

O njej in njeni sestri smo se pogovarjali tudi s krajanji iz Buč. Povedali so, da bodo posredovali socialni komisiji v Smarju Cilkin primer. Dejali so nekako takole — če bi pustila Cilka zemljo prepisati in se bi občina

vkupila na zemljo, bi šlo lažje. Potem sploh ne bi bilo problemov. Drugače pa je težko. Lahko dobi samo socialno podporo za sestro, to pa je največkrat premalo. Pri nas so socialno podpore nizke, največ dobe 60 tisoč dinarjev. Saj naši ljudje res ne potrebujejo veliko, ker so skromni, pa vseeno je težko živeti. Ne, dokler bo Cilka še tako pri sebi, bo še šlo, le da tako muhasta ne bi bila,« so zaključili optimistično.

Cilka pa vztraja v globači, kamor ne pelje nobena pot. Tista, po kateri prideš do njene hiše in pelje še naprej do sosedne, ni vredna tega imena. Materiala za novo hišo, ki jo gradi sosed, ne morejo po njej več dovažati.

Cilka pa trmoglavi po kmečko. Tako so včasih rekli takšnemu obnašanju. Casi so se spreminili, miselnost pa je ostala. Cilka se je trdo oklepala in sosedom, ki ji ho-

čejo dobro in so ji že pomagali, ne zaupa. Tramovi v podpori izbi ponoči ječe. Vmes se mešajo Anine tožbe, da jo bo kmalu vzelo. Drenova grča, iz katere se je izvila Cilka iz Buč, je poglajala globoke korenine. Nč jih ne omaja, niti življenje, ki se razlikuje od nekdanjega in poganja na vasi nove kalle.

Cilka je zaprta v slo-nokoščeni stolp svojega

»prava«, kjer se s prijaznostjo ne pride blizu. Ste-na nezaupanja je previsoka, zato tudi pravih rezultatov še ni. Če bi se Cilka čisto otajala, bi jesen življenja preživela v ljubki, majhni brunarici. Pa še njena bi bila! Mor-da pa bodo nezaupljive ve-zi kdaj, čez čas, v njej le popustile in tedaj, sovaš-čani pomagajte ji! Njeni Ani pa že prej.

ZDENKA STOPAR

KAKO PEŠCI V PROMETU?

V novem »prometnem zakon«, ki je bil sprejet ob koncu lanskega leta, so svoje mesto dobili tudi pešci kot enakovredni udeleženci v prometu. Tako o hoji pešcev govori »Zakon o temeljnih varnostih cestnega prometa« na straneh 45, 46 in 47 od člena 91 do 97. Zakaj to pismo? Predvsem in samo zato, ker so nekateri pešci začeli na vseh koncih izrabljati nov zakon in ga tolmачiti po svoje. Prilastili so si več pravic, kot si jih lahko in v skrajni fazi ne upošteva, da se navsezadnje

morajo le oni prilagajati prometu, ne pa promet njim, kajti tako bi prišlo še do večjega oviranja.

Poglejmo tretji odstavek člena 96: »Na zaznamovanem prehodu za pešce, na katerem promet ni urejen s svetlobnimi prometnimi znaki in tudi ne z znaki, ki jih daje pooblaščen oseba, mora pešec, preden stopi na prehod, paziti na oddaljenost in hitrost vozil, ki se mu približujejo.

Pešec, ki na zaznamovanem prehodu ravna v na-

sprotju z drugim in tretjim odstavkom 96. člena (tretjega smo citirali — op.p.), se kaznuje takoj na mestu s denarno kaznijo 20 din (člen 209/10). Če je bila s prekrškom povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nezgoda, se pešec kaznuje s denarno kaznijo od 50 do 300 din.

Zakaj smo citirali ta člen? Predvsem zato, ker si pešci razlagajo nov zakon tako, kot da so popolni gospodarji na zaznamovanem prehodu

in da jim mora vsak avto ustaviti. Potem se dogajajo kaj čudne stvari: počasna hoja čez prehod, prižiganje cigaret na prehodu in podobno. Da bi to odpravili ali vsaj ublažili, so lani delavci milice izvedli že nekaj manjših akcij z namenom, da opozorijo pešce na njihove resnične pravice in dolžnosti. Podatki so zaskrbiljoči, kajti zelo malo je bilo takšnih, ki bi se držali nekih pravil. Še najbolj disciplinirani so najmlajši, ki hodijo v nižje razrede osnovne šole, medtem ko starejši že postajajo objestnejši, kljub temu da bi morali biti za vzgled.

Tudi Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri Občinski skupščini Celje je lani natisnil pet tisoč letakov z opozorili za voznike motornih vozil, koles in mopedov ter posebej tudi za pešce:

»Pešci naj za hojo uporabljajo pločnike, kjer teh ni,

pa skrajno levo stran ceste. Ne stopajte iznenada na cesto! Predno prečkate cesto, se prepričajte, če je prečkanje varno. Cesto prečkajte na označenih prehodih, kjer teh ni, pa na preglednih delih ceste po najkrajši poti. Na semaforiziranih križiščih upoštevajte svetlobno prometno signalizacijo in prečkajte cesto le pri zeleni luči.

Z akcijami za vzgojo pešcev v cestnem prometu bodo nadaljevali tudi v letošnjem letu. In če se pešci zavedajo svojih pravic, se morajo tudi dolžnosti. Predvsem pa ne izsiljevati prednosti povsod tam, kjer to ni trenutno mogoče. To velja zlasti za zaznamovane prehode brez signalizacije v prometnih konicah, ko posamezniki kot ovce skačejo na prehod, avtomobilisti pa z nenadnim ustavljanjem ovirajo tudi druge. Zato se ne razburjajte, če boste kdaj morali odšteti kakšne dinarčke zaradi nepravilne hoje po cesti!

TONE VRABL

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

SALON

HUMOR ZA 9 DOHTARJEV

Pred tedni je v našo redakcijo priromalo takole pisemce:

»Čital sem v vašem tedniku, da prihaja reporter na željo tudi na dom. Zelo bi rad, če bi me v prihodnjih dneh obiskal. Imam mnogo šal in burlesk, ki bi jih rad otel pozabi. Veste, star sem 77 let, nepokreten, preko dve leti v postelji in je samo še vprašanje časa, kdaj me bo stisnilo. Zato, prosim, ne odlašajte, mislim, da se vam bo splačalo. Ivan Deželak«.

Nismo predolgo odlašali. Pa ne zato, da bi se bali, da bo Ivana Deželaka res »stisnilo«. Želeli smo izvedeti, kakšen je možak, ki po več kot dveh letih neprestanega ležanja v postelji ohranja toliko življenjskega humora, ki veje iz vsake zapisane vrstice.

Oprtal sem si torbo s fotoaparatom, vzel beležnico in odhitel v Marijo Reko pri Preboldu, kjer domuje vedri Ivan Deželak.

Strmo se je vila pot navkreber do hiše številka dve, kjer je našel svoj kdo-ve-kateri-že dom naš vedri Ivan. Pred hišo pozdravljata dva orjaška ovčarja. Psi so bili vedno Ivanova ljubezen. In v hiši. Prva me pozdravi Ivanova druga žena, za njo še hčer, jaz pa vse bolj radoveden, kakšen je Ivan Deželak. Končno mi dovolijo, da vstopim v izbo, ki je Ivanov drugi dom že dolgi dve leti in

več. Astma ga daje. Astma in omotica, ki mu ne dovoli, da bi vstal. V kotu izbe je televizor. Na nočni omarici ob postelji grmada časopisov in revij, med njimi razmetane škatlice s tabletami, kozarček malinovca. Na steni risba, ki prikazuje Ivana v mladih letih, ko boža enega svojih ljubih pslov. Ob vratih se iz štedilnika rahlo dimi. In na postelji Ivan Deže-

lak, sedeminsedemdesetletnik, veder, nasmejan, s prešernimi brčicami in živahnimi očmi, ki so se zavrtale vame kot rentgenski žarek. Opravičim se, da motim.

»I, kaj bi to,« me pouči Ivan. »Časa mi ne manjka, saj imam šele 77 let. Tole bom pa že kasneje rešil,« mi pove, ko odloži zadnjo številko KIH. Križanke so njegov verni drug.

Ko pokliče ženo, vstanem, da bi stopil ponjo.

»Saj ni treba,« me pokara. »Imam telefon«. In res ga ima. Prav posrečenega. Poprime palico in potolče z njo po tleh. In ko se trenutek zatem pokaze žena, me vnovič pouči. »Ste videli, kako dobro deluje moj telefon.«

Povprašam ga, če je vselej tako razpoložen in pove mi, da je za humor vedno, saj ta zdravi boljše kot devet dohtarjev. In ko ga povprašam, če mi pove kakšno šalo, mi brž odvrne: »Sem mislil, da boste vi kakšno povedali. Vidim, da ste nabriti. Kar precej jih morate imeti za ušesom.«

Takšen je Ivan Deželak. Poln drobnih, iskrih domislic, ki mu burijo duha. Telo mu nagaja, noge ga več ne neso. Um pa je bister, veder, hiter. Na vsako besedico ali stavek hitro reagira in vrne zbadljivko, še preden se za-veš. Izpod gostih obrvi in bele kapice, ki jo vselej nosi, da ga ne zebe v glavo, bleščijo hudomušne oči. Brki nagajivo poskakujejo, ko stresa domislisce.

»Mi boste povedali kaj o sebi,« brž povprašam.

»Bom, le tistega, takoj po rojstvu se ne spominjam več,« mi urno pove. In nato prične stresati vsele in žalostne iz svoje ga življenja. Kdo ve katerih je bilo več. Najbrž hudih, vendar je Ivan Deželak že tak, da sleherni stvar hitro obrne na šalo. Urno pove, da je iz Marija Gradca pri Laškem, da je obredel podolgem in počez dobro polovico sveta. Da se je učil za peka, bil piccolo, železničar, železar, delal pri zidarjih, služil na podmornici za rajne Avstrije, se z Madžari tolkel za naše Pomurje...

Kdo bi naštel vse zanimivosti, ki jih kar mimogrede stresa. In vmes številna imena krajev, ljudi, letnice, madžarske pslovke, pa avstrijski doviti, posmehljiv dokaz o bistrosti, ki ne peša. 22 zaposlitev je imel Ivan Deželak. Čeprav pravi o sebi, da je bil uradnik, bi

že težko našli službo ali delo, ki ga ni vsaj poskusil.

HUMOR JE REŠILNI PAS ZA PLAVANJE PO REKI ŽIVLJENJA (W. RAABE)

Težko je predstaviti človeka kot je Ivan Deželak. Zdi se, da ima sto obrazov. Lahko bi pisal o tem, kako je bežal iz madžarskega ujetništva. Pa o tem, da so ga povsod in vselej cenili zaradi pridnosti pri delu in mu metali polena pod noge zaradi urnega jezika, ki je znal bridko zadeti na občutljivo mesto. Lahko bi pisal o krizi v stari Jugoslaviji, ko je menjaval službe hitreje kot obleke, pa nikoli ostal brez kruha... Omarsicem bi lahko pisal, pa vendar menim, da nič ne zasluži takšne pozornosti, kot duh, iskri duh vedrega Ivana, kot sem ga sam pri sebi pričel imenovati. Tisti domač in topel duh človeka, ki ga odlikuje zdrav humor. Humor, ki je Ivanu pomagal, da se je obdržal pri težkem in napornem plavanju po reki življenja.

Ne pomni, kdaj je pričel zbirati šale in humoreske. Najbrž jih je »pobiral« že od mladih nog in jih gojil v sebi, ter se ob prešernem in nagajivem smehu naučil marsikatero bridke življenjske izkušnje. »Ni vsaka šala šala,« pravi. »Šalo je treba razumeti. Veliko nas nauči.« Šele pred meseci si je dejal, da je škoda, da nekatere od šal, ki se mu rojevajo in na katere je naletel v svojem življenju umrejo. Sedaj se tudi sredi noči prebujajo, ko mu v snu šine v glavo kakšna okrogla. In takrat si takšne zgodbe beleži. Pa kaj bi vam pisal o teh zgodbicah. Raje si jih nekaj preberite.

In še to. Danes objavljamo le nekaj Ivanovih domislic. Gotovo pa bomo v tedniku še našli prostor za kakšno.

O hlapcu

Zjutraj gre gospod buditi svojega hlapca, pa ga najde na tleh poleg postelje. Brž vpraša: »No, kaj si iz postelje padel, da na tleh ležiš?« Hlapec pa: »Ja, se mi je zdelo, da je nekaj zaropotalo, pa sem si mislil, kaj me briga!«

Ustrašu sm se

Bilo je še v stari Avstriji, ko so bili v naših

kraji še nemški krajevni in ulični napisi. Pride kmetič na Bled, zagleda na vogalu hiše tablo in ker ni mogel prebrati nemškega napisa brž povpraša mimoidočega: »Vi, gospud, kaj pa piše na tej tabli?« Možakar odvrne: »Strasse am See« (Cesta ob jezeru). Kmetič začuden obstane. Brž pohiti za možakarjem in vpraša: »Vi, gospud, kaj se je pa zgodil pr vaš hiš, da piše Ustrašu sm se.«

Diplomatska

Na zboru diplomatov je bil tudi neki mlad diplomat, ki se je vedel zelo snobovski in se nenehno silil v ospredje. Poleg je stal star, izkušen diplomat, ki mu je jelo iti obnašanje mladega zelo na živce. Ko se ta ravno mimo njega rine v ospredje, ga zgrabi za roko. Mladi diplomat začuti roko na sebi in brž skuša izkoristiti priliko, da bi kolega blamiral. »Vi imate pa grobo roko. Za mlatiča bi bila primerna.« Pa pravi starejši: »Na vsak način. Cepca že držim v roki.«

Kdo je bolj pameten

Neki kmet je kupil dva osla, mladiča in starega, velikega osla. Pa ga pobara sosed, kateri osel je pametnejši. Kmet odvrne: »Vsekakor starejši.« »Nak, ne bo držalo. Mail je bolj pameten, ker stari je večji osel.«

Knjiga ne pomaga

Gre župnik skozi vas, pa vidi ob potoku žensko,

ki pere. Na župnikovo vprašanje, kaj počenja, odvrne: »Možev gate perem. Vedno mislim nanj. Ne morem ga pozabiti. Tako dober je bil.« »No, Mica, potolaži se. Dal ti bom knjigo, v kateri vse sorte stoji. Z njo se razvedriš in pozabiš.«

Župnik izpolni obljubo. Čez nekaj dni ga potspet zanese ob potoku in spet zagleda Mico, kako pere.

»No, Mica, kako je kaj. Se vedno pereš možev gate?«

»Ja, ja, ne morem ga pozabiti.«

»Saj sem ti vendar dal knjigo. Si jo prebrala?«

»Brala, brala. Ampak v knjigi ne stoji tisto, kar je v teh gatah stalo!«

Zabava

Gračak je pripravil zabavo. Sredi pira se znajde dama in mladenič v dolgem hodniku, kjer je bila globoka niša. Mladenič vzdihne: »To bi bil prostor, če bi ne bili vi.« Dama pa žalostno: »Da, da, to bi bil prostor, če bi vi ne bili.«

BRANKO STAMEJCIC

V SMEHU LEŽI KLJUČ, S KATERIM SPOZNAVAMO ČLOVEKA (CARLYLE)

PODČETRTEK

JERA - STO LET V MARCU

Pionirji iz osnovne šole Podčetrtek sporočajo, da bo njihova varovanka Sinkovičeva mama 2. marca 1975 stara 100 let.

Jera Sinkovič je bila rojena 2. marca 1875 v Imenem pri Podčetrtku. Mož je bil rudar. Z njim je šla s trebuhom za kruhom v Nemčijo in Francijo. Mož ji je v tujini umrl, njo pa je srce vleklo nazaj v domovino. V domači kraj se je vrnila pred štiridesetimi leti.

Večkrat nam reče: »Povsod je lepo, a doma je najlepše.« Sedaj živi pri svoji hčeri Kristini, ki je partizanska vdova. Mož je padel leta 1944 v partizanih. Ostala je sama s šestimi otroki. Vse je lepo vzgojila in jih spravila k poštenemu kruhu.

Ko je Jera Sinkovič slavila 99. rojstni dan, smo pionirji obljubili, da bomo organizirali akcijo, da dobimo Jera in Kristina v hišo vodo in elektriko. Akcija je uspešna. V hiši je že zdrava pitna voda in petrolejka se je umaknila električni luči. Pohvaliti moramo Dravske elektrarne iz Maribora, saj so njihovi monterji napravili brezplačno celotno električno napeljavo. Zunanjo napeljavo je tudi brezplačno izvršilo Elektro Celje. Prispevka za priključek niso zahtevali. Tudi Krajevna skupnost Pod-

četrtek ni zahtevala prispevka za priključek na vodovod. Za stoletnico naše mame bo v Ponedeljek 3. marca 1975 ob 11. uri na njenem domu velika slovesnost. Radi bi ji kupili pralni stroj, hčeri Kristini, ki je že tudi stara preko 60 let, pa bi radi podarili električni mlin, da ji ne bo več treba mleti koruzo na žrnije.

Nekaj denarja bomo zbrali sami, nekaj pa bodo prispevali dobri ljudje. Če želite prispevati, vas prosimo, da denar nakažete po položnici na naslov OSNOVNA SOLA PODČETRTEK, ODBOR ZA VARSTVO OSTARELIH IN OSAMELIH V NAŠEM SOLSKEM OKOLISU.

Predsednik odbora: učenka Hermina Košak

POTREBUJETE MORDA

EKSPRESNO IZDELAVO VAŠE FOTOGRAFIJE?

POTEM SE OGLASITE V

FOTO STUDIO — ZORKO

Zidanškova ulica 32 — CELJE

ŠPORTNE
VESTI

KOŠARKA:
MLADINKE ŠSD
KAJUH

V finalnih tekmah za naslov področnih prvakinj SSD v celjski regiji so se spoprijele mladinke iz celjske in velenjske gimnazije ter pedagoškega šolskega centra iz Celja. Po prikazanih igrah nismo prisostvovali kvalitetnemu napredku ženske košarke v celjski regiji. Zasluženost so sicer zmagale mladinke iz celjske gimnazije, vendar bodo morale do republiškega prvenstva še precej vaditi, da bodo izboljšale svojo formo. Res je, da tokrat niso nastopile v najboljši sestavi, kar pa ni opravičljivo za dokaj skromno prikazano znanje.

Vrstni red: 1. ŠSD Kajuh, 2. PSC in 3. gimnazija Velenje.

K. JUG

ATLETIKA:
80 NA KROSU
KLADIVARJA

Pred nastopom na republiškem prvenstvu je AD Kladivar priredil pregledni društveni kros. Nastopilo je nad 80 atletov in atletkaj vseh starostnih kategorij z izjemo članic. Pri pionirkah je zmagala POTEKO iz Vojnikarje pred TERŠKOVO in POTUSKOVO (Vo). Pri pionirjih je bil zmagovalci DOKLAR, sledila pa TRNOVSEK in HUDOVARNIK. Pri mladinkah je bila najboljša BLATNIKOVA pred BUNDERLO in VIHERJEVO. Pri mladincih je zmagal VUKSANOVIC pred GABROM in SKAFARJEM. Pri članih je LISANIN premagal UKICA, Metalc, škakalci in sprinterji so se spoprijeli posebej, kjer je zmagal ILOVAR pred SJEKLOČO in KOCUVANOM. In še vrstni red veteranov: 1. Kelenc, 2. Primožič in 3. Jug. Kako bo na republiškem prvenstvu? Upajmo, da bo AD Kladivar postavil v vseh kategorijah svoje ekipe tako tudi pri članicah.

K. JUG

KOMISIJA ZA MEDSEBOJNA RAZMERJA
PRI TRGOVSKEM PODJETJU

VINO ŠMARTNO OB PAKI

RAZPISUJE NASLEDNJA PROSTA DELOVNA MESTA:

SKLADIŠČE CELJE

2 TRANSPORTNA DELAVCA

za razvoj

POGOJ: STAROST DO 30 LET, PO MOŽNOŠTI IZPIT C KATEGORIJE.

ZA SKLADIŠČE ŠMARTNO OB PAKI

2 TRANSPORTNA DELAVCA

za razvoj

NASTOP SLUŽBE JE MOZEN TAKOJ, OZ. PO DOGOVORU.

Komisija za razpis prostih delovnih mest pri

OKROŽNEM SODIŠČU
V CELJU

objavlja prosti delovni mesti:

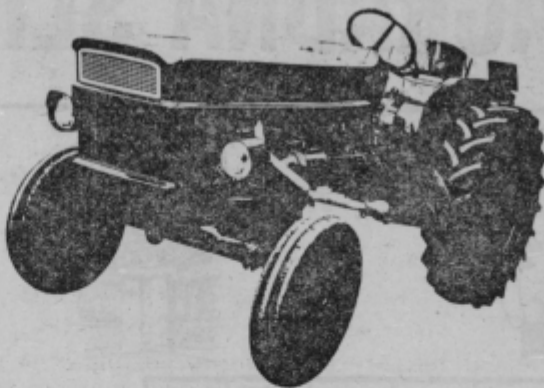
1. RAČ'INSKEGA REFERENTA
2. STROJEPIŠKE

POGOJI:

pod 1.: srednja šola in 3 mesece poskusnega dela, pod 2.: srednja ali nepopolna srednja šola in tri mesece poskusnega dela.

Stanovanj ni.

Pismene ponudbe, taksirane z 2,00 din upravne takse ter dokazili o šolski izobrazbi in življenjepisom je poslati predsedništvu okrožnega sodišča v Celju v 20 dneh po objavi.

agrotehnika

V naši blagovnici v Celju vam nudimo!

Traktorje FIAT tip 350 in 300 (za devizna sredstva).

Vse stroje za spravilo krme proizvodnje SIP Šempeter.

Kvalitetne trosilce umetnih gnojil VICON in FERTI.

Razne vrste plugov in bran ter drugih strojev za obdelavo zemlje.

Poleg tega lahko pri nas dobite razne stroje in orodje za potrebe v kmetijstvu, v vašem vrtu in tudi vsa kemična zaščitna sredstva, ki jih potrebujete pri negi in varstvu rastlin.

Obiščite nas v Celju, Aškerčeva 19.

Zahtevajte pismene ponudbe!

Prodamo

gasilski kombi

VOLKSWAGEN

v voznem stanju

LICITACIJA

bo v nedeljo, dne 9. marca 1975 v gasilskem domu v Vrbju, in sicer ob 9. uri za društva, ob 10. uri pa za privatni sektor.

Gasilsko društvo Vrbje

»KLIMA«

industrija
aeroterminičnih
naprav Celje

objavlja

PRODAJO RABLJENEGA TOVORNEGA AVTOMOBILA KOMBI

ZNAMKE »VW«

Interesenti za nakup naj se osebno zgledajo pri vodji skladišča gotovih izdelkov »KLIMA« — Delavska cesta številka 5, Celje

MARIJA KOZMUS

O PUSTU IN DRUGIH ŠEGAH

Smeli boste za našo svetlo kljuko prijeto, vendar nam boste poprej na nekaj vprašanj odgovorili.

Včasih je bilo najprej vprašanje, kdo jih je med potjo najprej srečal. Če se je ženinov starešina znašel in odgovoril, da jih je srečala zlata zora ali jutranja zarja, je bil odgovor pravilen. Večkrat so stavili tudi kakšna vprašanja iz svetega pisma, npr. kako je bilo ime ženin in nevesti na ohceti v Kani-galileji in še kaj podobnega. No, ta različna vprašanja so dala ženinovim svatom precej misliti, da se pred nevestinimi dostikrat še nepoznanimi svati, niso zaradi nepravilnih odgovorov osramotili. Včasih pa so jim tudi kar kmalu odprli ali celo brez vprašanj, posebno, če je nevestin starešina videl, da ima zunaj tekmeča, ki ga ni mogoče ugnati v kozji rog.

No, ko so jim vrata odprli, je najprej na prag prišepala starejša (zamaštrana) ženska, po navadi je bila to ena iz kuhinje. »Tole imamo, pravi starešina, ali bi bila za vas?« Pa se oglasi godec: »O, ta bo moja, ženin, ti si pa e drugo izprošil. Prosijo še za eno, pa se prikaže na pragu družica. Zdaj pristopi tovariš, rekoč: »Oče starešina, bala bi bila pravšnja za mene. Anka, ali doš moja?« In si jo pridrži. Zenin je še vedno sam, zato zopet nadaljuje starešina: »Mi vemo, da hranite za nas še eno, lahko rožico, zaradi katere smo mi danes tako dolgo pot naredili. Prosimo vas še za tisto.« No, in zdaj pripelje na prag vojarna nevesto. Zenin ves srecen pristopi, jo objame, nakar starši povabijo vse v hišo za pogrnjeno mizo.

Družica ima že pripravljene svatovske šopke. Vsakemu poročenemu ga pripne na desno stran, le ženin in tovarišem na levo.

Nevestin starešina naredi poslovljni govor za nevesto. Če kdaj, se ta trenutek nikjer ne manjka solza. Nevesta se je poslovlila od vseh po vrsti, ki so ostali doma, nazačnje pa sta oba z ženinom pokleknila pred starše in prosila za materin blagoslov. Godci so še ubirali svatovsko polko, da bi na ta

način pomagali udušiti solze in nevesta je morala s svati pred oltar.

Poročni obredi so se vršili po navadi vedno med mašo ob ponedeljkih ob deseti uri. Mimogrede naj omenim, da so bile tarife za plačilo porok različne. Večji kmetje so morali plačati za poroko 1,05 goldinarja, mali kmetje — kočarji 0,31 1/2 goldinarja, in hlapci 0,21 goldinarja.

Ko je duhovnik zaključil mašo in poročne obrede, je na koncu blagoslovil še štefan vinater, je on sam najprej nazdravil novemu paru, potem pa še vsem svatom. Tista oseba, ki je prinesla s seboj vino v cerkev, je prinesla tudi nekaj dobrot iz kuhinje, katere je morala potem nevesta deliti pred cerkvijo revežem in beračem, ki so ob takih priložnostih radi prihajali v cerkev.

Ko so se svatje z godbo in veselim vriskanjem vrnili nazaj domov, so obhajali ohcet na tem domu navadno do srede zjutraj. (Ohcet se je obhajala najprej vedno na tistem domu, od koder je nevesta ali pa ženin odšla na drug dom). V ponedeljek so se prihajali ostali povabljeni, tako da se je do večera nabralo od 40—50 gostov.

Opolnoči je nevestin starešina, ki je imel v tej hiši glavno besedo, naredil lep nagovor mlademu paru, nakar je »vojarna« odpela nevesti venček iz glave, ga položila na za to pripravljen krožnik in začelo se je zbirati nevesti »na dar«. Godci so začeli igrati in svatovščina peti nalašč v ta namen zloženo pesem: »Starešina je tudi djal, da bo desetico gori dal, le darujete, le darujete mladi nevesti«. Medtem je starešina že položil svojo desetico (ali srebrnik za 5 kron) na krožnik in ga podal ženinovemu starešini. Vsi svatje so morali dati toliko kot prvi starešina, za ostale povabljene goste pa je bilo vseeno, koliko je kdo daroval. Ko je krožnik z venčkom priromal krog in krog nazaj do starešine, je le-ta zopet z izbranimi besedami izročil krožnik z venčkom in denarjem žentnu in nevesti. (Po takratnih navadah sta si po-

tem mlada dva za ta denar kupila kakšno živinčce).

Godci so zaigrali solo za mladi par, kuharica pa je takoj nato morala poslati na mizo pečeno kuretino. Zatem je bila še »larma« (pobiranje denarja za godce). No, ti so si po navadi večkrat izmislili kakšno, samo da jim je priletel goldinarček v žep.

Navadno so v torek dekleta prinesla pogače. Pogača se je imenoval velikanski hleb mlečnega kruha, ki pa je bil lepo garniran, ali pa velik šarkelj, lepo okrašen, pozneje pa so pekli tudi v raznih modelih, npr. srce, ali pa jagnte. Pogačo je moral imeti starešina, tovariši, družica, pa tudi ženin, če je ostal, ali pa nevesta, če je ona prišla k hiši. Za pogače so imeli muzikantje veliko skrb. Včasih so šli že naproti, če so vedeli, iz katere smeri bo katero dekle prineslo. To so si godci šteli v veliko čast, če so pred dekletom, ki je nosilo pogačo, priigrali v hišo. Sicer pa so bila dekleta zvitja, pa so prišla čisto iz drugega konca, da jih godci niso opazili in prinesla neopazno pogačo v hišo. Godci so se čutili osramočene, saj pa so tudi do konca ohceti bil tarča zaradi svoje nepazljivosti.

Proti koncu ohceti so rezali pogače. To delo sta opravila obe starešini. V dolg stol (klop) so trdno zapicili veliki nož. Pogačo so potiskali v smeri ostrine noža naprej po sredini. Godci so igrali, svatje pa so peli: »Le režite jo po sredi, dajte jo sosedu, le jo režite, le jo režite oče starešin«. Medtem je bila sredica že odrezana. Svatje so zapeli drugo kitico, ki se je nanašala na kuharico. Drugo sredico so oddelili za kuharico, tretjo pa kot delež muzikantom. Na ta način so razrezali vse pogače in od vsake so dobili imenovani svoj delež. Krajec pogače so razrezali na rezine in vsakemu v hiši je nevesta ponudila kruh v znak, da bo radodarna gospodinja in bo pri hiši vedno dovolj kruha.

In zdaj še eno »poglavje«, ki je še v današnjih časih ponekod znano. Ko se bliža konec ohceti, se preobleče-

ta godca v berače ali cigane, stakne ta kje pod streho star lončen pisker, pa še nekaj kuhinjskega orodja (vile in grebelce in pečni valjar), prineseta v hišo med svale in vržeta po tleh. Lonec se seveda razbije, zato ima vzrok, da začneta svatom razlagati, kaj ose so kuharice-ta čas, ko so pripravljale gostom jedila, obrabile in vse bodo morale nadoknaditi, a nimajo denarja. Zdaj se začne »larma« za kuharico. To delo pa navadno opravi eden od godcev. Kar v star klobuk pobira od svatov denar in priznam, da se je marsikje nabral lep šop bankovcev, katerega so takoj izročili kuharici. In še polka ali valček — šolo za kuharsko osebje.

S tem je bilo konec ohceti, počasi so se začeli svatje odpravljati na nov nevestin dom. Slovo od doma je bilo vedno najtežji trenutek.

Na ženinovem domu so že nestrpnost pričakovali svate. Ko so zaslišali godbo, so vaški fantje že streljali z močnarjem svatom na čast. Pred vrati so jih pričakali že vsi povabljeni s starši na čelu. Ko so se z nevesto prirčno pozdravili, ji je mati dala v roke kruh in ključke z namenom, da ji prepušča gospodinjstvo. Ponekod so imeli navado, da so nevesto prenesli čez prag v hišo, to pa zato, da ne bi uhajala iz te hiše.

Nesel jo je ženin sam. Sicer pa je bilo tudi v navadi, da ves teden ni smela nazaj domov. Sele potem sta odšla z ženinom po njene stvari in navadno so tudi bilo takrat odpeljati.

Bale so bile različne. Obvezna je bila skrinja, za šest rjuh beljenega domačega platna, blazina in ideja (kolovrat, trlica in srp). Za vsakega člana v novem domu pa je nevesta morala prinesiti primerno darilo. Prav tako je morala tudi družica dati tovarišu lep vezen robček ali kravato, tovariš pa je njej vrnil kakšen drug spominček ali pa, da je vsaj dvakrat presegel vrednost njenega daru. Večkrat pa je bilo tudi tako, da je to novo poznanstvo pripeljalo tudi ta dva pred oltar.

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA

UMETNIŠKA LITERATURA	PIŠKA DENARNA ENOZA	*	KILO- LITER	KRALJ (franc.)	POKRI- VALJOL KOSE	OBDAJA JASQA RIB	PIJAČA ST. SLO- VANOV	BUDIMPE- ŠTANSKI STADION	ODRSKO DOGA- JANJE	ZMEŠANE SANJE	GREAT BRITAIN	VEK, DOBA	SOROČNIK PO OČE- TOVI STRANI	IME AM. UMETNIŠ- KATE- LITOV	DRE- VESNA NEMPA
NIZO- ZEMSKA LETAL. DRUŽBA		ORODJE CESTNIH DELAVCEV					OKRASNI KAMEN				LEOPAR- DU PODOBNA ZVER				
GRŠKA MATI BOGOV		KUHAR MESTO V SIRIJI					KOTISČE VIR VINOROD. RASTL.				FREB. BOLGARIE KRAJ OB VROČI VODI				
KOŽNE PLESNOBE GOBICE			FR. SKLAD. SKO- BLJANJE				MADRID. MUZEJ POLARNO OBMOČJE				IT. POLITIK ZIATE- NICA				
GLAVNO MESTO JA- PONSKE				LEPOTNA RASTL. GERMAN. OREL			VRSTE SPOJIN ZRAK (lat.)				STOROD. ZGODBA MOZO- LJAVOST				
DRUŽABNI PLES V 4/4 TAKTU SL. PROTEST. PISATELJ					ČEŠKI AVTO KOSMATA ODEJA			INDIJSKI KRALJ MESTO V Č. GORI					AMER. M. IME KRAJ V ITALIJI		
SO- SEDNJI ČRKI V ABECEDI		LOVJE AVTORIDA NEVŠKE SLOWICE			DEL ROKE BOGINJA ZMAJE			ČRTICA STRIM. BOGINJA					RADIJ NA ZUNAJ IMENITEN		
DOLGA DOLINA OB DRAVI		ŽI- DOVSKO M. IME EDNINA			NAMIZNO PREGRI- NJALO KOSITER			ANIŽA (nem.) IGLASTO DREVO					KRAJ BLIZU IRADANA		VELIKA POSODA
PRINC SA- VOJSKI				SL. DI- RIGENT (jakov) MEDMET			VILKO UKMAR			SL. JE- ZIKOSL. JOŽE UDOVIC					
LJUDSTVO, NAROD, SVET					VRISK, VIX			STARA GROFIJA V SZ. FRANC.				ENA OD SREDNJIH DRAV ZDA			
CAN- KARJEV HLAPEC					VULKAN NA SICI- LIJI			MESTO OB LOARI				OKVIRNA OBROBA OKEN IN VRAT			

T

SVETUJE

Zopet se oglašamo s Tehnomercatorjevimi nasveti. Sporočiti vam želimo, kaj je novega in zanimivega na njihovih polih s ploščami. Povedati pa vam moramo tudi to, da so te dni dobili pri Tehnomercatorju nekaj plošč za vaš okus, saj je izbira na njihovih polih s ploščami znatno bogatejša.

JOE COCKER — MAD DOGS ENGLISHMEN

To je najnovejši album Joeja Cockerja, ki so ga izdali pri Jugotonu. Mo-

ramo reči, da je album zelo bogato opremljen. O glasbi, ki je posneta na ploščah pa je že teže govoriti, saj je vprašanje, komu jo priporočam. Ti, ki vam je Joe Cocker znan in všeč, boste album kupili brez kakršnihkoli pomislekov. Če pa njegove glasbe ne poznate, stopite k Tehnomercatorju, kjer vam bodo ploščo zavrteli. Morda vam bo všeč?

JOHN MAYALL — THE LATEST EDITION

John Mayall je med tistimi, ki se zanimajo za rock glasbo precej pozna-

no ime. Na tej veliki plošči, ki vam jo predstavljamo, je dovolj glasbe, prijetne glasbe za uho, tako da bo všeč tudi tistim, ki imajo radi melodično, harmonsko bogato in enostavnejšo glasbo. Torej k Tehnomercatorju, tam vas čaka na polih s ploščami še več, važno je, da jih obiščete in izbirate.

ARETHA FRANKLIN — 20 ORIGINALS OF A. F.

Aretha Franklin je svetliko ime v svetu jazz.

O njenem albumu le en nasvet. Dovolj je ljubiteljev njenega petja, pri Tehnomercatorju pa imajo le malo število njenih albumov. Zato vam sve-

tujemo, da se čimprej odpravite po nakup, da ne bi ostali praznih rok, vaš fonoteka pa bi bila prikrasana za res dobro glasbo.

LESTVICA

T

Najprej se vam naj za nvalimo za prejeta pisma, ostane pa želja, da nam še naprej pridno pišete in sodelujete v naši nagradni igri.

No in ker smo že pri nagradah. Tokrat je prejela nagrado, oziroma je bila izžrebana Borštnar Rosvita, Tkalska 5, Celje. Tebi Rosvita čestitamo, vam pa, ki tokrat niste imeli sreče, sporočamo, da vas sreča in plošča, za katero glasujete, čakata, le pisati je treba.

Tokrat ste glasovali za takšno T lestvico:

1. TOMISLAV IVCIC — JOS UVIJEK SE VRACAM
2. PEPEL IN KRI — ENAKONOCJE
3. BARRY BLUE — HOBOMAN
4. SLACK ALICE — MOTORCYCLE DREAM
5. STATUS QUO — NIGHTRIDE

Pa še to! Pišite nam na naslov: Novi tednik — Radio Celje, Gregorčičeva 5, s pripisom »Za mladinsko oddajo«.

SIP

STROJNA INDUSTRIJA
63311 Šempeter v Savinjski dolini

objavlja več prostih delovnih mest

dipl. ing. strojništva, strojnih inženirjev in tehnikov za delo v konstrukciji in pripravi dela, ekonomistov in ekonomskih tehnikov, pravnikov, strojnih ključavničarjev, orodjarjev, strugarjev, varilcev, električarjev, vratarjev in drugih delovnih mest z možnostjo priučitve kovinarskih poklicev

Za vse delavce, ki imajo navedene poklice z delovnimi izkušnjami ali začetniki ali so navedenih poklicev priučeni ali se želijo priučiti in imajo veselje do dela in želijo delati ali voditi delo v tehnično in tehnološko sodobno organizirani in opremljeni proizvodnji in se strokovno izpopolnjevati

imamo prosta ustrezna delovna mesta v

SIP — STROJNA INDUSTRIJA ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

Pridite med nas — delovni kolektiv SIP vas vabi!

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno slikovno križanko, bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

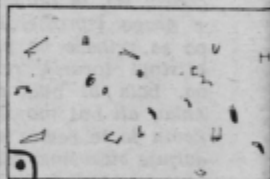
1. nagrada: 100 din
 2. do 6. nagrada: po 50 din
- Izreke z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 6. marca.

NAGRAJENI REŠEVALCI

1. nagrada (100 din): IVAN RESTAR, 61430 Hrastnik, Krnice 7
2. do 6. nagrada (po 50 din) prejmejo: MILAN MAROVSEK, 63000 Celje, Breg 21, HERMINA TROJAK, 63270 Laško, Rimska c. 4, GORAZD HROVAT, 63231 Grobelno, Stopče 5, VILMA DIVJAK, 63302 Griže, Zabukovica 54, DARINKO HORJAK, 63220 Store, Laška vas 5.

REŠITEV NAGRADNE SLIKOVNE UGANKE

ZA BISTRE OČI:

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vodoravno: Hudson, rdeča, tor, Er, Belt, stik, le, rik, alpaka, klanec.

ZA BISTRE OČI
Glej risbo!

Stasa Gorenšek

POMLADI NAPROTI

Ko nas bodo razveselili prvič topli pomladni dnevi, bomo odložile plašče in zimske jope. Obdržale pa bomo še visoke škornje, dolge šale in pletena oblačila. Ne toliko zato, da nas bodo greli, ampak tudi zato, ker bodo še naprej moderni in s katerimi bomo dosegle moden športni videz. Pomlad bo imela še naprej rada (ali pa morda še bolj) način oblačenja, pri katerem nosimo različna oblačila drugo vrh drugega. Krilo bo vselej dopolnjeval tanek puli in športna bluza, oblečena čezenj. Ali pa h krilu najprej oblečemo srajčno blužo in potem pulover, kar lahko dopolni še šal ali ruta. Če se bo z vsem tem lepo ujemala še volnena jopica, boste gotovo oblečeni skladno in modno.

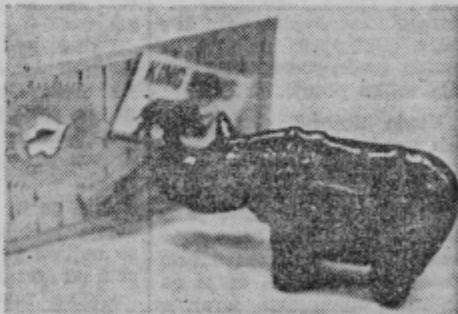
Pri kombiniranju oblačil ste lahko kar se da svobodni, kljub temu pa velja malo premisliti o barvah, ki bodo sestavljale takšno kombinacijo. Najlepsi bo en osnovni barvni ton in njegovi odtenki, pri čemer gotovo ne boste mogle zgrešiti.

priporočamo

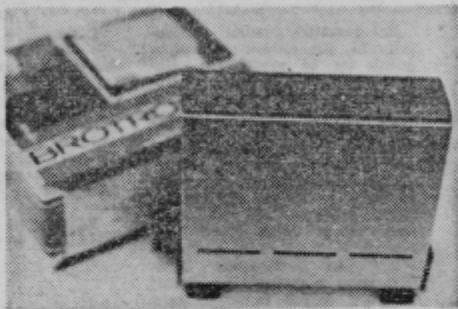
Za muhasto deževno vreme oblečete otroka v praktične prehodne vetrovke iz nepremočljivega materiala, ki jih prodajajo na otroškem oddelku veleblagovnice T. Velikosti od drugega do štirinajstega leta imajo ceno od 164 do 200 dinarjev.

Priznana kozmetika Avon ponuja svojo kolonjsko vodo v nekoliko nenavadni embalaži oblike nosoroga. V Drogeriji Moda jo prodajajo za 159,25 din.

Letošnje pomlad bodo zelo aktualne moške srajce z modnim vzorcem napisov kakršna je tudi tale v slim kroju, sešita v Labodu Novo mesto. V prodajalni Volna jo lahko dobite v velikosti od 37. do 41. številke. Cena: 185,40 din.

Za hitro pripravo opečenih kruhkov vam priporočamo tale majhen električni toaster HAGEKA, uvožen iz Demokratične republike Nemčije. Prodajajo ga v Veleblagovnici T, stane pa 122,50 din.

V gospodinjstvu so zelo dobrodošle plastične skledice in tale komplet je sestavljen iz treh različnih velikosti: liter, liter in pol ter dva in pol litra. Komplet lahko kupite v Tehnomicatorjevi trgovini Železnina in stane 70,85 din.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

Vprašanje: Zanima me, kateri kontracepcijski pripomoček je zdravju neškodljiv in najbolj zanesljiv?

J. B. iz Celja

Odgovarja dr. Milan Bekič: Kontracepcija je preprečevanje nezaželenega načina z omejitvijo potomstva. Pri nas ne nasečnost in najbolj sprejemljiv in v svetu želimo z uvajanjem kontracepcije odpraviti splav kot nehuman način uravnavanja rojstev in omogočiti zavestno načrtovanje družine. Splav ne priznamo kot metodo načrtovanja družine in ga obsojamo kot nehuman poseg v žensko telo in psiho, zato imamo za načrtovanje družine sodobne zaščitne pripomočke.

Idealen kontracepcijski pripomoček naj bi bil zanesljiv, neškodljiv zdravju, enostaven za uporabo in poceni. Z odkritjem novih kontracepcijskih hormonskih in materničnih plastičnih pripomočkov se je kontracepcija uvrstila v področje medicine in tako je svetovanje in izbira kontracepcijske metode postala vsakodnevna dolžnost zdravstvenih delavcev.

Strokovnjaki poročajo in iz prakse vemo, da so hormonalne tablete in plastični maternični pripomočki popolnoma potisnili ob stran tradicionalna mehanična in kemična zaščitna sredstva. Tudi pri nas je kontracepcija doživela velik razmah in uspeh.

Hormonski preparati združujejo kombinacijo progesteronov in estrogenov, žena vzame od petega dne perila vsak dan po eno tableto — skupaj 21 — po prekinitvi uživanja pa se pojavi slažna menstruacija, ki je velikokrat slabša od običajne. Po enem tednu premora nadaljujejo s tabletami. Ena od teorij pravi, da kontracepcijske tablete direktno vplivajo na jajčnik, in sicer tako, da preprečujejo ovulacijo in med jemanjem tablet jajčniki mirujejo. Po prenehanju uporabe tablet, pa se funkcija jajčnikov sprosti, žena zanosi, za-

to to metodo zdravniki tudi uporabljajo pri zdravljenju nekaterih oblik sterilizacije. Pri nas uporabljamo tablete Stediril, Stediril D, Eugynon, Neogynon, Anaciklin 101. Za te tablete so obvezni recepti, po 12 mesecih uporabe pa priporočamo laboratorijske preiskave — jetrne preizkuse.

Poleg tega, da uporabljamo tablete za preprečevanje nosečnosti, so obenem tudi sredstvo za zdravljenje endometrioz, funkcionalne dismenoreje, polimenoreje in funkcionalne sterilnosti. Tablete so prepovedane med nosečnostjo, pri rakastih obolenjih, če so bolna jetra — posebno po zlatenici — pri trombo-emboličnih boleznih, pri sladkorni, epilepsiji, multipli sklerozi in dekompenziranem srčnem stanju. Maternični vložki — pesari, so narejeni iz plastičnih materialov v različnih oblikah in velikostih. S posebnim nastavkom jih vložimo v maternično votlino za nedoločen čas. Imajo podaljšek, ki sega v nožnico. Optimalni termin za vstavljanje vložkov je predzadnji dan perila, lahko pa tudi po splavu ali porodu. Najbolj znan je Lippesov, ki ga izdelujejo v štirih velikostih. Zanesljivost je 96-odstotna. Nekatere žene imajo rahle bolečine v trebuhu in v križu po vstavitvi vložka, vendar navadno kmalu ponehajo.

Lahko bi našli še več kontracepcijskih pripomočkov, ki jih uporabljamo, vendar niso popolnoma zanesljivi. To so diafragma s spermicidno kremo, vaginalne globule, kreme, želei, emco pena, papentex krema in drugo.

Po zanesljivosti so na prvem mestu hormonalne kontracepcijske tablete, nato vložki pesari, diafragma, cervikalna kapa, kondom. Nato peneče vaginalne kreme, nepeneče kreme, želei, supozitoriji, tablete, ritam coitus in coitus interruptus, na zadnjem mestu pa je vaginalno izpiranje.

Za katero metodo se boste odločili se morate posvetovati z vašim ginekologom.

Stanovanjsko-komunalno in gradbeno podjetje — LAŠKO

razpisuje

na podlagi 17. člena samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in na podlagi 4c člena samoupravnega sporazuma o sistemizaciji delovnih mest

1. vodilno delovno mesto RAČUNOVODJE

in objavlja

na podlagi 9. člena samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu prosto delovno mesto

2. FINANČNEGA KNJIGOVODJE

Poleg splošnih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

pod 1. a): da imajo višjo ali srednješolsko izobrazbo ekonomske smeri in najmanj tri oz. pet let delovnih izkušenj na vodilnih ali podobnih delovnih mestih — v računovodstvu;

b) da so družbeno-politično razgledani in moralnopolitično neoporečni;

pod 2. a) da imajo srednješolsko izobrazbo ekonomske smeri;

b) da imajo najmanj dve leti prakse v finančni službi.

Kot poseben pogoj za obe prosti delovni mesti je določeno poskusno delo, ki bo trajalo en mesec.

Osební dohodek za prosto delovno mesto pod 1. znaša nad 4.200 din in pod 2 nad 3.400 din.

Pismene prijave s potrebnimi dokazili o izobrazbi in ostalih pogojih je treba poslati v roku 20 dni po objavi. Izbira kandidatov bo opravljena najpozneje v roku 15 dni po poteku objavnega roka.

Kandidati bodo pisмено obveščeni o izbiri. — Razpisna komisija.

ZLATA POROKA

V soboto je bila v poročni dvorani Občinske skupščine Zalec zlata poroka, ki sta jo praznovala Franc Spajzer in Marija roj. Ratej. Franc Spajzer je bil rojen 27. decembra 1901 v Wesfallnu v ZR Nemčiji, kot sin rudarja, takrat zaposlenega v ZR Nemčiji. Kmalu po rojstvu se je njegov oče vrnil v domači kraj Trbovlje in se zaposlil kot rudar. Leta 1906 pa je kupil posestvo v Pongarcu pod Mrzlico, ker se je nato družina ukvarjala s kmetijstvom.

Marija Spajzer roj. Ratej je bila rojena 13. januarja 1903 leta v Pongarcu, kot hči kmečkih staršev. Osnovno šolo je obiskovala v Grižah, nato pa delala doma vse do svoje poroke. Po poroki je Franc doma podedoval posestvo, ki je bilo precej zapuščeno. Z veliko truda sta si tako zakonca ustvarila svoj dom. V zakonu se jima je rodilo šest otrok, od katerih sta umrla dva, štirje pa so še živi.

Celotna družina je med narodno osvobodilno borbo po svojih močeh tudi veliko pomagala partizanom in to s hrano, živino in drugim.

Sedaj živita s sinom Vladom v skupnem gospodinjstvu, imata pa že 8 vnukov in 2 pravnuka.

Tekst in foto: T. Tavčar

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

SREČANJE Z VLADOM BOJEVIČEM

PRI KITAJSKEM ZIDU ...

V trenutku, ko bo ta zapis o gostovanju člana RK Celje Vlada Bojeviča z državno rokometno reprezentanco na Kitajskem objavljen v Novem tedniku, bo on že na drugem koncu sveta. Zapustil je znameniti kitajski zid in se podal med isladske geje. Takšna je pač pot športnika, še posebej pa člana rokometne reprezentance Jugoslavije, ki v cilju čimboljše priprav za velika mednarodna tekmovanja veliko potuje.

Vlado Bojevič, Celjan, rojen pred 22 leti, študent četrtega letnika prava v Ljubljani. Član celjskega rokometnega kluba (zrastle je iz celjske rokometne šole) in v zadnjih letih tudi stalni član tiste reprezentance, ki je na zadnjih olimpijskih igrah v Münchnu osvojila prvo mesto in zlato medaljo! Do sedaj je za reprezentanco, ki jo zvezni kapetan Ivan Snaj pomlaja, odigral že okoli 22 tekem in dal tudi približno toliko golov. Z mojstri svetovnega rokometnega gostoval po skoraj vseh državah Evrope, bil pa je že tudi v Tunisu, na Kitajskem, zdaj pa je na Islandu, od koder bo krenil še na Dansko. To je izredno pestra paleta barv, ki si jih vsak mlad človek še niti v sanjah ne more ogledati. Vladu je to uspelo zaradi naravnega, prirojenega smisla za rokomet in volje do nečesa, da pač nekaj imaš. Trenutno je daleč najboljši slovenski rokometar, ki si je takorekoč zagotovil mesto med najboljšimi jugoslovanskimi rokometarji.

Kako je bilo na Kitajskem? »Enkratno. Sprejeli so nas tako, kot nismo pričakovali, nadvse priščno. Nudili so nam vse, da bi se pri njih ugodno počutili. Razkazali so nam veliko stvari njihove prostrane dežele in o teh stvareh bom tudi pisal za Novi tednik. Takšne pozornosti še nisem doživel nikjer.«

Ekipo so v glavnem sestavljali igralci, ki so osvojili zlato olimpijsko medaljo in jim je to potovanje bilo kot nekakšna nagrada. Zraven pa ste bili tudi trije mladi.

»Res je in prav ta kombinacija je bila odlična. Tako se najlaže veliko dobrega naučijo od starejših športnikov.«

Koliko tekem ste odigrali na Kitajskem?

»Pet. Vse smo visoko zmagali. To pa ne pomeni, da Kitajci niso »primerni« za rokomet. So, samo pozno so z njim začeli. Drugače pa so izredno hitri, gibčni, imajo nekaj ekshibicijskih, kjer so sodelovali samo naši igralci. Številnim predavanjem so prisostvovali trenerji, ki so se na seminar pripeljali tudi po 2000 km daleč. Povem naj še to, da na Kitajskem posvečajo izredno veliko pozornost športu in to v vseh strukturah.«

So bile dvorane vedno polne?

»Vedno. To so velike dvorane, v katerih je prostora

tudi za 18 tisoč ljudi, polovico prebivalcev Celja. Zanimivo je to, da so še 15 minut pred začetkom tekme bile dvorane popolnoma prazne, potem pa so se naenkrat napolnile do zadnjega kotička. In to brez vsekega najmanjšega prerivanja. Disciplinarnost je na višku!«

Si ponosen, da nosiš dres, na katerem je državni grb?

»To je največja čast, ki jo lahko doseže športnik.«

Načrti?

»Predvsem sodelovanje na olimpijadi v Montrealu. Problem pa je v tem, da je pri nas izredno veliko kvalitetnih igralcev, saj je naša prva zvezna liga najmočnej-

ša na svetu. Konkurenca za mesto v izbrani ekipi bo huda. Potrudil se bom, da bom uspel. Sicer pa še ni nič zamujenega: star sem 22 let in če mi tokrat ne bo uspelo mi bo prihodnjič. Znano je, da rokometarji postanejo »zrela« igralci z največjim dometom šele po 25. letu.«

Vlado, ki je kot prvi celjski športnik obiskal daljno Kitajsko, je zdaj na Islandu, od koder bo potoval še na Dansko na enega najboljših rokometnih turnirjev, je obljubil, da bo po vrnitvi napisal več zanimivosti za bralce Novega tednika s potovanjem po Kitajski in Islandu.

TONE VRABL

ŠAH

PRVI V INTERLIGI

Celjski šahisti so ponovili velik uspeh iz leta 1972. V zadnjem kolu šahovske inter lige so v Gradcu premagali Puch 6,5 : 1,5 ter tako na dve in pol točke zmagali pred zveznim ligasem Mariborom. To je izredni uspeh celjskih šahistov, ki so igrali v naslednji postavi: Bervar, Pešec, Streiber, Studnička, Cegler, Ojstrez, Jazbec, Pertinač, Agrež in Planina.

Dobili so lep pokal, celjski šahist Pertinač pa je za popoln uspeh na šesti deski (vedno zmagal) dobil poseben pokal.

Celjsko moštvo je zbralo 39 točk od 48 možnih. Sledi Maribor 36,5, kljub temu, da sta za to ekipo med drugim igrala tudi vele mojster Parma in mednarodni mojster Mustil. J. K.

48 MLADIH

Po uspešnem nastopu pionirjev se je te dni kar 48 mladih šahistov pomerilo v kvalifikacijskem tekmovanju za vstop v finalni turnir mladinskega šahovskega prvenstva Celja. Tako velika udeležba je samo znak, da se v Celju načrtno dela z mladimi. V finale so se uvrstili: iz skupine A Gašček 7,5 točke, Karner 7 in Zlajpah 6,5, iz skupine B Novak 7,5, Lah 7 in Plahuta 6,5, iz skupine C Oraž 7, Prezelj 6,5 in Petercel 5 ter iz skupine D Mikac 7, Vera Jazbinšek 5, Subotić 4 in Kos 4 (2). Poleg te trinajstice bodo nastopili v finalu še najboljši iz lanskeletnega mladinskega prvenstva Planine, Agrež in Špillar. Finalni turnir, ki se bo pričel v prihodnjih dneh, pa bo vsakor potrdil izredni napredek v celjskem mladinskem šahu.

JK

STRELJANJE

OSTRO OKO

Občinska strelska zveza Celje je na strelišču SD »Kovinar« Store pripravila prvo kolo lige tekmovanja z zračno puško serijske izdelave. Nastopilo je pet članskih ekip strelskih družen celjske občine. Že v prvem kolu so bili doseženi dobri rezultati. Tekmovanja se je udeležilo 13 ekip, kar je rekordno število v zadnjih petih letih. Tekmovanja se ni udeležila edina ekipa SD »Bratov Dobrotinšek« iz Vojnika, ki se bo morala v bodoče bolj disciplinirano vključevati v izvedbo začrtanega programa obveznih tekmovanj, če se želi prejemati pomoč od OSZ Celje.

Razveseljivo je, da so dobro zažvele sekcije strelske družine »Celje« — Cinkarna, Zična, Metka in garžnja.

Na tem množičnem tekmovanju se je izkazalo, da bi strelci nujno potrebovali strelišče z večjo kapaciteto, saj se je tekmovanje zavleklo celih 6 ur.

Rezultati: ekipe: 1. SD »Celje« — Celje 1366 krogov (Tone Jager 277 krogov, Ervin Seršen 276, Marjan Dobrotinšek 276, Ivan Ahlik 270 in Jože Jeram 267).

2. SD »TEMPO« — Celje 1318 krogov (Mladen Petrovič 270, Martin Petrovič 270, Jože Strajhar 269, Marjan Cvek 255 in Franc Hočevar 251).

3. SD »Kovinar« — Store 1247 krogov (Vili Dečman 256, Ivan Kočevar 255, Vinko Bule 251, Andrej Brečko 244 in Alojz Štor 241).

4. SD »Celje« — sekcija Cinkarna 1213 krogov (Franc Jonke 253, Ivan Kranjc 253, Martin Kukovič 243, Bojan Horvat 237 in Martin Andrejaš 227).

5. SD »Celje« II. Celje — 1297 krogov (Polde Teržan 262, Marjan Lazar 259, Maks Pečnik 243, Marjan Trainik 238 in Jani Strempfel 205).

6. SD »Celje« — sekcija Zična — 1201 krogov (Ervin Zeme 257, Boris Leskovec 254, Ivan Vodeb 240, Tone Lojen 235 in Avgust Hunski 215).

7. SD »Miličnik« — Celje — 1186 krogov (Albert Lorber 256, Ivan Marguš 254, Friderik Johan 238, Milan Urbanšek 225 in Stane Kalčič 223).

8. SD »Avto Celje« — Celje — 1171 krogov (Zvone Gačnik 246, Slavko Podplatnik 238, Edi Končan 237, Marjan Brezovšek 223 in Alojz Horvat 225).

9. SD »Celje« — sekcija Metka — 1118 krogov (Hilda Slogar 245, Rafko Gorenšek 240, Dominik Fajdiga 236, Srečko Kolar 205 in Oto Rebevič 192).

10. SD »Ingrad« — Celje — 1079 krogov (Jože Tauzeš 223, Ivica Bezljaj 218, Zvonka Perović 218, Alojz Borinc 218 in Alojz Hrgušek 202).

11. SD »Kovinar« II. Store — 870 krogov (Branko Male 241, Vlado Čmok 234, Srečko Mastnak 204, Gabriela Sprajcer 191).

12. SD »Celje« — sekcija garžnja — 818 krogov (Stanislav Stankovič 200, Dika Slinič 170, Marjan Lukša 196, Drago Smilanič 167 in Aleksa Pavlovič 85).

13. SD »Celje« III. — samo 4 tekmovalci (Miroko Jevnišek 211, Niko Krivec 194, Vojko Lipar 184 in Franc Krašek 174).

II. kolo občinske lige bo v petek, 28. 2., na strelišču SD »INGRAD« — Celje.

TONE JAGER

ZMAGAL „REZERVIST“

Občinska ekipa Celja je nastopila v Ravnah na Koroškem, kjer se je udeležila II. kola lige prijateljskega zračno puške serijske izdelave. V tej ligi sodelujejo slovenski Gradec, Ravne, Velenje in Celje.

Presenetil je član celjske ekipe Vili Dečman, ki je zmagal kljub temu, da je streljal kot rezervista. To pa kaže na veliko izkušenost tekmovalcev.

Ekipni rezultati II. kola: 1. Celje 1431 krogov, 2. Slovenj Gradec 1420, 3. Velenje 1396 in 4. Ravne 1294. Najboljši posamezniki v II. kolu: 1. Vili Dečman — Celje 361 krogov, 2. Franc Ku-

šter — Slov. Gradec 363, 3. Jože Jeram — Celje 361, 4. Tone Jager — Celje 360, 5. Hinko Bola — Velenje 357 krogov itd. Ekipni rezultati po dveh kolu: 1. Celje 2870 krogov, 2. Slovenj Gradec 2846, 3. Velenje 2803 in 4. Ravne 2642. Vrstni red posameznikov po dveh kolu: 1. Franc Kušter — Slov. Gradec 730 krogov, 2. Vili Dečman 723, 3. Marjan Dobrotinšek 723, 4. Tone Jager 719, 5. Jože Jeram 718 itd.

III. kolo lige prijateljstva bo v nedeljo 2. 3. od 9. do 12. ure na strelišču SD »KOVINAR« Store.

TONE JAGER

ŽALEC

TEDEN ŠPORTA

Samoupravna telesna kulturna skupnost občine Zalec je pripravila I. teden športa v Savinjski dolini.

NAMIZNI TENIS: Na občinskem prvenstvu je nastopilo 30 posameznikov iz 11 športnih društev. Tekmovali so v telovadnici Osnovne šole Vere Slander na Polzeli. Vrstni red: 1. Vitanc (TVD Partizan Gomiljsko), 2. Antloga, 3. Čmak (oba TVD Partizan Polzela) itd.

ŠAH: Občinskega prvenstva za posameznike, ki je bilo v Zalcu, se je udeležilo 32 šahistov. Tekmovali so v treh skupinah, najboljši pa so se pomerili v finalu. Vrstni red: 1. Brinovec 9,5 točke, 2. Uršek 8,5, 3.—4. Breznikar in Gobec po 7 točk itd.

ODBOJKA: V telovadnici »OS Bratov Juhart« v Šempetru je bilo občinsko prvenstvo v odbojki, kjer je nastopilo 7 ekip. V finalni tekmi je Šempeter premagal Braslovce 3:1 in osvojil prvo me-

sto, tretji pa so bili mladi odbojkaši iz Gomiljskega.

ATLETIKA: Občinskega prvenstva SSD v atletiki se je udeležilo preko 300 deklic in dečkov iz vseh popolnih osnovnih šol občine Zalec. Zmagovalci so postali: višina — dečki: Strlež (Prebold) 162 cm, višina — deklice: Zolnir (Prebold) 130 cm; plezanje — dečki: Kranjc (Zalec) 3,9; deklice: Cetina (Zalec) 9,2; tek 20 m — dečki: Sajovic (Prebold) 3,3 sekunde; deklice: Klačnik (Šempeter) 3,6; daljina — dečki — Rotar (Grize) 247 cm, deklice: Svet (Šempeter) 212 cm; suvanje žoge — dečki: Planinšek (Grize) 885 cm, deklice: Stefančič (Grize) 890 cm itd.

STRELJANJE: Na izbirnem tekmovanju za »zlati puščica« v Šempetru se je pomerilo 36 strelcev iz 6 društev. Zmagal je Alojz Klover (SD Šempeter) z 265 krogi pred Jožetom Korunom in Romanom Zupancem 256 krogov (oba Polzela).

T. TAVČAR

BRASLOVČE

SNEG V KOŠIH

Kljub pomanjkanju snega je marljivim smučarskim delavcem v Braslovčah uspelo pripraviti meddruštvene skakalne tekme na 25-metrski skakalnici v Braslovčah. Nastopilo je 36 tekmovalcev iz Ljubnega, Velenja, Andraža in Braslovč. Rezultati: mlajši pionirji: 1. Debelak (Bras.) 142 točk (skoka 14, 15), ostali so padli; starejši pionirji: 1. Dobravec (Lju.) 158 (16, 16), 3.—4. Donko (Bras.) 132 (16, 17), Šibanec

(Vel.) 132 (14, 14) itd.; mlajši mladinci: 1. Cremožnik 165 (16, 17), 2. Fajter 133 (13, 15) (oba Oljka), 3. Novak (Vel.) 131,5 (16, 16) itd.; starejši mladinci: 1. Tanjšek 148,5 (18, 19), 2. Marjetič 133 (13, 15) (oba Oljka), 3. Podgoršek (Vel.) 92 (14, 16) itd.; člani: 1. Globačnik (Ljub.) 179 (19, 18), 2. Podvršnik (Olj.) 139 (17, 18), 3. Kaligaro (Vel.) 138 (20, 21) itd.

T. TAVČAR

ALPINISTIČNI KOTIČEK

VANDALIZEM V PLANINSKIH POSTOJANKAH

Zal moramo govoriti o stvarih, ki jih človek pozimi v gorah ne bi pričakoval. Dokler v visokogorskih postojankah ni bilo urejenih zimskih sob, je bil vlog v kočo skoraj naravna stvar. Ob nenadnih vremenskih preobratih in izčrpanosti so planinci vlomili vrata ali okna zato, da preživijo in planinškim društvom je bil nastop vstop kljub škodi razumljiv. Danes ima vsaka visokogorska postojanka zimsko sobo s pograbi in dovolj odejani. Kljub temu se med stotino planincev, ki hodijo pozimi v gore, najde nekaj posebnih, ki tam verjetno pričakujejo radiatorje in naltarje, pa se v jezi, ker tega ni, spravijo nad ključavnice in iz lepo urejenih prostorov napravijo smetišča. Kamniški alpinisti so sporočili v Celje, da je vlomljeno v notranje prostore kočice na Korošici. Ko smo v nedeljo obiskali to postojanko, smo imeli kaj videti. Vlomljena vrata v zimsko sobo na hodniku, iztrgana vrata obeh stranišče in seveda napolnjene školjke do vrha, kjer je led nato opravił svoje. S kuhinje odstranjena špa, v njej pa pravi balkanski »darmar«. Odprto okno, na tleh in poltlač za kuhinjskega, vsa kuhinjska posoda umazana in veliki lonci polni vode (ledu) in ostankov hrane, v gostinskem delu odprto okno in polnica ter velik snežni zamet. Da so zmanjkala jajca, sladkor, čaj itd., ni omenbe vredno. Vlomljeno je bilo v dneh med 2. in 16. februarjem. Naloga in dolžnost vseh planincev je, da skušamo najti te izrodke, ki po krivem nosijo ime »zimski planinci«.

Vlomljeno je bilo tudi v kočico

na Okrešlju kljub temu, da je zimsko soba odprta (v kočici GRS) z dovolj odejani in pečico. Vloma sta si podobna, kajti tudi tam so polne straniščne školjke, ki so seveda uničene. Na Okrešlju druge škode ni in vsiljuje se misel, da so bili na delu isti ljudje.

PONOVRNO RESNO OPOZORILO. V gorah so za iz-

vežbane planince z vso zimsko opremo »pravilne razmere«. V isti sapi moram povedati, da je že povsem nedolžen vzpou na Korošico s Planice preko Vodol skrajno tvegan brez drez in cepina, za neizkušene celo nemogoče. Vsa pobočja so ledena (bleščeč vodni led), doline in kotanje polne stisnjene pršice, kjer se udara mestoma do kolena, večinoma za čevlji glo-

boko. Temperature med —5 preko dneva, do —13 ponoči. Debelina snega: Vodole 30 cm, Inkret 60 cm, Korošica 120 cm. Proti vrhu Ojstrice stisnjen pršič, mestoma led. Nad Okrešljem so podobne razmere. Normalen je samo pristop na Savinjsko sedlo, Turski žleb in pobočja Rink ter Turske gore so poledeneli. Cesta do slapa ni prevozna.

CIC

Skopa in muhasta zima v Kotanjah pred Korošico. Na levi ledeno pobočje, na desni napihnan pršič.

ŠOLSTVO

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER
VELENJE

TOZD pedagoška dejavnost 63320
Velenje, Prežihova 3

RAZPIS

za vpis učencev, dijakov in slušateljev v šolskem letu 1975/76
1. V 1. letnik tehniških šol za mladino bomo vpisali naslednje število učencev:

- 1. 1. 25 učencev v 1. letnik 4-letne tehniške rudarske šole
- 1. 2. 25 učencev v 2. letnik 4-letne tehniške rudarske šole
- 1. 3. 30 učencev v 1. letnik 4-letne tehniške strojne šole
- 1. 4. 50 učencev v 1. letnik 4-letne tehniške elektro šole — šibki tok
- 1. 5. 50 učencev v 1. letnik 4-letne tehniške elektro šole — jakli tok

Pogoji za vpis:

- Pod 1. 1., 1. 3., 1. 4. in 1. 5. Kandidati morajo imeti uspešno končanih 8 razredov osnovne šole ali šolo po zakonu o poklicnem izobraževanju, urejanju učnih razmerij. Prednost imajo kandidati, ki so končali 8. razredov osnovne šole z odličnim ali prav dobrim splošnim uspehom.
- Pod 1. 2. Kandidati morajo uspešno do-

končati 3-letno poklicno rudarsko šolo z najmanj prav dobrim uspehom, biti morajo zdravstveno sposobni za opravljanje dela v rudarstvu.

2. V 1. letnik 3-letne rudarske šole bomo vpisali neomejeno število učencev. Kandidati morajo uspešno dokončati vsaj 6 razredov osnovne šole, biti morajo zdravstveno sposobni za opravljanje poklica rudar — kopač.

3. V 1. letnik 3-letne poklicne rudarske šole bomo vpisali neomejeno število učencev. Kandidati morajo uspešno dokončati 8 razredov osnovne šole, biti morajo zdravstveno sposobni za opravljanje poklica rudar.

4. V 1. letnik poklicnih šol bomo vpisali naslednje število učencev:

- 4. 1. 90 učencev v 1. letnik 3-letne poklicne kovinarske šole
- 4. 2. 40 učencev v 1. letnik 3-letne poklicne kovinarske šole — dislocirani oddelki v Muti ob Dravi
- 4. 3. 90 učencev v 1. letnik 3-letne poklicne elektro šole — jakli tok
- 4. 4. 30 učencev v 1. letnik 3-letne poklicne elektro šole — šibki tok
- 4. 5. 30 učencev v 1. letnik 3-letne poklicne šole za tehniške risarje

Pogoji za vpis:

- Pod 4. 1., 4. 2., 4. 3., 4. 4. in 4. 5. Kandidati morajo uspešno dokončati 8 razredov osnovne šole. Pri kandidatih za vpis v poklicno

elektro šolo — šibki tok in poklicno šolo za tehniške risarje je zaželeno, da že pred vpisom sklenejo učno pogodbo z eno od organizacij združenega dela.

5. V nadzorniško šolo bomo vpisali:

- 5. 1. V 1. letnik 2-letne šole za jamske nadzornike bomo vpisali 40 slušateljev. Vpišejo se lahko kandidati, ki so končali rudarsko ali poklicno rudarsko šolo, oziroma, ki imajo priznano kvalifikacijo rudarja in ki imajo vsaj 2 leti delovnih izkušenj v rudarstvu. Biti morajo zaposleni.
- 5. 2. V 1. letnik 2-letne šole za nadzornike dnevnih rudarskih delovišč bomo vpisali 40 slušateljev. Vpišejo se lahko kandidati, ki imajo eno izmed kvalifikacij, potrebnih za delo na površinskem rudarskem delovišču, ki imajo 2 leti delovnih izkušenj in ki jih priporoča in izbere kadrovska služba organizacije združenega dela.

6. V oddelke za odrasle bomo vpisali naslednje število slušateljev:

- 6. 1. Najmanj 30 slušateljev v poklicno kovinarsko šolo — oddelki za odrasle
- 6. 2. Najmanj 30 slušateljev v poklicno elektro šolo — oddelki za odrasle
- 6. 3. Najmanj 30 slušateljev v tehniško rudarsko šolo — oddelki za odrasle
- 6. 4. Najmanj 30 slušateljev v tehniško strojno šolo — oddelki za odrasle
- 6. 5. Najmanj 30 slušateljev v

tehniško elektro šolo — oddelki za odrasle.

Pogoji za vpis:

- Pod 6. 1. in 6. 2. Vpišejo se lahko kandidati, ki so uspešno končali 8. razredov osnovne šole in ki so zaposleni na ustreznih delovnih mestih.
- Pod 6. 3., 6. 4. in 6. 5. V 1. letnik se lahko vpišejo kandidati, ki so uspešno končali 8. razredov osnovne šole ali ustrežno šolo po zakonu o poklicnem izobraževanju in urejanju učnih razmerij in ki so zaposleni.

V 2. letnik se lahko vpišejo kandidati, ki so uspešno končali ustrežno poklicno šolo, biti morajo zaposleni.

7. Predvidevamo, da bomo v šolskem letu 1975/76 organizirali začetek študija na višji šolski stopnji, smer rudarstvo. Sprejemamo prijave kandidatov, ki so uspešno končali tehniško rudarsko šolo.

8. V detaširane oddelke visokih šol bomo vpisali naslednje število slušateljev:

- 8. 1. 40 slušateljev v 1. letnik visoke šole za organizacijo dela Kranj — oddelki Velenje
- 8. 2. 40 slušateljev v 1. letnik visoke tehniške šole Maribor — strojna smer — oddelki Velenje
- 8. 3. 40 slušateljev v 1. letnik visoke tehniške šole Maribor — elektro smer — oddelki Velenje

Pogoji za vpis:

- Neposredno se lahko vpišejo kandidati, ki so uspešno končali ustrežno popolno srednjo šolo. Kan-

didati, ki tega pogoja ne izpolnjujejo, bodo morali pred vpisom opravljati diferencialne izpite po določbah statuta omenjenih visokih šol. Študij je izreden in se lahko vpišejo kandidati, ki so zaposleni.

9. V 3. letnik visoke šole za organizacijo dela Kranj bomo vpisali najmanj 33 slušateljev. Vpišejo se lahko kandidati, ki so končali katerokoli višjo šolo ali 1. stopnjo visoke šole oziroma fakultete. Kandidati, ki tega pogoja ne izpolnjujejo, morajo opravljati diferencialne izpite po določbah statuta Visoke šole za organizacijo dela Kranj.

POGOJI ŠOLANJA:

1. Šole za mladino.

Učenci šol za mladino lahko stanujejo in se hranijo v dveh domovih učencev RSC. Mesečna oskrbovalnina za šolsko leto 1975/76 bo predvidoma znašala okrog 1.200 din. Učenci poklicnih šol dobivajo mesečne nagrade, katerih višina je odvisna od uspeha pri praktičnem in teoretičnem pouku ter od njihovega ponašanja v šoli, domovih in izven njih.

Učenci tehniških šol lahko zaprosijo za štipendije pri gospodarskih in drugih organizacijah in pri samoupravnih interesnih skupnostih. Pri tem jim pomaga tudi šola.

3. Sluša telji višjih in visokih šol V zvezi s šolanjem odraslih nastajajo stroški, ki jih šola pokriva s šolninami. Za šolsko le-

to 1975/76 znašajo šolnine za 1. letnik študija 3.500 din, kar je plačljivo v šestih obrokih. Šolnino krijejo sluša telji sami ali pa organizacije, pri katerih so sluša telji zaposleni.

3. Sluša telji višjih in visokih šol

Stroške šolanja v višini, ki jih določijo ustrežna šola, krijejo sluša telji sami ali organizacije, pri katerih so zaposleni.

PRIJAVE ZA VPIS

Kandidati, ki se želijo vpisati v katerokoli šolo po tem razpisu, naj pošljejo pisмено prijavo (obr. 0,20), ki ji naj priložijo:

— izpisek iz rojstne matične knjige

— originalno šolsko spričevalo o končani šoli, ki jo zahteva razpis

— zdravniško spričevalo.

Učenci, ki bi radi stanovali v domovih našega centra, naj pošljejo še prošnjo za sprejem v dom, ki ji naj priložijo potrdilo o premoženjskem stanju za uveljavljanje regresu.

Prijave za vpis bomo sprejemali:

1. Za vse šole za mladino do vključno 30. junija 1975

2. Za rudarsko šolo do vključno 25. avgusta 1975

3. Za oddelke za odrasle in za višje ter visoke šole do vključno 20. julija 1975.

Prijave pošljite na naslov: Rudarski šolski center Velenje, Prežihova cesta 3, 63320 Velenje, Velenje, 10. 2. 1975

Obiščite stalni največji razstavni prostor pohištva v Celju!

20.000 din kredita

Nov program pohištva, velika izbira pohištva večine jugoslovanskih proizvajalcev

Brezplačna dostava do 30 km

Brezplačen strokovni nasvet

Po želji kupca tudi montaža pohištva na domu

Talne obloge ITISON režemo po meri prostorov

Vse za vaš dom v domu pohištva

SLOVENIJALES

MALI OGLASI

PRODAM

STARINSKO POHISTVO — razno, prodam. Celje, Ulica 29. Novembra 48.

PEČ 30.000 Kcal in bojler 120 l za centralno kurjavo, prodam. Brečko. Tremjerje.

DVA PROSTORA 54 kv. m. v bližini Celja, primerno za obrtnika ali trgovino, prodam. Marija Šanc, Kočvarjeva 4, Celje (Zavodna).

ZASTAVO 750, prenovljen, registriran, ugodno prodam. Nova vas, 5 Sentjur.

ZEMLIŠČE 26 arov, prodam. Arclin 44, Škofja vas.

SPACKA tehnično pregledana in registrirana za leto 1975, ugodno prodam. Ogled in informacije — PETROL Celje, Cesta v Trnovlje 12, tel. 27-555.

KOBILO — staro 7 let, dobro za vsa kmečka dela in kombiniran obračalnik »Olivia« za traktor ali vprego ter lahek voz na trda kolesa, dobro ohranjen, prodam po ugodni ceni. Franc Kuder, Vrbje 19, Zalec.

TRAKTOR STAYER 18 KM, prodam. Celje, Valvazorjeva 16 (Ostrožno).

TRAKTOR 55 KM, blok motorja Perkins — 4 cil., škodo po delih ter ford taunus 17 M, dobro ohranjen, prodam. Stefan Simončič, Gotovlje 125, Zalec.

TRAKTOR ZETOR 2511, dobro ohranjen, prodam. Jože Pevec, Slatina 10, 63232, Ponikva.

SKODA 1000 MB, registrirano in v voznem stanju, prodam za 8000 din. Jani Pukmajster, Latkova vas 1, Prebold.

PRIKOLICO za osební avto, prodam. Celje, Plankarjeva 6 (Hudinja).

RAZPRODAJA nesnic in jarkov, vsako soboto na tržnici, dnevno popoldne doma. Karl Kranjc, Slatina, Šmartno v R. dolini.

VISOKOPRITLIČNO hišo z gospodarskim poslopjem, na gospodarskem posloplju kompletno stanovanje — voda elektrika in centralno ogrevanje v hiši, ob njej velik vrt, prodam. Vprašajte ob asfaltirani cesti Velenje — Šoštanj, Partizanska 7, Velenje.

DIVAN in več pohištvenih elementov, prodam. Teharje 22.

MOPED TOMOS T 12 s prikolico, vse v dobrem stanju, prodam po ugodni ceni. Jože Jurkovič, Vrbno 31/A, Sentjur.

STROJ ZA AVTO VW 1600, prodam. Pismene ponudbe pod »Ugodno«.

FIAT 750 novi tip, prodam. Franc Pristavec, Dolenja vas 101, Prebold.

PISCANCE enodnevnne, težke pasme (brojlerje) Ross in odlične nesnice, lahko tudi jarkice, dobite v valilnici Roje, Sempeter. Sprejemamo prednaročila. Cena do 4,50 din. Nudimo vam tudi rjave jarkice — kokoši na začetku nesnosti, stare 6 mesecev.

AVTO RENAULT R-8, dobro ohranjen, prodam. Jože Hlade, Dobrčeva vas 47, Sempeter.

KOKOSJEREJCI, ste že spoznali, da vam petelinčki pri vzreji nesnic prinašajo izgubo? Zato vam priporočamo nakup garantiranih enodnevnih jarkic — piškavtošek, ki so rjave barve, srednje teže in odlične

nesnosti. S tem boste prihranili najmanj 2000 S dinarjev vzrejnih stroškov po kokoši. Prepričajte se o zadnjem uspehu selekcije. Naročila sprejema Valilnica Roje, Sempeter.

POHISTVO za dnevno sobo s kavčem in foteli, ali posamezne dele, prodam. J. K. Grčarjeva 12, Celje.

TOVORNI AVTO TAM KIPER, dobro ohranjen, prodam. Karl Verbič, Košnica 10, Celje.

KUHINJSKO NAPO, veliko mizo, kavč in star električni štedilnik, prodam. Informacije na tel. 22-730 — popoldne, Celje.

SPALNICO in kavč komplet, prodam zaradi selitve. M. Ježdič, Pokopališka 2, Celje.

VINOGRAD 1 ha, prodam tudi po parcelah, 3 din kv. m., na lepi sončni legi, primerno za vikend. Ponudbe pod »Vinski pri Slivnici«.

JEDILNI KOT, švedsko kuhinjo, vse ultrapas, takoj prodam zaradi selitve in opel karavan. Ulica Bratov Kresnikov 34.

TELEVIZOR RR NIS, v odličnem stanju, prodam. Cena 600 din. Franc Turnšek, Celje, Kresnikova 32 a.

AVTORADIO »Blaupunkt«, nov, prodam poceni. Karin, Celje, Ljubljanska 10 — III.

REZERVNE dele za katrec, prodam. Marjan Jerman, Prebold 50.

KLAVIRSKO HARMONIKO 40-basno Weltmeister s tremi registri, prodam. Stanko Zabukošek, Slance 16, Teharje.

SENO OTAVO, sladko, večjo količino, prodam. Jože Hren, Lemberg 13, Strmec.

SPACEK FURGON 65, prodam. Franc Filipič, Tomšičev trg 17, Celje.

PARCELO za vikend prodam. Ponudbe pod »Zgornja Savinjska«.

VINOGRAD na žičnici 35 ar in sadovnjak 35 ar s hišo in vodo pri hiši, na zelo lepi sončni legi 10 min od glavne ceste, blizu Atomskih Toplic, prodam po zelo ugodni ceni. Ponudbe pod »Atomske Toplice«.

350 KOM MONTE 16, prodam. Cena 387. Strašek, Maistrova ulica 4, Celje.

SOBO — pritlično, s posebnim vhodom, prodam poceni. Ponudbe pod »Takoj vseljivo«.

MANSARDNO stanovanje: soba, kuhinja, kabinet in WC, garaža s kletjo in vrtom, prodam. Ogled mogoč popoldne po 15 uri. Marija Zalar, Celje, Groharjeva 7 (Aljažev hrib).

PSICI, nemški ovčarki, stari 3 leta z vzrejno knjigo, potrjeno za leto 1975 in 10 mesecev staro z rodovnikom, prodam. Črtomir Jordan, Tratna 5, Grobelno.

FIAT 750 letnik 1963, prodam ugodno. Ivan Jesenek, Strmec 44, pri Vojniku.

OSEBNI AVTO NSU 1200, letnik 1970 — 19.000, prodam, ugodno. Mirko Hirc, Latkova vas 126, Prebold.

NAJKVALITETNEJŠE ENODNEVNE PISCANCE, vam nudi vsak teden od srede naprej Valilnica Šmarjeta, p. Škofja vas pri Celju.

VW 1300, letnik 66, prodam. Ogled od 15. ure naprej. Anton Klepec, Hruševac n. h., Sentjur pri Celju.

SKODO S 100, letnik 70, prodam. Informacije dobite vsak dan od 15. ure dalje pri Danielu Rozmanu, Vitanje 71.

FIAT 750, letnik 1970, prodam. Cena 10.000. Silva Manfreda, Bukovžlak 95, Teharje.

ŠTEDILNIK na trdo gorivo Gorenje, dobro ohranjen, prodam zaradi selitve. Ljudmila Mavc, Jeretinova 6 (Zg. Hudinja) 63000 Celje.

KOSILNICO z žetveno napravo ima 6 brzín in razsvetljavo, izredno za hrabo-

vite kraje in tudi novo žago — še nerabljeno STHL 0,45 AV, prodam. Vlado Drgajnar, Lokovina 28, 63204, Dobrna.

GRADBENO PARCELO, od Zalca do Konjic, ali od Celja, do Šoštanja, kupim. Ivan Plešnik, Kamna gora 1, Frankolovo.

OPEL REKORD 1400 — 1500 ccm, letnik 62—66, dobro ohranjen, kupim. Pismene ponudbe z opisom in ceno, pod oznako »Opel rekord«.

KRAVO — visoko brejo ali s teletom, kupim. Opis — cena! Skale, Zgornja Hudinja 1, Celje.

TRAKTORSKO prikolico kupim. Rudi Pavlič, Lokavec 6, Rimske Toplice.

KUPIM dvo ali dvo in pol sobno stanovanje v Celju. Ponudbe na naslov: Radio Celje, Gregorčičeva 5, Celje, pod šifro: »Gotovina septembra«.

PRAZNO SOBO s posebnim vhodom v Sentjurju ali Celju, iščem. Ponudbe pod »Solidna«.

OPREMLJENO sobo v Celju išče dekle, kuharica. Takoj! Nevenka Hrestak, Vojak štev. 44, Pregrada (41-211).

MLADA ZAKONCA brez otrok, nujno iščeta stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Najemnine plačata za eno leto naprej. Ponudbe pod »Enoletna najemnin«.

STANOVANJE manjše enosobno, oddam brezplačno upokojenki. Usluga — čuvanje kokoši. Ponudbe pod »Okolica Celja«.

DEKLE z dokončano osemletko išče zaposlitev v Celju ali bližnji okolici, v dopoldanskem času. Ponudbe pod oznako »Redna zaposlitev«.

DVA FANTA za izučitev za vodovodnega instalaterja, sprejemem takoj. Celje, Ulica Bratov Kresnikov 34.

PETROL Ljubljana, TOZD Celje, blagovni promet poslovalna enota Celje, objavlja prosto delovno mesto snalike za bencinski servis v Celju, za nedoločen čas.

ZIDARSKI MOJSTER sprejema naročila za zidarska dela za leto 1975 v okolici in na morju, z materialom ali brez. Informacije: Anton Žagar in Danica, Gornja vas, Prebold.

DVA FANTA za uk ali priučitev slikopleskarstva, sprejemem. Franc Filipič, Tomšičev trg 17, Celje.

POLNO ZAPOSLOITEV nudim starejši ženski z znanjem šivanja na stroj. Ponudbe pod »Obrta«.

NEKVALIFICIRANEGA delavca ali delavko v starosti do 30 let, takoj zaposlim. Vinko Robek, Valvazorjeva 28 — Izdelava žičnih vložkov, Celje.

VAJENKO in pomočnico za žensko frizerstvo, iščem takoj. Frajle — Maslo Tatjana, Stanetova ulica 18.

MANJSE POSESTVO vseh kultur, na lepi legi, 10 min od mesta, zaradi starosti, zamenjam za malo hišico z vrtom. Ponudba pod »Zamenjava«.

DOSTAVLJAM kakovostno mariborsko mivko na območje Celja, 3,5 kv. m. po 800 din. Ferdo Ferlin, Cesta k Dravi 92, Maribor.

MLADE POSTENE skromne zakonice, ki imajo veselje za delo na manjšem posestvu iščem. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »Marec«.

STAREJŠI UPOKOJENEC z manjšim posestvom želi sprejeti dobrobrčno gospodinjstvo od 55. do 62. let starosti. Mesečni prejemki po dogovoru. Zaželena s podeljenja. Alkoholizirane izključene. Rudolf Šeško, Breze, Vodice 2, Laško (63271).

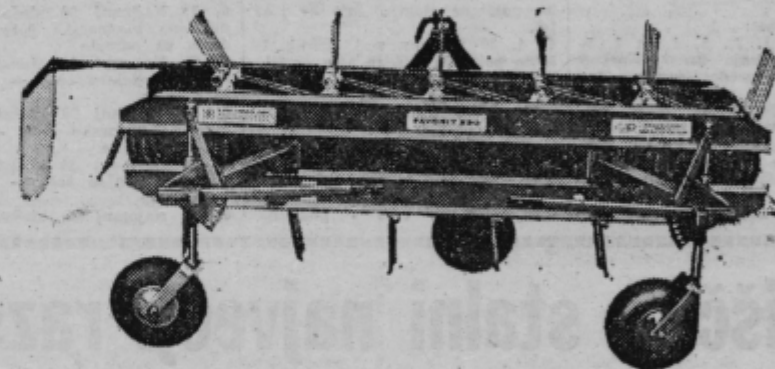
VDOVA — 53, (s poročenima otrokoma), lastnica lepega stanovanja in avta, želi spoznati prijatelja za skupni dopust ob morju in nedeljske izlete. Pismene ponudbe pod »Voznik — tudi jesen je lepa«.

kvaliteta univerzalnost sodobnost garancija

ŠE JE ČAS, ŠE JE STARA CENA
IZKORISTITE PRILOŽNOST

FAVORIT 220

- najbolj iskan in razširjen traktorski obračalnik
- dvostopenjska pogonska jermenica
- miren tek, dolga življenjska doba in univerzalnost
- izredno kvalitetni vzmetni kraki
- izboljšana površinska zaščita vseh izpostavljenih delov proti koroziji
- sodobna in lahka izvedba
- vrhunska kvaliteta in estetika
- enoletna garancija

STROJNA INDUSTRIJA
63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

TV SPORED

NEDELJA, 2. III.

- 9.25 Poročila (Lj)
9.30 Svet v vojni — serijski dokumentarni film (Lj)
10.20 Otroška matineja: Viking Vikl, Nikogar ni doma, Avtomobil skozi kamero (Lj)
11.10 Mosaik (Lj)
11.15 Kmetijska oddaja (Bgd)
Nedeljsko popoldne:
Rokomet Vauš (šenske) : Lokomotiva Z vasko godbo in ansamblom Maksa Kumra
Festival zabavne glasbe v Sanremu, barvni posnetek
Kaj več o prometu
Risanka
16.25 Moda za vas, barvna oddaja
16.40 Košarka Olimpija : Zadar, prenos (JRT) (Lj) v odmoru Propagandna oddaja
18.15 Poročila (Lj)
18.20 Propagandna oddaja (Lj)
18.25 Vesolje 1999 — serijski barvni film (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV Dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3—2—1 (Lj)
20.05 Odpisani, TV nadaljevanka (Bgd)
20.50 Karavana: Bukovica, 3. del barvne oddaje (Lj)
21.00 Sportni pregled (Bgd)
21.55 TV Dnevnik (Bgd)

PONEDELJEK, 3. III.

- 17.30 S. Makarovič: Sovica Oka (Lj)
17.45 Barvna risanka (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Na sedmi stoji — športna oddaja (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Potniki brez potnega lista: (film Svetovne zdravstvene organizacije) (Lj)
19.05 Odločamo (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV Dnevnik (Lj)
19.55 Sodobna oprema — barvna oddaja (Lj)
20.05 B. Grabnar: Od sedmih pod Trančo — TV drama (Lj)
21.20 Kulturne diagonale (Lj)
21.40 Mosaik kratkega filma (Lj)
TV dnevnik

TOREK, 4. III.

- 17.35 G. Vitez: Zrcalce: barvna oddaja (Lj)
17.50 Spoznavajmo glasbo: Razpoloženje v glasbi, barvna oddaja (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Nikogar ni doma, otroška oddaja (Lj)
18.30 Avtomobil skozi kamero — serijski film (Lj)
18.45 Mosaik (Lj)
18.50 Ne prezrite (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3—2—1 (Lj)
20.05 Diagonale: Izbor iz programa TV studijev (Lj)
20.55 Barvna propagandna oddaja (Lj)

- 21.00 K. Mikszath: Orno mesto — barvna TV nadaljevanka (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

SREDA, 5. III.

- 17.30 Viking Vikl — barvni film (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Mladi za mlade — oddaja TV Zagreb (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Knjiga v rokah bralecev — reportaža (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3—2—1 (Lj)
.... Miniature
.... Rezervirano za šport (Lj)
.... TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK, 6. III.

- 18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Mosaik (Lj)
18.20 Molière za smeh in jok — barvna TV nadaljevanka (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3—2—1 (Lj)
20.05 J. Semljonov: 17 trenutkov pomladi — TV nadaljevanka (Lj)
21.25 Kam in kako na oddih (Lj)

PETEK, 7. III.

- 16.20 Svetovno prvenstvo v drsanju — barvni posnetek tekmovalca dvojic v Colorado Springsu (Lj)
17.20 Pisani svet — mladinska oddaja (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Beseda za mame — barvna oddaja (Lj)
18.30 Naši reproduktivi: Mezzosopranistka Marija Bitenc (Lj)
18.45 Mosaik (Lj)
18.50 O mladi generaciji (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.05 J. Ačim: Ženska (srečanje z igralko Miro Banjac), barvna oddaja (Lj) TV Beograd
20.35 Slavica — jugoslovanski film (Lj)
22.15 TV knjižpot (Lj)

- 14.50 Svetovno prvenstvo v drsanju — barvni posnetek tekmovalca moških v Colorado Springsu (Lj)
15.50 Mosaik (Lj)

- 15.55 Nogomet Dinamo : Čelik — prenos (Zgb, Lj), v odmoru Obzornik (Lj)
17.45 Evropsko prvenstvo v atletiki v dvorani — barvni prenos in posnetek iz Katic (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar (Lj)
19.55 3—2—1 (Lj)
20.00 Gledališče v hiši (Bgd)
20.30 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
20.45 Siani kruh — barvna serija Človek brez meja (Lj)
21.15 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.30 Potovanje v središče zemlje — film (Lj)
23.20 TV dnevnik (Lj)

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 6 parov, med njimi CVETKO VINDER in BLANKA KOSIR, oba iz Vojnika.

ZALEC

FRANJO MEDENJAK, 20 in JOZEFA BELOGLAVEC, 18, oba iz Polzele; JOZEF PLAHUTA, 57, Ornelica in ANA BRECL, 49, Janškovo selo; CIRIL HAFNER, 24, Kasaze in NADA COLNARIČ, 19, Brnica; IVAN PUCKMEISTER, 24, Polzela in JELKA STEBLOVNIK, 19, Latkova vas ter MILAN PUCKMEISTER, 21, Polzela in ZDENKA TURNSEK, 17, Orla vas.

SMRTI

CELJE

MARIJA DOLSAK, 67, Lesično; FRANCISKA PIRS, 70, Celje; JOZEFA SEITL, 78, Celje; ELIZABETA PAULIČ, 65, Stopnik; FRANC REPIC, 76, Celje; HELENA LEDERER, 90, Konjice; PAVLINA BEVC, 77, Celje; JULIJANA TERZAN, 68, Sentjur in MIRA KRVAVAC, 7, Plevlje.

GORNJI GRAD

FRANC SUHOVERNIK, 41, kmet, Dol.

SMARJE PRI JELSAH

JAKOB PILKO, 68, Dol; KATARINA PREVOLEK, 79, Log; FRANC ZALER, 67, Pijovce; ANA ČOKL, 72, Škofije; ROZALIJA STRNAD, 74, Dobrežič; JAKOB ČAKŠ, 67, Dol; ALOJZ SPAN, 81, Pece; ANTON INKRET, 76, Laše; FRANC STRASEK, 87, Grlice; LEO POLD ZABERL, 40, Vinski vrh; ANA MADILE, 83, Tržišče; MARIJA GABERSEK, 88, Cerovec in EMA SKRABLIN, 69, Tržišče.

ZALEC

APOLONIJA LESJAK, 83, preužitkarica, Orni vrh; KAROL RAK, 83, kmet, Sp. Gorče; VILJEM LUKNER, 37, strojni tehnik, Zalec; MARIJA FERME, 82, gospodinja, Prekopa; IVAN VEDENIK, 83, upokojenec, Dolenja vas; MARIJA LUKMAN, 81, upokojenka, Petrovče; ALOJZIJ ROZMAN, 75, upokojenec, Dobriša vas; MARIJA ZUPANEK, 85, kmetovalka, Prapreče; IVANA TURK, 68, gospodinja, Grajska vas; ROZALIJA ZERJAV, 86, gospodinja, Črnoza; ANTONIJA BRECL, 76, upokojenka, Liboje in ANTONIJA RAZBORSEK, 81, upokojenka, Zalec.

ROJSTVA

ROJSTVA

CELJE

32 dečkov in 41 deklic

KINO

»UNION«:

Do 28. februarja: UMOR IZ LJUBEZNI, italijanski barvni film.

Od 1. do 4. marca: STARI DIVJI ZAHOD, ameriški barvni film.

»METROPOL«:

Od 27. februarja do 2. marca: SHAFT V AFRIKI, ameriški barvni film.

Od 3. do 5. marca: IVAN VASILJEVIC, sovjetski barvni film.

»DOM«:

Od 24. do 28. februarja: PRODAJALKA CVETJA, severnokorejski barvni film.

Od 1. do 4. marca: SINOVI PUSČAVE, ameriški barvni film.

SLG

Petek, 28. februarja, ob 19.30: J. W. Goethe: TORQUATO TASSO. Pesniška drama. Premiera. Premierski abonma. Vstopnice so tudi v prodaji pri gledališki blagajni. Režija: Aleš Jan, dramaturg Taras Kermauner, scena Matjaž Vipotnik, kostumi Milja Jarčeva. Igrajo: Marjana Kroš, Sandi Kroš, Stanko Potisk, Janez Starina, Jadranka Tomažič.

Sobota, 1. marca, ob 10. uri: F. S. Finžgar: RAZVALINA ŽIVLJENJA. Zaključena predstava za osme razrede osnovnih šol občine Smarje pri Jelšah.

PROMETNE NESREČE

ZAPELJAL JE OB ROB

CIRIL BUDJA, 41, iz Celja se je peljal s kolesom na pomožni motor po Dečkovi cesti v Celju. Blizu križišča s Cesto na Dobrovo je zapeljal skrajno desno in zadel ob rob hodnika za pešce ter padel po vozišču in se teže poškodoval.

NEPREVIDEN NAKLADAC

Voznik osebnega avtomobila JOZE TRAVNER, 39, iz Velenja je vozil skozi Salek. Pri hiši številka 35 je z nakladalnim strojem opravljal VILI PECOVNIK, 34, iz Raven, ki je nenadoma zapeljal vzvratno in zadel v Travnerjev avtomobil. Škode na obeh vozilih je za 1.800 dinarjev.

VOZIL JE PO LEVI

Skozi Arnače pri Velenju se je peljal z osebnim avtomobilom JURIJ ROSEK, 21, iz Klanca pri Dobrni. V ostrem levem ovinku je zapeljal v levo in zato trčil v vozniška kolesa na pomožni desni strani. Koren se je lažje poškodoval, JOZETA KORENA, 36, iz Silove, ki je pripeljal pravilno po svoji skrajni desni strani. Koren se je lažje poškodoval po vratu in po levi nogi, na vozilih pa je škoda za 4.000 dinarjev.

TRCENJE VKRIZIŠČU

V križišču Partizanske in Foltove ulice v Velenju je prišlo do prometne nesreče zaradi izsiljevanja prednosti. Voznik osebnega avtomobila ALOJZ NOVAK, 34, iz Podkrajja je v križišču zavil v levo in s tem izsiljeval prednost mopedistu IVANU VERDEJU, 47, iz Topolšice, ki je v križišču vozil naravnost. Mopedist si je zlomil nogo v kolku, škoda pa je za 5.000 dinarjev.

SNEZNI PLUG NA GESTI

V Kapli vasi je voznik osebnega avtomobila JOZE KREGAR, 25, iz Dolenje vasi videl na levi strani ustavljen neregistriran traktor s priklopljenim snežnim plugom. Ko se je približal, je opazil, da sega plug na cesto, zato je močno zavril, vendar je vseeno trčil v stranico pluga, od koder ga je odbilo v desno, tu pa je zadel v 6-letnega ROMANA SKORNSKA iz Kaple in ga lažje ranil.

ZAPELJAL JE PRED AVTO

Po Teharski cesti v Celju je vozil proti križišču mesta z osebnim avtomobilom ANTON VRECKO, 35, iz Ponikve. V križišču s Kolškovo ulico je hitrost zmanjšal, tedaj pa je po tej pripeljal s pony expresom 25-letni BORKO KOSIC iz Celja, ki je zapeljal pred Vrečka. Le-ta ga je zbil po vozišču, pri čemer je dobil Košič pretes možganov, rano na glavi, udarec v levo ramo in odrgnine po obeh rokav.

ČEZ CESTO JE STEKEL

Motorist MIHAEL MRZDOVNIK, 22, iz Hudinje pri Vitanju se je peljal brez voznškega dovoljenja iz Vitanja proti Rakovcu. Nenadoma je tik pred njim stekla čez cesto k materi 4-letna VILMA KOTNIK, iz Vitanja, katero je motorist kljub zaviranju podrl in zapeljal čez njo. V celjski bolnici so ugotovili, da ima deklica dve rani na glavi, da je krvavela iz levega ušesa in se udarila v nos.

PREHITRO JE PRIPELJAL

Po Skaletovi ulici v Celju je vozil proti Mariborski voznik osebnega avtomobila FRANC MIHELIN, 30, iz Celja. Iz nasprotne smeri je pripeljal prehitro BOJAN OGOREVC, 20, iz Celja, zato ga je pričelo v desnem ovinku zanašati, pa je trčil v Mihelinov avtomobil in povzročil škodo za 4.000 dinarjev.

V JAREK JE ZAPELJAL

FRANC KOROSEC, 23, iz Ivence se je peljal z osebnim avtomobilom s Svetne proti Storam. V desnem nepreglednem ovinku je zaviral po klancu navzdol in zapeljal čez cesto ter se prevrnil na streho v dva in pol metra globok jarek. Voznik se je lažje poškodoval po roki in levi rami.

VARNOSTNA RAZDALJA

STEFAN VUCKOVIC, 26, iz Celja je zapeljal v križišču Dečkove in Kersnikove ulice, ko je na semaforu gorela zelena luč in se v križišču ustavil, saj je nameraval zaviti v levo. Za njim pa je v prekratki varnostni razdalji vozil ERNEST KISILAK, 41, iz Mengša in se zato začel v Vuckovičev avtomobil. Telesnih poškodb ni bilo, na avtomobilih pa je škoda za 3.000 dinarjev.

Ob 17. uri: Goethe: TORQUATO TASSO. Abonma za gledališke amaterje. Vstopnice so tudi v prodaji pri gledališki blagajni.

Nedelja, 2. marca: T. Partljič: ŠČUKE PA NI. Gostovanje v Petrovčah, ob 19. uri pa v Beltincih.

Ponedeljek, 3. marca, ob 11.30 in 19.30: T. Partljič: ŠČUKE PA NI. Gostovanje v Murski Soboti.

Torek, 4. marca, ob 15.30: Borivoj Wudler: PERPETUUM MOBILE. II. mladinski abonma. Vstopnice so tudi v prodaji.

Sreda, 5. marca, ob 19.30: T. Partljič: ŠČUKE PA NI. Izven abonmaja. Vstopnice so v prodaji dan pred predstavo od 17. do 18. ure in na dan predstave dve uri pred začetkom.

Ob 19.30: F. S. Finžgar: RAZVALINA ŽIVLJENJA. Gostovanje v Radečah.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

ZALEC:

Četrtek, 27. februarja, dr. Andrej Ločniškar, petek, 28. februarja, dr. Petar Vukelič. Od 1. do 3. marca dr. Ivan Sviben; ponedeljek, 3. marca dr. T. Tanaskovič; torek, 4. marca dr. Petar Vukelič, sreda, 5. marca dr. Ivan Sviben.

SLOVENSKE KONJICE:

Četrtek, 27. februarja dr. Olga Varaga; petek, 28. februarja dr. Anka Kolar; sobota in nedelja, 1. in 2. marca dr. Božidar Pahljina.

SMARJE PRI JELSAH:

Četrtek, 27. februarja dr. Dragica Plasaj, od 28. februarja do 2. marca dr. Erna Graner.

DEŽURNI VETERINARJI

dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 230-164.

ZALEC:

dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 710-952, ali postaja mlince, telefon 710-922.

SENTJUR:

Od 28. februarja do 6. marca veterinar Jože Stiglic.

SLOVENSKE KONJICE:

Od 28. februarja do 6. marca veterinar Irena Šmigovec, tel. 750-961.

„Lalv,

PRIREDITVE:

V Muzeju revolucije, je do 28. februarja odprta razstava: KULTURA MED NOB.

V petek, 28. februarja, bo v Rimskih Toplicah ob 18. uri predavanje o najlepših cvetlicah na celjskem turističnem območju v letu 1974. Isto predavanje bo 1. marca v Solčavi, prav tako ob 18. uri. Povsod bo obenem predavanje združeno s podelitvijo priznanj najbolj prizadevnim gojiteljem cvetlic.

ZDRAVILNA ZELIŠČA

Lapuh: Lapuh je trajna zelika, ki ima močno korenko in podzemne pritlike. Spomladi se najprej pokažejo le belopolstena, z luskolisti pokrita cvetna stebila, visoka kakih 10 do 15 cm. Nosijo po en rumenocveten košek. Listi so za cvetenja še v zemlji. Lapuh ima več ljudskih imen, med njimi: arpinc, klobčič, konjska stopinja, repuh, svinjarica, lupinek in še mnoga druga. Listi imajo rahel vonj, so trpega, nekoliko grenkega okusa. Cvetovi diše po medu. Cvetje marca in aprila, in sicer na vlažnih in ilovnatih tleh, ob železnih in ob vodah. Marca, aprila, maja in v začetku junija nabiramo cvetove, junija tudi liste. Za čaj uporabljamo mešanico listov in cvetja. Zdravilni del vsebujejo črešvino, grenčico, eterično olje, kalij, natrij, kalcij in solitre. Lapuh zaustavlja razna vnetja in je učinkovit pri odpravljanju sluzi. Uporabljamo ga lahko proti hripavosti, katarju v grlu, bronhitisu, astmi, vnetju rebrne mreže in celo pri začetni pljučni jetiki. Lapuhovi listi in cvetovi so od nekdaj cenjeni, ker čistijo kri. Iz lapuhovih listov se pripravlja sirup, ki se najbolje obnese pri pljučnih boleznih. Ker vsebujejo mladi listi mnogo vitaminov, C, dodajamo spomladanski liste k takojmenim spomladanskim solatam.

TRZNICA

Drage gospodinjice, tole pa je majhen cenik iz celjske trznice za vas, preden odidete po nakupih. Zadnje dni je spet malo bolj mrzlo kot po navadi, zapadlo je tudi nekaj snega, ki morda ovira nekatere branjeveke in ostale prodajalce, da ne pridejo na tržnico. V zgodnjih jutranjih urah pa je le-ta še prav posebej prazna, z izjemo sobote. No, kljub zimni pa boste lahko še vedno izbirale med stojnicami: solato, ki je po 12 do 14 dinarjev za kilogram, radič po 30 do 35 dinarjev za kilogram, regrat po 30 dinarjev, motovilec pa je precej dražji, saj boste za kilogram odštele kar 40 dinarjev. Zelje v glavah, ki ga prav tako lahko porabite za solato in je razen tega še zelo bogato z vitaminom C, je po 4 dinarje za kilogram. Kislo zelje je po 8, kislja repa pa po 6 dinarjev, peteršilj je po 12, korenje pa po 8 dinarjev za kilogram.

HOROSKOP

OVEN: Nekdo vas bo ujel na laži. Dokončno boste zavrnil ali pa potrdili govorice in domneve. Pošta. Spoznali boste, da je za delo, ki ste si ga izbrali, potrebno tudi neizmerno odrenkanje. Zobobol.

BIK: Muči vas spoznanje, da se preveč žrtvujete. Poskusite vzrojiiti takrat, ko se kakšna nepravilnost pojavi in ne nabirajte hudih misli v sebi. Obisk. Ljubljeni osebi ne vsiljujte lastnih misli. Sreča.

DVOJČKA: Mnogo govoric se naklepa okrog vas. Skrb. Zapustili ste se, malo krepkeje boste morali začrtati svoje prehranjevalne navade. Svoje želje spojite z življenjskimi vodili. Priznanje. RAK: Vedno bolj vam je dragoceno prijateljstvo osebe, ki draži trdnost vaših čustev. Odmaknili se boste od drobnih podtikanj. Denar. Tu in tam uberite drugačno pot kot sicer. Srečen dan sreda. Nakup.

LEV: Preveč ste navezani na denar, kar vam včasih naredi več škode kot koristi. Obisk. Če bi se bolj razvili in jemali vse, kar se vam prijetnega ponuja, ne bi tako prežali na napake drugih. Prehlad.

DEVICA: Z nekaj zadnjimi dejanji ste povsem spremenili podobo, ki si jo je zgradila neka oseba o vas. Malo vas je zaneslo; napako le brž popravite. Odločitev. V domačem okolju bodo postavljali zahteve. Smeh.

TEHTNICA: Zadnje čase si postavljate vse preveč ciljev, ki jim niste kos. Morali se boste malo posvetovati s tistimi, ki vas imajo radi. Čustvo. Na zadnjem veseljačenju ste se malo spozabili, pa ne bo hudega. Maček.

ŠKORPIJON: Ob žarečih pogledih se malo zamislite — ponujajo več, kot ste kdaj koli imeli, doživeli. Nekaj vam bodo poklonili in povsem zgoreli vaš okus in želje. Pismo. Ne opravljajte, blondinka je nevarna.

STRELEC: Ponujajo se vam možnosti za hiter vzpon. Dobro premislite. Šef bo hudo nasajen in morali se boste precej potruditi, da boste stvar ugladili. Sreča. Nova ljubezen vas bo pozivila. Dobiček.

KOZOROG: Spomin na staro ljubezen vas je zavil v tedne melanholije. Ne dajte se! Zdravi ste, toda to še ne opravičuje pretiranega apetita. Prepri. Vzemite, kar se vam ponuja. Sprejmite tudi povabilo na kavo.

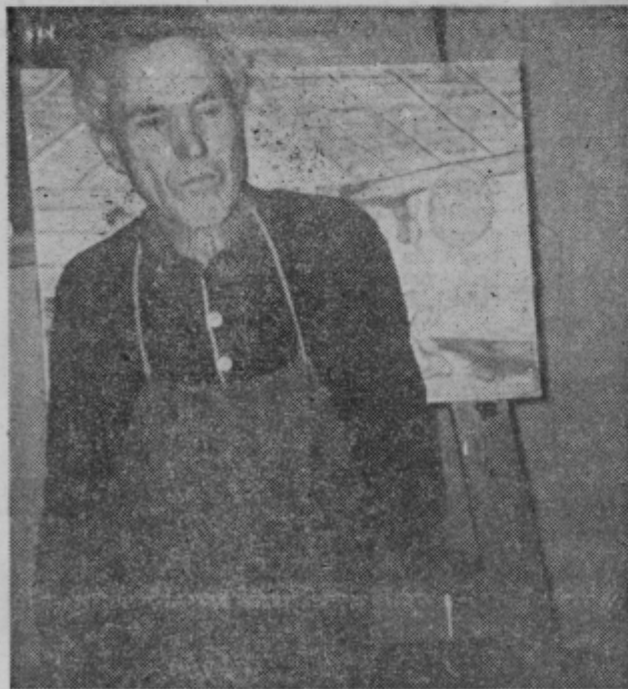
VODNAR: O življenju imate svoje predstave. Ne odnehajte, ste na pravi poti. V ljubezni ste suvereni, včasih kar preveč. Obisk. Upoštevajte želje črnolask. Izlet. Sreča pride v nedeljo, ne zamudite!

RIBI: Preveč ste zanemarili dogovor s prijatelji. Domači vam skušajo pomagati, pa ne najdete skupnega jezika. Napredovanje. Ne izmikajte se ljubimkanju, ki se vam ponuja. Pismo. Ne zapirajte se vase! Denar.

POGLEJMO NAOKROG

POSEBNOSTI

KMET, KI SLIKARI

Da, prav ste prebrali naslov; na obronku Kozjanskega — v Slivnici, živi kmet, ki zna vrteti ne le koso in motiko, ampak tudi čopič.

Po Jožetu Vodebu ni bilo veliko spraševati, saj ga pozna vsa bližnja in daljnja okolica. Našla sem ga doma, pri delu. Na vprašanje, kdaj je pričel s slikanjem, se je takole spominjal: »Se preden sem pričel hoditi v šolo, sem že rad risal. Večkrat mi je bilo dolgčas, pa sem si kaj narisal? Če ne drugam, pa na steno. V svoji otroški prostosti sem mislil, da bom deležen pohvale, a je namesto tega pela šiba, da sem si kaj kmalu izbil iz glave takšne in podobne neumnosti. V šoli sem vedno najlepše risal, tako da je bilo že takrat med sošolci nemalo zavisti.«

Kasneje, po osnovni šoli, ni imel nikakršne možnosti, da bi šolanje nadaljeval — nihče se ni zmenil za njegov talent. Pa tudi doma je bil potreben dober gospodar. Potem se s slikanjem ni več ukvarjal. Narisal je le še kakšen plakat, aš sceno pri igralski skupini. Pred desetimi leti je s slikanjem znova začel. Vendar pa slika le pozimi, ko je manj dela. Letos, ko o zimi skorajda ne moremo govoriti, še ni utegnil vzeti čopičev v roke. »Vedno se najde kakšno delo,« je potožil. »Z ženo sva pa tako rekoč sama za vse. Sinova sta si poiskala kruh,

manjka pridnih rok. Imamo 4 ha zemlje, ki jo obdelujemo ter nekaj vinograda. Precej imamo tudi živine, tako res ni mogoče misliti na kaj drugega, kot na delo.«

Jože največ slika olja, včasih tudi kakšno grafiko. Mnogo je že naslikal v teh letih, številā vseh del se niti ne spominja. Doma je imel trenutno le nekaj slik, druge je v glavnem podaril. Najraje slika na platno, nekaj tudi na lesenitu. Uporablja pa kmečka dela, opravi in šege. Prav zanimiva je slika, ki prikazuje mlatičce, ki s cepci v rokah, pridno udrihajo po kopici žita na kmečkem »pōdu«, ali pa tista, na kateri je živo upodobil čas trgatve. Skratka, v svojih delih daje prednost preprostemu človeku na deželi, ki dan za dnem gara na svoji kmetiji. Pa tudi ta slikoviti kosček Kozjanskega mu daje dovolj motivov za slikanje.

»Ves svoj prosti čas porabim za slikanje. Pomeni pa mi več, kot si kdorkoli more misliti. V slikanju je vse moje razvedrilo, moj oddih, ki je delo obenem,« je povedal.

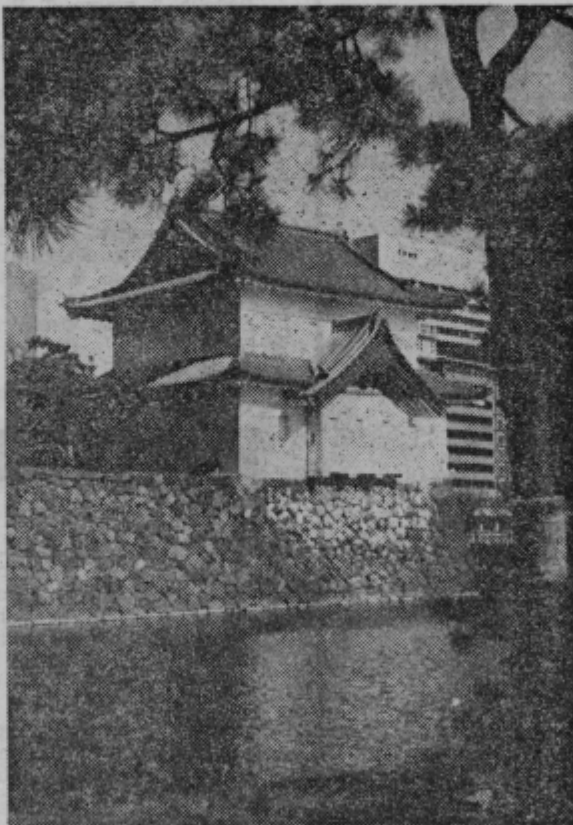
Jože je eden tistih navocev, ki v slikanju ni kaj prida poučen; njegov pouk in vodilo je bilo vedno le trdo kmečko delo, o čemer nam govorijo njegova preprosta, a vendarle tako pristrčna dela.

LENKA VRABIČ

V DVAJSETIH DNEH OKOLI SVETA (11)

OD VSEPOVSOD

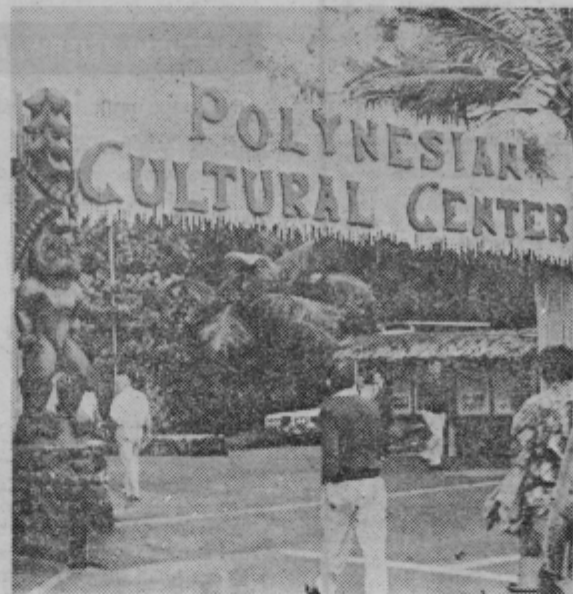
PIŠE JOŽE
VOLFAND

Težko je priti do japonskega cesarja

Tako so nas sprejeli otroci skozi najnovejši del Hong Konga

(Te štiri slike pa so iz polinezijskega kulturnega parka)

NOVI
tednik

8

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje Laško Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand, tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Senčar, Damjana Stamejčič, Brane Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 2 din — Celoletna naročnina 75 din, polletna 37 din. Tekoči račun 50102-601-20012. ČGP »DELO« Ljubljana — Telef. uredništvo 22-369 in 23-105, mali oglasi in naročnine 22-800.